

The Creation Before The Genesis Creation

Cecil N. Wright

Introduction

How did everything begin? Where did everything come from? How do we explain galaxies that are trillions of light years away? When were Heaven, Hell, Angels and Demons created? Were they created before the Genesis creation?

We begin to see that the source of everything is a supernatural source that is of supreme power, an intellect and a source that has a morality with ethics.

It is difficult for our finite mind to comprehend the concept of no beginning and no ending, ETERNITY. But GOD is omnipresent; that is He has always been, is now and always will be. History shows all civilizations have worshipped some type of superior being and believed in a life beyond the earthly life. Solomon stated that God put this yearning in man. in "He has also set eternity in the hearts of men; yet they cannot fathom what God has done from beginning to end." (Eccl 3:11-12)

Table of Contents

- Heaven and Hell
- The Angels of Jehovah
- Angels
- Demons

Chapter 1

Heaven and Hell

Was Heaven created or has it always existed?

The celestial Heaven is the abode of God. Since God is omnipresent, always present, and since Heaven is His abode, then Heaven must have always existed. This is the heaven where the righteous will live eternally. But angels were present when "God created the non-celestial heavens and the earth" as indicated by the question God asked Job. "Where were you when I made the earth's foundation? ... cornerstone in place while the morning stars sang together and all the angels shouted with joy?" (Job 38:4-7)

Comment: Therefore, the morning stars and angels were present at creation. It is uncertain when God created them.

Heaven as the abode of God should not be confused with the:

- Aerial heaven referring to the atmospheric heavens, as "birds of heaven" or "clouds of heaven." (Matthew 6:26; 8:20; Acts 10:12; 11:6; James 5:18)

Η Δημιουργία Πριν από τη Δημιουργία της Γένεσης

Cecil N. Wright

Εισαγωγή

Πώς ξεκίνησαν όλα; Από πού προήλθαν όλα; Πώς εξηγούμε τους γαλαξίες που βρίσκονται τρισεκατομμύρια έτη φωτός μακριά; Πότε δημιουργήθηκαν ο Παράδεισος, η Κόλαση, οι Γωνίες και οι Δαίμονες; Δημιουργήθηκαν πριν από τη δημιουργία της Γένεσης;

Αρχίζουμε να βλέπουμε ότι η πηγή των πάντων είναι μια υπερφυσική πηγή που έχει υπέρτατη δύναμη, μια νόηση και μια πηγή που έχει μια ηθική με την ηθική.

Είναι δύσκολο για το πεπερασμένο μυαλό μας να κατανοήσει την έννοια του χωρίς αρχή και χωρίς τέλος, την ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ. Αλλά ο ΘΕΟΣ είναι πανταχού παρών, δηλαδή ήταν πάντα, είναι τώρα και πάντα θα είναι. Η ιστορία δείχνει ότι όλοι οι πολιτισμοί έχουν λατρεύσει κάποιο είδος ανώτερης ύπαρξης και έχουν πιστέψει σε μια ζωή πέρα από την επίγεια ζωή. Ο Σολομών δήλωσε ότι ο Θεός έβαλε αυτή τη λαχτάρα στον άνθρωπο. στο «Έχει επίσης βάλει την αιωνιότητα στις καρδιές των ανθρώπων. όμως δεν μπορούν να καταλάβουν τι έχει κάνει ο Θεός από την αρχή μέχρι το τέλος». (Εκκλ 3:11-12)

Πίνακας περιεχομένων

- Παράδεισος και κόλαση
- Οι Άγγελοι του Ιεχωβά
- Άγγελοι
- Δαίμονες

Κεφάλαιο 1

Παράδεισος και κόλαση

Ο Παράδεισος δημιουργήθηκε ή υπήρχε πάντα;

Ο ουράνιος Παράδεισος είναι η κατοικία του Θεού. Εφόσον ο Θεός είναι πανταχού παρών, πάντα παρών, και εφόσον ο Παράδεισος είναι η κατοικία Του, τότε ο Παράδεισος πρέπει να υπήρχε πάντα. Αυτός είναι ο παράδεισος όπου οι δίκαιοι θα ζουν αιώνια. Αλλά οι άγγελοι ήταν παρόντες όταν «ο Θεός δημιούργησε το μη ουράνιοουρανούς και γη» όπως υποδεικνύεται από την ερώτηση που έκανε ο Θεός στον Ιώβ. «Πού ήσουν όταν έκανα τα θεμέλια της γης; ... ακρογωνιαίος λίθος στη θέση του ενώ τα πρωινά αστέρια τραγουδούσαν μαζί και όλοι οι άγγελοι φώναζαν με χαρά;» (Ιώβ 38:4-7)

Σχόλιο: Επομένως, τα πρωινά αστέρια και οι άγγελοι ήταν παρόντες στη δημιουργία. Είναι αβέβαιο πότε τους δημιούργησε ο Θεός.

- b. Sidereal heavens, the region of the "sun," "moon," and "stars." (Genesis 1:14-16; Psalm 8:3-4; Matthew 24:29,35; Mark 13:15,31; Hebrews 11:12; Revelation 6:14; 20:11)

What about Hell, has it always been in existence or was it created?

With the heavenly creation of righteous spirit beings, angels, there was no need for Hell until Satan, and his angles rebelled. "For if God did not spare angels when they sinned, but cast them into hell and committed them to chains of gloomy darkness to be kept until the judgment." (2 Peter 2:4-5)

Comment: The word "Hell" is translated from the Greek word *Tartaroósas* and *tartaroo* which Strong's Concordance gives its meaning as "the deepest abyss of Hades; to incarcerate in eternal torment." Therefore, it appears the rebellious angels are sent to the Tartarus side of Hades, a temporary abode until they are sent to everlasting torment, Hell.

"The angels who did not stay within their own position of authority, but left their proper dwelling, he has kept in eternal chains under gloomy darkness until the judgment of the great day." (Jude 6)

Comment: Whenever Hell was created, it was established and reserved for the rebellious and wicked at their second death. Some other descriptions are:

1. "furnace of fire; [where] there shall be weeping and gnashing of teeth." (Matthew 13:42)
2. "the eternal fire which is prepared for the devil and his angels." (Matthew 25:41)
3. "perdition," (destruction) not of the unrighteous. (Philippians 3:19)
4. "eternal destruction from the face of the Lord and from the glory of his might." (2 Thessalonians 1:9)
5. "the second death." (Revelation 2:11)
6. "cast alive into the lake of fire and brimstone, ... tormented day and night for ever and ever." (Revelation 20:10)
7. "lake that burns with fire and brimstone, sulfur." (Revelation 21:8)

Chapter 2

The Angel Of Jehovah

When Moses wanted to know God's name so that he could tell his Hebrew brethren in Egypt, God said he was "I AM THAT I AM", and in shortened form when He spoke of himself as I AM. (Exodus 3:14) Then he said to tell the elders of Israel that Jehovah, the God of their fathers had appeared unto him. The difference is that God spoke of himself subjectively, in the first person (I AM), whereas

Ο Παράδεισος ως κατοικία του Θεού δεν πρέπει να συγγέεται με το:

- c. Εναέριος παράδεισος που αναφέρεται στους ατμοσφαιρικούς ουρανούς, ως «πουλιά του ουρανού» ή «σύννεφα του ουρανού». (Ματθαίος 6:26· 8:20· Πράξεις 10:12· 11:6· Ιάκωβος 5:18)
- d. Αστρικοί παράδεισοι, η περιοχή του «ήλιου», του «φεγγαριού» και των «αστέρων». (Γένεση 1:14-16· Ψαλμός 8:3-4· Ματθαίος 24:29,35· Μάρκος 13:15,31· Εβραίους 11:12· Αποκάλυψη 6:14· 20:11)

Τι γίνεται με την Κόλαση, υπήρχε πάντα ή δημιουργήθηκε;

Με την ουράνια δημιουργία των δικαίων πνευματικών όντων, των αγγέλων, δεν υπήρχε ανάγκη για την Κόλαση μέχρι ο Σατανάς και οι γωνίες του επαναστάτησαν. «Γιατί, αν ο Θεός δεν λυπήθηκε τους αγγέλους όταν αμάρτησαν, αλλά τους έριξε στην κόλαση και τους δέσμευσε σε αλυσίδες σκοτεινού σκότους για να κρατηθούν μέχρι την κρίση». (2 Πέτρον 2:4-5)

Σχόλιο: Η λέξη «Κόλαση» μεταφράζεται από την ελληνική λέξη *Tartaroósas* και *tartaroo* που το Concordance του Strong δίνει τη σημασία της ως «η βαθύτερη άβυσσος του Άδη, να φυλακιστεί σε αιώνιο μαρτύριο». Ως εκ τούτου, φαίνεται ότι οι επαναστατικοί άγγελοι στέλνονται στην πλευρά των Τάρταρων του Άδη, μια προσωρινή κατοικία μέχρι να σταλούν στο αιώνιο μαρτύριο, την Κόλαση.

«Τους αγγέλους που δεν έμειναν στη δική τους θέση εξουσίας, αλλά άφησαν την κατάλληλη κατοικία τους, τους κράτησε σε αιώνιες αλυσίδες κάτω από ζοφερό σκοτάδι μέχρι την κρίση της μεγάλης ημέρας». (Ιούδα 6)

Σχόλιο: Όποτε δημιουργήθηκε η Κόλαση, ιδρύθηκε και επιφυλάχθηκε για τους επαναστάτες και τους πονηρούς στο δεύτερο θάνατό τους. Μερικές άλλες περιγραφές είναι:

8. «Καμίνοσ φωτιάσ· [όπου] θα υπάρχει κλάμα και τρίξιμο των δοντιών». (Ματθαίος 13:42)
9. «η αιώνια φωτιά που είναι προετοιμασμένη για τον διάβολο και τους αγγέλους του». (Ματθαίος 25:41)
10. «καταστροφή», (καταστροφή) όχι των αδικών. (Φιλιπησίους 3:19)
11. «αιώνια καταστροφή από το πρόσωπο του Κυρίου και από τη δόξα της δύναμης του». (2 Θεσσαλονικείς 1:9)
12. «ο δεύτερος θάνατος». (Αποκάλυψη 2:11)
13. «Ρίχτηκε ζωντανός στη λίμνη της φωτιάς και του θειάφιου, ... βασανισμένος μέρα και νύχτα στους αιώνες των αιώνων». (Αποκάλυψη 20:10)
14. «λίμνη που καίει φωτιά και θειάφι, θειάφι». (Αποκάλυψη 21:8)

Moses would speak of him objectively, in the third person (HE [WHO] IS = Jehovah).

While there are multitudes of angels of God, "the angel of Jehovah" or "of God" seems to be (a) distinct from the other angels, and (b) much of the time is equated with God himself, as if one of the members of the Godhead and likely is the one called "the angel of his presence" (literally, "of his face") in Isaiah 63:9.

"The angel of Jehovah" or "of God" in the Old Testament could well have been the member of the Godhead that later became incarnate as Jesus Christ (John 1:1-3,14)

Old Testament references

(a) Genesis 16:7-14: "The angel of Jehovah" appeared to Hagar, the handmaid of Sarai, when she was fleeing from her mistress, and instructed her to return. "and she called the name of Jehovah that spake unto her, Thou art a God that seeth."

(b) Genesis 18:1 - 19:28: Three "men" appeared to Abraham, one of whom is identified as "Jehovah" (18:13-33; 19:27) – a member of the Godhead; and the other two, called "angels" (19:1,15), went into Sodom and visited Abraham's nephew, Lot, delivering him and his family from the destruction of that city.

(c) Genesis 21:8-20: "and the angel of God called to Hagar out of heaven [on a later occasion], and said unto her, What aileth thee, Hagar? For God has heard the voice of the lad where he is. Arise, lift up the lad, and hold him in thy hand; for I will make him a great nation." (vs. 17-18)

(d) Genesis 22:1-19: "And the angel of Jehovah called unto him out of heaven, and said, Abraham, Abraham: and he said, Lay not thy hand on the lad, ... for now I know thou fearest God, seeing thou hast not withheld thy son, thine only son, from me. ... and the angel of Jehovah called Abraham a second time out of heaven, and said, By myself have I sworn, saith Jehovah, because thou hast done this thing, and hast not withheld thy son, thine only son, that in blessing I will bless thee," etc. (vs.11-17)

(e) Genesis 24: 1-67: Abraham's language to his servant whom he was sending to the city of Nahor in Mesopotamia to obtain a wife for his son Isaac: "Jehovah, the God of heaven, who took me from my father's house, and from the land of my nativity, and who spake unto me, and who swore unto me, saying, unto thy seed will I give this land; he will send his angel before thee, and thou shalt take a wife for my son from thence." (v.7; cf. v.40)

Comment: The writer (Moses) is using a figure of speech called prolepsis, in which a thing is spoken of before its

Κεφάλαιο 2

Ο Άγγελος του Ιεχωβά

Όταν ο Μωυσής ήθελε να μάθει το όνομα του Θεού για να μπορέσει να το πει στους Εβραίους αδελφούς του στην Αίγυπτο, ο Θεός είπε ότι ήταν «ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ», και σε συντομευμένη μορφή όταν μίλησε για τον εαυτό του όπως ΕΙΜΑΙ. (Εξοδος 3:14) Τότε είπε να πει στους πρεσβυτέρους του Ισραήλ ότι ο Ιεχωβά, ο Θεός των πατέρων τους είχε εμφανιστεί σε αυτόν. Η διαφορά είναι ότι ο Θεός μίλησε για τον εαυτό του υποκειμενικά, σε πρώτο πρόσωπο (ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ), ενώ ο Μωυσής θα μιλούσε για αυτόν αντικειμενικά, σε τρίτο πρόσωπο (ΑΥΤΟΣ [ΠΟΥ] ΕΙΝΑΙ = Ιεχωβά).

Ενώ υπάρχουν πλήθος αγγέλων του Θεού, «ο άγγελος του Ιεχωβά» ή «του Θεού» φαίνεται να είναι (α) διαφορετικός από τους άλλους αγγέλους και (β) πολλές φορές εξομοιώνεται με τον ίδιο τον Θεό, σαν ένας από τους τα μέλη της Θεότητας και πιθανότατα είναι αυτός που ονομάζεται «άγγελος της παρουσίας του» (κυριολεκτικά, «του προσώπου του») στο Ησαΐα 63:9.

«Ο άγγελος του Ιεχωβά» ή «του Θεού» στην Παλαιά Διαθήκη θα μπορούσε κάλλιστα να ήταν το μέλος της Θεότητας που αργότερα ενσαρκώθηκε ως Ιησούς Χριστός (Ιωάννης 1:1-3,14)

Αναφορές της Παλαιάς Διαθήκης

(α) Γένεση 16:7-14: «Ο άγγελος του Ιεχωβά» εμφανίστηκε στην Άγαρ, την υπηρέτρια της Σαράι, όταν έφυγε από την ερωμένη της, και της έδωσε εντολή να επιστρέψει. «Και κάλεσε το όνομα του Ιεχωβά που της μίλησε: Εσύ είσαι Θεός που βλέπεις».

(β) Γένεση 18:1 - 19:28: Τρεις «άνθρωποι» εμφανίστηκαν στον Αβραάμ, ένας από τους οποίους προσδιορίζεται ως «Ιεχωβά» (18:13-33, 19:27) – μέλος της Θεότητας, και οι άλλοι δύο, που ονομάζονται «άγγελοι» (19:1,15), πήγαν στα Σόδομα και επισκέφτηκαν τον ανιψιό του Αβραάμ, τον Λωτ, ελευθερώνοντας αυτόν και την οικογένειά του από την καταστροφή αυτής της πόλης.

(γ) Γένεση 21:8-20: «και ο άγγελος του Θεού κάλεσε την Άγαρ από τον ουρανό [σε μεταγενέστερη περίπτωση] και της είπε: Τι έχεις, Άγαρ; Διότι ο Θεός άκουσε τη φωνή του παλικάριού όπου αυτός είναι. Σήκω, σήκωσε το παλικάρι και κράτα το στο χέρι σου· γιατί θα τον κάνω μεγάλο έθνος». (έναντι 17-18)

(δ) Γένεση 22:1-19: «Και ο άγγελος του Ιεχωβά τον φώναξε από τον ουρανό και είπε: Αβραάμ, Αβραάμ· και είπε: Μη βάλεις το χέρι σου στο παλικάρι, ... γιατί τώρα ξέρω ότι φοβάσαι τον Θεό, επειδή δεν απέκρυψες τον γιο σου, τον μοναχογιό σου, από μένα. ... και ο άγγελος του Ιεχωβά

time, as in speaking of Nero when he was a boy, though he was not emperor when a boy. In like manner, Abraham at the time referred to in the narrative under consideration did not know God by the name Jehovah, but as God almighty (Heb. *El Shaddai*) (Exodus 6:2-3) – though the writer did know it.

(f) Genesis 31: 3-16: "*and Jehovah spake unto Jacob, Return unto the land of thy fathers, and to thy kindred; and I will be with thee ... And the angel of God said unto me in a dream Jacob: ... and he said [according to Jacob's report to his wives], ... I am the God of Bethel [28:10-22], where thou anointedst a pillar, where thou vow a vow unto me: now arise, get thee out from this land, and return unto the land of thy nativity.*" (vs.3-13)

(g) Genesis 48:15-16: "*And he blessed Joseph, and said, the God before whom my fathers Abraham and Isaac did walk, the God who hath fed me all my life long unto this day, the angel who hath redeemed me from all evil, bless the lads; and let my name be named on them, and the name of my fathers Abraham and Isaac; and let them grow into a multitude in the midst of the earth.*" (vs.15-16)

Comment: This was Jacob (Israel) blessing his son Joseph and his grandsons Ephraim and Manasseh. The "angel" here is the "angel of God" in (f) above, and is equated with God himself, hence as being a member of the Godhead.

(h) Exodus 3:1-22: "*And the angel of Jehovah appeared unto him [Moses] in a flame of fire out of the midst of a bush: and he looked, and behold, the bush burned with fire, and the bush was not consumed. And Moses said, I will turn aside now, and see this great sight, why the bush is not burnt. And when Jehovah saw that he turned aside to see, God called unto him out of the midst of the bush, and said, Moses, Moses. And he said, Here am I ... Moreover, he said, I am the God of thy father, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob. And Moses hid his face; for he was afraid to look upon God. And Jehovah said, I have surely seen the affliction of my people that are in Egypt," etc. (vs.2-7a)*

Comment: The "angel of Jehovah," "Jehovah," and "God," are equated in this passage.

(i) Exodus 13: 21-22: "*And Jehovah went before them [the Israelites in their journey from Egypt to the land of Canaan] by day in a pillar of cloud, to lead them by the way, and by night in a pillar of fire, to give them light; that they might go by day and by night: the pillar of cloud by day, and the pillar of fire by night, departed not from before the people.*"

(j) Exodus 23:20-23: "*Behold, I [Jehovah] send an angel before thee, to keep thee by the way, and to bring thee into*

κάλεσε τον Αβραάμ για δεύτερη φορά από τον ουρανό, και είπε: Στον εαυτό μου ορκίστηκα, λέει ο Ιεχωβά, επειδή έκανες αυτό το πράγμα, και δεν απέκλεισες τον γιο σου, τον μονογενή σου, να σε ευλογήσω» κ.λπ. (εδ. 11-17)

(ε) Γένεση 24:1-67: Η γλώσσα του Αβραάμ στον υπηρέτη του τον οποίο έστειλε στην πόλη Ναχώρ στη Μεσοποταμία για να αποκτήσει σύζυγο για τον γιο του Ισαάκ: «Ιεχωβά, ο Θεός του ουρανού, που με πήρε από το σπίτι του πατέρα μου, και από τη χώρα της γέννησής μου, και που μου μίλησε, και που με ορκίστηκε, λέγοντας, στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη· θα στείλει τον άγγελό του μπροστά σου, και θα πάρεις γυναίκα για τον γιο μου από κατόπιν." (v.7, βλ. στ. 40)

Σχόλιο: Ο συγγραφέας (ο Μωυσής) χρησιμοποιεί ένα σχήμα λόγου που ονομάζεται prolepsis, στο οποίο γίνεται λόγος για ένα πράγμα πριν από την εποχή του, όπως όταν μιλάει για τον Νέρωνα όταν ήταν αγόρι, αν και δεν ήταν αυτοκράτορας όταν ήταν αγόρι. Με παρόμοιο τρόπο, ο Αβραάμ εκείνη την εποχή που αναφέρεται στην εξεταζόμενη αφήγηση δεν γνώριζε τον Θεό με το όνομα Ιεχωβά, αλλά ως Θεό παντοδύναμο (Εβρ. *El Shaddai*) (Εξοδος 6:2-3) – αν και ο συγγραφέας το γνώριζε.

(στ) Γένεση 31:3-16: «Και ο Ιεχωβά μίλησε στον Ιακώβ, Γύρισε στη γη των πατέρων σου και στους συγγενείς σου· και θα είμαι μαζί σου... Και ο άγγελος του Θεού μου είπε σε ένα όνειρο Ιακώβ: ... και είπε [σύμφωνα με την αναφορά του Ιακώβ στις γυναίκες του], ... Εγώ είμαι ο Θεός του Μπέθελ [28:10-22], όπου έχρισες μια στήλη, όπου μου δίνεις όρκο: τώρα σήκω, φύγε από αυτή τη γη, και επιστρέψτε στη γη της γέννησής σας». (έναντι 3-13)

(ζ) Γένεση 48:15-16: «Και ευλόγησε τον Ιωσήφ και είπε: ο Θεός μπροστά στον οποίο περπάτησαν οι πατέρες μου ο Αβραάμ και ο Ισαάκ, ο Θεός που με έτρεφε σε όλη μου τη ζωή μέχρι σήμερα, ο άγγελος που λύτρωσε Εμένα από κάθε κακό, ευλόγησε τα παλικάρια· και ας φέρει το όνομά μου πάνω τους, και το όνομα των πατέρων μου Αβραάμ και Ισαάκ· και ας μεγαλώσουν σε πλήθος στη μέση της γης». (έναντι 15-16)

Σχόλιο: Αυτός ήταν ο Ιακώβ (Ισραήλ) που ευλόγησε τον γιο του Ιωσήφ και τους εγγονούς του Εφραίμ και Μανασσή. Ο "άγγελος" εδώ είναι ο "άγγελος του Θεού" στο (στ) παραπάνω, και εξισώνεται με τον ίδιο τον Θεό, ως εκ τούτου ως μέλος της Θεότητας.

(η) Έξοδος 3:1-22: «Και ο άγγελος του Ιεχωβά φάνηκε σε αυτόν [Μωυσής] σε φλόγα φωτιάς από τη μέση μιας βάτου· και κοίταξε, και ιδού, η βάτος καιγόταν στη φωτιά, και Ο θάμνος δεν καταναλώθηκε. Και ο Μωυσής είπε: Θα στραφώ τώρα και θα δω αυτό το υπέροχο θέαμα, γιατί ο βάτος δεν έχει καεί. Και όταν ο Ιεχωβά είδε ότι στράφηκε για να δει,

the place which I have prepared. Take ye heed before him, and harken unto his voice; provoke him not; for he will not pardon you transgression: for my name is in him. But if thou shalt indeed hearken unto his voice, and do all that I speak; then I will be an enemy unto thine enemies, and an adversary unto thine adversaries. For mine angel shall go before thee."

Comment on Exodus 32 -33:

After a sinful episode at Mount Sinai on the way to Canaan (Exodus 32-33), God severely punishes Israel and threatened to consume them and make a great nation of Moses in their stead. Moses interceded and God agreed to let them live and go on to Canaan, promising to send "mine angel" before them and drive out the inhabitants of the land (Exodus 32:34) but not without first saying, "I will not go up in the midst of thee; for thou art a stiff-necked people; lest I consume thee in the way." (Exodus 33:3b)

"When the people heard these evil tidings [of 33:1-3], they mourned: and no man did put on him ornaments. And Jehovah said unto Moses, say unto the children of Israel, Ye are a stiff-necked people; if I go up in the midst of thee for one moment, I shall consume thee; therefore, now put off thy ornaments from thee, that I may know what to do unto thee." They mourned, and stripped themselves of their ornaments, never wearing them again, and God did not "consume" them. He also further reversed himself, promising Moses, "My presence shall go with thee, and I will give thee rest." Moses replied, "If thy presence go not with me, carry us not up hence." And he asked that God show him His glory as assurance that he and the people had found favor in His sight and would have his presence on their journey. In response, God had Moses to go into the cleft of a rock while his glory passed by, and then to see his back but not his face. (33:4-23)

As a sequel, we note in the book of Deuteronomy that after Israel had arrived nearly 40 years later east of the Jordan River, Moses in his farewell address shortly before his death and Joshua's leading them westward across Jordan into Canaan, recounted various outstanding incidents that occurred along the way, showing how Jehovah had indeed been with them all the while notwithstanding their intransigence time after time and his punishing them in various ways. And in 1:32-33, Moses was recounting how he had said to them at Kadesh-Barnea, "Jehovah your God ... went before you in the way, to seek you out a place to pitch your tents in, in fire by night, to show you by what way ye should go, and in the cloud by day" – which was the very thing God had promised before the above-mentioned sinful episode at Sinai (and verifies our analysis above of Exodus 32-33). But the adult generation had so rebelled at Kadesh, near the border of

ο Θεός τον φώναζε από τη μέση της βάτου Και είπε, Μουσή, Μουσή. Και είπε: Εδώ είμαι... Επιπλέον, είπε, είμαι ο Θεός του πατέρα σου, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Και ο Μουσής έκρυψε το πρόσωπό του Επειδή φοβόταν να κοιτάξει τον Θεό. Και ο Ιεχωβά είπε: Έχω δει σίγουρα τη θλίψη του λαού μου που είναι στην Αίγυπτο» κ.λπ. (εδ. 2-7α)

Σχόλιο: Ο «άγγελος του Ιεχωβά», ο «Ιεχωβά» και ο «Θεός» εξισώνονται σε αυτό το απόσπασμα.

(i) Έξοδος 13: 21-22: «Και ο Ιεχωβά πήγε μπροστά τους [τους Ισραηλίτες στο ταξίδι τους από την Αίγυπτο στη γη Χαναάν] τη μέρα σε μια στήλη από σύννεφα, για να τους οδηγήσει στο δρόμο, και τη νύχτα σε στήλη φωτιάς, για να τους δίνει φως· για να μπορούν να πηγαίνουν τη μέρα και τη νύχτα· η στήλη της σύννεφας τη μέρα και η στήλη της φωτιάς τη νύχτα, δεν έφευγε μπροστά στον λαό».

(i) Έξοδος 23:20-23: «Ιδού, εγώ [Ιεχωβά] στέλνω έναν άγγελο μπροστά σου, για να σε κρατήσει στο δρόμο, και να σε φέρει στον τόπο που έχω ετοιμάσει. στη φωνή του, μην τον εξοργίζεις, γιατί δεν θα σου συγχωρήσει την παράβαση· γιατί το όνομά μου είναι μέσα του· αν όμως ακούσεις τη φωνή του και κάνεις όλα όσα λέω, τότε θα γίνω εχθρός των εχθρών σου· και αντίπαλος για τους αντιπάλους σου· γιατί ο άγγελός μου θα πάει μπροστά σου».

Σχόλιο για την Έξοδος 32 -33:

Μετά από ένα αμαρτωλό επεισόδιο στο όρος Σινά στο δρόμο προς τη Χαναάν (Έξοδος 32-33), ο Θεός τιμωρεί αυστηρά τον Ισραήλ και απείλησε να τους καταστρέψει και να φτιάξει ένα μεγάλο έθνος του Μουσή στη θέση τους. Ο Μουσής μεσολάβησε και ο Θεός συμφώνησε να τους αφήσει να ζήσουν και να πάνε στη Χαναάν, υποσχόμενος να στείλει τον «άγγελό μου» μπροστά τους και να διώξει τους κατοίκους της γης (Έξοδος 32:34), αλλά όχι χωρίς να πει πρώτα: «Δεν θα ανέβω ανάμεσά σου· γιατί είσαι λαός με σκληροτράχηλο· για να μην σε καταναλώσω στο δρόμο». (Έξοδος 33:3β)

"Όταν ο λαός άκουσε αυτές τις κακές ειδήσεις [του 33:1-3], πένθησε· και κανένας δεν του φόρεσε στολίδια. αν ανέβω ανάμεσά σου για μια στιγμή, θα σε καταναλώσω· γι' αυτό, βάλε τώρα τα στολίδια σου από πάνω σου, για να ξέρω τι να σου κάνω». Πένθησαν, και ξεγύμνωσαν τα στολίδια τους, χωρίς να τα φορέσουν ποτέ ξανά, και ο Θεός δεν τα «κατανάλωσε». Επίσης, έκανε περαιτέρω όπισθεν, υποσχόμενος στον Μουσή, «Η παρουσία μου θα πάει μαζί σου και θα σε αναπαύσω». Ο Μουσής απάντησε: «Αν η παρουσία σου δεν είναι μαζί μου, μη μας ανεβάξεις από εδώ». Και ζήτησε να του δείξει ο Θεός τη δόξα Του ως διαβεβαίωση ότι αυτός και ο λαός είχαν βρει εύνοια στα μάτια Του και ότι θα είχαν την παρουσία του στο ταξίδι τους. Σε απάντηση, Ο Θεός έβαλε τον Μουσή να πάει στη σχισμή ενός βράχου ενώ περνούσε

Canaan, that God punished them by postponing entrance into Canaan until 40 years after their leaving Egypt, when all the rebels would have died in the wilderness.

End Comment on Exodus 32-33

(k) While Israel was encamped in the plains of Moab east of the Jordan opposite Jericho, "the angel of Jehovah" was involved in preventing the greedy prophet Balaam from cursing the Israelites for the Moabite king Balak. (Numbers 22:22-38) And in vs.35-38 "the angel of Jehovah" and "God" seem to be equated.

(l) After Israel was settled in Canaan, "the angel of Jehovah" appeared from time to time to different persons for special purposes:

a) To Israel at Bochim, to rebuke them for not having driven out the inhabitants of Canaan to the extent commanded them – and identified himself as the one who had brought them out of Egypt. (Judges 2:1-5)

b) to Gideon in Ophrah, to appoint him to deliver Israel from the Midianite oppression – and is identified as Jehovah. (Judges 6"11-14)

c) to the wife of Manoah, and later to Manoah, to foretell their becoming the parents of Samson – and they came to realize that they had seen God. (Judges 13:2-25)

d) to David by the threshing floor of Araunah, after staying a pestilence brought on by David's numbering the people as for war without divine authorization, and where David confessed to him his sin. (2 Samuel 24:15-17; cf. 1 Chronicles 21:18-27)

e) to Elijah, in wilderness south of Beer-sheba while fleeing to Horeb from wicked Jezebel in Jezreel after slaying the false prophets she had been supporting. (1 Kings 19:1-8)

f) to Elijah again later, regarding a mission to king Ahaziah in Samaria, who was seeking information of Baal-zebul, the god of Ekron. (2 Kings 1:1-16)

g) to the camp of the Assyrians just outside Jerusalem, to smite it and save the city from attack and destruction. (2 Kings 19:35-36)

h) it the prophet Zachariah, near the end of Judah's exile in Babylonia, to apprise him of it and make known pertinent information, as related in the first six chapters of the Book of Zachariah. He is called "the angel that talked with me" and "the angel of Jehovah." (the latter in 1:11, 12: 3:1, 5, 6)

η δόξα του και μετά να δει την πλάτη του αλλά όχι το πρόσωπό του. (33:4-23)

Ως συνέχεια, σημειώνουμε στο βιβλίο του Δευτερονόμου ότι αφού το Ισραήλ έφτασε σχεδόν 40 χρόνια αργότερα ανατολικά του Ιορδάνη ποταμού, ο Μωσής στην αποχαιρετιστήρια ομιλία του λίγο πριν από το θάνατό του και ο Ιησούς του Ναυή τους οδήγησε δυτικά πέρα από την Ιορδανία στη Χαναάν, αφηγήθηκε διάφορα εξαιρετικά περιστατικά που συνέβη στην πορεία, δείχνοντας πώς ο Ιεχωβά ήταν πράγματι μαζί τους όλη την ώρα, παρά την αδιαλλαξία τους κατά καιρούς και τους τιμωρούσε με διάφορους τρόπους. Και στα εδάφια 1:32-33, ο Μωσής εξιστορούσε πώς τους είχε πει στην Κάντες-Μπαρνέα: «Ο Ιεχωβά ο Θεός σας... πήγε μπροστά σας στο δρόμο, για να σας αναζητήσει ένα μέρος για να στήσετε τις σκηνές σας, στη φωτιά τη νύχτα, για να σου δείξω από ποιο δρόμο πρέπει να πας και στο σύννεφο τη μέρα» – το οποίο ήταν ακριβώς το πράγμα που είχε υποσχεθεί ο Θεός πριν από το προαναφερθέν αμαρτωλό επεισόδιο στο Σινά (και επαληθεύει την παραπάνω ανάλυσή μας για την Έξοδο 32-33). Αλλά η ενήλικη γενιά είχε επαναστατήσει τόσο πολύ στο Κάντες, κοντά στα σύνορα της Χαναάν, που ο Θεός τους τιμώρησε αναβάλλοντας την είσοδο στη Χαναάν μέχρι 40 χρόνια μετά την αναχώρησή τους από την Αίγυπτο, όταν όλοι οι επαναστάτες θα είχαν πεθάνει στην έρημο.

Τέλος σχολίου στην Έξοδο 32-33

(ια) Ενώ ο Ισραήλ στρατοπέδευε στις πεδιάδες του Μωάβ ανατολικά του Ιορδάνη απέναντι από την Ιεριχώ, «ο άγγελος του Ιεχωβά» συμμετείχε στο να εμποδίσει τον άπληστο προφήτη Βαλαάμ να καταραστεί τους Ισραηλίτες για τον Μωαβίτο βασιλιά Βαλάκ. (Αριθμοί 22:22-38) Και στα εδ. 35-38 «ο άγγελος του Ιεχωβά» και ο «Θεός» φαίνεται να εξισώνονται.

(ιβ) Αφού ο Ισραήλ εγκαταστάθηκε στη Χαναάν, «ο άγγελος του Ιεχωβά» εμφανιζόταν κατά καιρούς σε διαφορετικά άτομα για ειδικούς σκοπούς:

α) Στον Ισραήλ στη Βοχίμ, για να τους επιπλήξει ότι δεν έδωξαν τους κατοίκους της Χαναάν στο βαθμό που τους πρόσταξε – και αυτοπροσδιορίστηκε ως αυτός που τους είχε φέρει έξω από την Αίγυπτο. (Κριτές 2:1-5)

β) στον Γεδεών στην Οφράχ, για να τον διορίσει να ελευθερώσει τον Ισραήλ από την καταπίεση των Μαδιανιτών – και προσδιορίζεται ως Ιεχωβά. (Κριτές 6"11-14)

γ) στη σύζυγο του Manoah, και αργότερα στον Manoah, για να προβλέψουν ότι θα γίνουν γονείς του Samson – και συνειδητοποίησαν ότι είχαν δει τον Θεό. (Κριτές 13:2-25)

Comment: While (4) through (8) do not identify "the angel of Jehovah" any further as in prior references, there is nothing in their contexts to prohibit them from likewise referring to a member of the Godhead rather than a created angel sent by Jehovah. And the same is true in regard to the remaining three scriptures that mention "the angel of Jehovah" without reference to any specific occasion of service – namely, Psalm 34:7; 35:5,6 – but do have reference to their ministry in behalf of God's saints, as do the others.

New Testament references

Speaking of Moses, Acts 7:30-32 states: "And when forty years were fulfilled, an angel appeared to him in the wilderness of Mount Sinai, in the flame in the bush. ...: and as he drew near to behold, there came a voice of the Lord, I am the God of thy fathers, the God of Abraham, and of Isaac, and of Jacob." And 7:38 says, "This is he that was in the church (assembly) in the wilderness with the angel that spake to him in the mount Sinai, and with our fathers" – described in the Pentateuch as "the angel of Jehovah" and identified as Jehovah, that is, as a member of the Godhead. But these verses in Acts identify said angel as the same one in all these instances.

Next we have 1 Corinthians 10:1-4, as follows: "For I would not, brethren have you to be ignorant, that our fathers were all under the cloud, and all passed through the sea; and were all baptized unto [Gr. into] Moses in the cloud and in the sea; and did all eat of the same spiritual food [manna]; and did all drink the same spiritual drink [water supplied from a rock at Horeb and at Kadesh-barnea]: for they drank of the spiritual rock that followed them: and the rock was Christ."

The actual source of that drink was a Spirit Being, not the inanimate physical rock from which it flowed. That Being was "Christ," a "spiritual rock." AND "HE FOLLOWED THEM." That must mean he was the member of the Godhead who accompanied Israel from Egypt to Canaan, and still rendered miraculous service on various occasions in the land of Canaan also, as well as being the one who had appeared unto their earlier fathers, Abraham, Isaac, and Jacob, as narrated above from the outset. But when he "became flesh, and dwelt among us ... as ... the only begotten from the Father" (John 1:14), there were still angels of God that ministered on various occasions, but none called "the angel of the Lord" or "of God," which he, and seemingly he alone, had been called.

Comment: The Israelites were immersed into Moses, a physical redemption from Egyptian bondage. Christians are immersed into Christ blood, their spiritual redemption from bondage of sin.

Chapter 3

δ) στον Δαβίδ δίπλα στο αλώνι της Αραούνα, αφού παρέμεινε σε λοιμό που προκλήθηκε από την απαρίθμηση του λαού από τον Δαβίδ ως για πόλεμο χωρίς θεία εξουσιοδότηση, και όπου ο Δαβίδ του ομολόγησε την αμαρτία του. (2 Σαμουήλ 24:15-17· πρβλ. 1 Χρονικών 21:18-27)

ε) στον Ηλία, στην έρημο νότια της Βηρ-σαβεέ, ενώ έφευγε στο Χωρήβ από την κακή Ιεζάβελ στην Ιεζραήλ, αφού σκότωσε τους ψευδοπροφήτες που υποστήριζε. (1 Βασιλέων 19:1-8)

στ) στον Ηλία και πάλι αργότερα, σχετικά με μια αποστολή στον βασιλιά Οχοζία στη Σαμάρεια, ο οποίος αναζητούσε πληροφορίες για τον Βάαλ-Ζεβούλ, τον θεό του Έκρων. (2 Βασιλέων 1:1-16)

ζ) στο στρατόπεδο των Ασσυρίων λίγο έξω από την Ιερουσαλήμ, για να το χτυπήσουν και να σώσουν την πόλη από επίθεση και καταστροφή. (2 Βασιλέων 19:35-36)

η) ο προφήτης Ζαχαρίας, κοντά στο τέλος της εξορίας του Ιούδα στη Βαβυλωνία, να τον πληροφορήσει και να του κάνει γνωστές σχετικές πληροφορίες, όπως αναφέρονται στα πρώτα έξι κεφάλαια του Βιβλίου του Ζαχαρία. Ονομάζεται «ο άγγελος που μίλησε μαζί μου» και «ο άγγελος του Ιεχωβά». (το τελευταίο στο 1:11, 12: 3:1, 5, 6)

Σχόλιο: Ενώ οι (4) έως (8) δεν προσδιορίζουν περαιτέρω τον "άγγελο του Ιεχωβά" όπως σε προηγούμενες αναφορές, δεν υπάρχει τίποτα στα συμφραζόμενά τους που να τους απαγορεύει να αναφέρονται ομοίως σε ένα μέλος της Θεότητας παρά σε έναν δημιουργημένο άγγελο που στάλθηκε από Ιεχωβά. Και το ίδιο ισχύει και για τις υπόλοιπες τρεις γραφές που αναφέρουν «τον άγγελο του Ιεχωβά» χωρίς αναφορά σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση υπηρεσίας – συγκεκριμένα, Ψαλμός 34:7. 35:5,6 – αλλά έχουν αναφορά στη διακονία τους για λογαριασμό των αγίων του Θεού, όπως και οι άλλοι.

Αναφορές της Καινής Διαθήκης

Μιλώντας για τον Μωυσή, το εδάφιο Πράξεις 7:30-32 αναφέρει: «Και όταν συμπληρώθηκαν σαράντα χρόνια, ένας άγγελος του εμφανίστηκε στην έρημο του όρους Σινά, στη φλόγα στη βάτο...: και καθώς πλησίαζε να δει, εκεί ακούστηκε μια φωνή Κυρίου: Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ». Και το 7:38 λέει, «Αυτός είναι που ήταν στην εκκλησία (συνέλευση) στην έρημο με τον άγγελο που του μίλησε στο όρος Σινά, και με τους πατέρες μας» – περιγράφεται στην Πεντάτευχο ως «ο άγγελος του Ιεχωβά» και ταυτίστηκε ως Ιεχωβά, δηλαδή ως μέλος της Θεότητας.

Angels

Angels in General

The word "angel" is usually translated of the Hebrew word *malak* and the Greek word *aggelos* – both meaning messenger or agent.

Angels (in the most common usage of that term) and demons are spirit beings. They do not have bodies of flesh as humans do, though angels on occasions have appeared in human likeness and some demons have seemed to have a predisposition in favor of or a strong liking for human bodies.

There are both good angels and fallen angels – angels of God and of Satan. There are also spirit entities known as demons who are under the control of the Satan. Angels are mentioned many times in the Bible. Demons are also mentioned as “devils,” “unclean spirits” and “evil spirit.”

Angelic Hierarchy

In his vision while on the Isle on Patmos, John wrote: "And I saw the seven angels that stand before God" (Revelation 8:2) – commonly regarded as "archangels," though that is not made explicit by the Holy Writ. But the Cambridge Bible Commentary on the New English Bible (1965) States "The definite article suggests that we should regard these as the seven archangels; they were Gabriel (who says in Luke 1:19, 'I stand in attendance upon God'), Michael, Raphael, Uriel, Raguel, Saraqael, and Remiel (=Jeremiel mentioned in the note on 6:11). These are the names given in Enoch 20 [in the pseudepigrapha]. Only Michael and Gabriel are named in the Bible. Raphael is one of the principal characters in the book of Tobit (in the Apocrypha) and he says, "I am Raphael, one of the seven holy angels, whom ... go in before the glory of the Holy One." (12:15)

Comment: “Pseudepigraphal” is a work or text whose claimed author is not the true author. The book of Enoch was compiled from Jewish writings believed to range in dates from 150 BC.

Comment: But standing before God may not be all it takes to make an angel an archangel or to identify him as such. For Jesus said: "See that ye despise not one of these little ones [these humble believers in himself, vs.3-6]; for I say unto you, that in heaven their angels do always behold the face of my Father in heaven" (Matthew 18:10). And Gabriel said, "I ... stand in the presence of God" (Luke 1:19); yet the scriptures do not call him an "archangel" notwithstanding the pseudepigraphal book of Enoch does.

There appears to be rank among angels by the explicit use of word "archangel," meaning the highest angel, which

Αλλά αυτά τα εδάφια στις Πράξεις προσδιορίζουν τον εν λόγω άγγελο ως τον ίδιο σε όλες αυτές τις περιπτώσεις.

Στη συνέχεια έχουμε το Α΄ Κορινθίους 10:1-4, ως εξής: «Διότι δεν θέλω, αδελφοί, να αγνοείτε ότι οι πατέρες μας ήταν όλοι κάτω από το σύννεφο, και όλοι πέρασαν μέσα από τη θάλασσα· και όλοι βαφτίστηκαν στον [Γρ. στον Μωσλή στο σύννεφο και στη θάλασσα· και όλοι έφαγαν από την ίδια πνευματική τροφή [μάννα]· και ήπιαν όλοι το ίδιο πνευματικό ποτό [νερό που προμηθεύτηκε από έναν βράχο στο Χωρήβ και στην Κάδης-βαρνέα]· επειδή ήπιε από τον πνευματικό βράχο που τους ακολουθούσε: και ο βράχος ήταν ο Χριστός».

Η πραγματική πηγή αυτού του ποτού ήταν ένα Πνευματικό Ον, όχι ο άψυχος φυσικός βράχος από τον οποίο έρεε. Αυτό το Είναι ήταν ο «Χριστός», ένας «πνευματικός βράχος». ΚΑΙ «ΤΟΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ». Αυτό πρέπει να σημαίνει ότι ήταν το μέλος της Θεότητας που συνόδευσε τον Ισραήλ από την Αίγυπτο στη Χαναάν, και παρείχε ακόμη θαυματουργή υπηρεσία σε διάφορες περιπτώσεις στη γη της Χαναάν, καθώς επίσης ήταν αυτός που είχε εμφανιστεί στους προηγούμενους πατέρες τους, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, και Jacob, όπως αναφέρθηκε παραπάνω από την αρχή. Αλλά όταν «έγινε σάρκα και κατοίκησε ανάμεσά μας... ως... ο μονογενής από τον Πατέρα» (Ιωάννης 1:14), υπήρχαν ακόμη άγγελοι του Θεού που διακονούσαν σε διάφορες περιπτώσεις, αλλά κανένας δεν αποκαλούσε «άγγελο Κυρίου». ή «του Θεού», που είχε ονομαστεί αυτός, και φαινομενικά μόνος.

Σχόλιο: Οι Ισραηλίτες βυθίστηκαν στον Μωσλή, μια φυσική λύτρωση από την αιγυπτιακή δουλεία. Οι Χριστιανοί βυθίζονται στο αίμα του Χριστού, την πνευματική τους λύτρωση από τη δουλεία της αμαρτίας.

κεφάλαιο 3

Άγγελοι

Άγγελοι Γενικά

Η λέξη "άγγελος" μεταφράζεται συνήθως από την εβραϊκή λέξη malak και την ελληνική λέξη aggelos - και οι δύο σημαίνει αγγελιοφόρος ή πράκτορας.

Οι άγγελοι (στην πιο κοινή χρήση αυτού του όρου) και οι δαίμονες είναι πνευματικά όντα. Δεν έχουν σώματα από σάρκα όπως έχουν οι άνθρωποι, αν και κατά καιρούς οι άγγελοι εμφανίστηκαν με ανθρώπινη ομοιότητα και ορισμένοι δαίμονες φάνηκαν να έχουν μια προδιάθεση υπέρ ή μια έντονη συμπάθεια για τα ανθρώπινα σώματα.

Υπάρχουν και καλοί άγγελοι και πεσμένοι άγγελοι – άγγελοι του Θεού και του Σατανά. Υπάρχουν επίσης πνευματικές οντότητες γνωστές ως δαίμονες που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Σατανά. Οι άγγελοι

occurs twice in the New Testament. One place is 1 Thessalonians 4:16, where the definite article, while employed in translation, is omitted from the Greek text, and thus could be understood as "an archangel," and therefore allowing for more and thus a category of archangels. But it also occurs in Jude 9, where Michael is named and called "the archangel," as if indicating him to be the only one, notwithstanding Jude was familiar with the pseudepigraphical book of Enoch.

We are not limited in scripture, however, to the term "archangel," for indications of rank among the angels. But we shall make mention at this point of only two more.

(a) In 2 Peter 2:4 and Jude 6, reference is made to angels that had sinned, and Jude further states that they "kept not their own principality, but left their proper habitation." This implies both rank and assignment to particular places and responsibilities.

Comment: Something "implied" is a personal interpretation.

(b) Also, 1 Peter 3:22 speaks of Jesus Christ, who is on the right hand of God, having gone into heaven; angels and authorities and powers being made subject to him." It is likely that "authorities" and "powers" have reference to categories of angels with special assignments and responsibilities rather than to created beings that are not angels – just as in Philippians 1:1 we find that epistle to be addressed to "all the Saints in Christ Jesus that are at Philippi, with the bishops and deacons" – which does not mean that the "bishops" and "deacons" were not "saints," but rather that they were saints with special responsibilities and functions assigned.

Comment: Bible translations after the King James generally have overseer rather than "bishop." When the King James Bible was translated the Church of England had a position or office of Bishop. Since King James was head of the Church of England, he commanded that the King James Bible be made consistent with church's teachings and practices. The word bishop is discussed in A Kingdom Not Made With Hands, BbleWay Publishing.

(1) CHERUBIM (plural of cherub). These are the first to be mentioned, and seemingly are among the highest in rank.

(a) After Adam and Eve had sinned and been driven out of Eden. God "placed at the east of the garden of Eden the Cherubim, and the flame of a sword which turned every way, to keep the way of the tree of life" (Genesis 3:24). But here there is no description of the cherubim.

(b) Two figures of "cherubim" made of gold and standing at the two ends of the mercy-seat above the ark of the covenant in the Most Holy Place of the Tabernacle

αναφέρονται πολλές φορές στη Βίβλο. Οι δαίμονες αναφέρονται επίσης ως «διάβολοι», «ακάθαρτα πνεύματα» και «κακό πνεύμα».

Αγγελική Ιεραρχία

Στο όραμά του ενώ βρισκόταν στο νησί της Πάτμου, ο Ιωάννης έγραψε: «Και είδα τους επτά αγγέλους που στέκονται ενώπιον του Θεού» (Αποκάλυψη 8:2) – που συνήθως θεωρούνται «αρχάγγελου», αν και αυτό δεν διευκρινίζεται από την Αγία Γραφή. Αλλά το Cambridge Bible Commentary on the New English Bible (1965) αναφέρει: «Το οριστικό άρθρο προτείνει ότι πρέπει να τους θεωρήσουμε ως τους επτά αρχάγγελους: ήταν ο Γαβριήλ (ο οποίος λέει στο Λουκάς 1:19, «Εγώ παρευρίσκομαι στον Θεό»), Michael, Raphael, Uriel, Raguel, Saraqael, and Remiel (=Jeremiel που αναφέρεται στη σημείωση στο 6:11) Αυτά είναι τα ονόματα που δίνονται στο Enoch 20 [στα ψευδεπίγραφα]. Μόνο ο Michael και ο Gabriel αναφέρονται στη Βίβλο. Ο Ραφαήλ είναι ένας από τους κύριους χαρακτήρες στο βιβλίο του Τωβίτ (στα Απόκρυφα) και λέει, "Είμαι ο Ραφαήλ, ένας από τους επτά αγίους αγγέλους,

Σχόλιο: «Ψευδοεπιγραφική» είναι αέργο ή κείμενο του οποίου ο ισχυριζόμενος συγγραφέας δεν είναι ο πραγματικός συγγραφέας. Το βιβλίο του Ενώχ συντάχθηκε από εβραϊκά γραπτά που πιστεύεται ότι χρονολογούνται από το 150 π.Χ.

Σχόλιο: Αλλά το να στέκεσαι ενώπιον του Θεού μπορεί να μην είναι το μόνο που χρειάζεται για να κάνεις έναν άγγελο αρχάγγελο ή να τον προσδιορίσεις ως τέτοιο. Γιατί ο Ιησούς είπε: «Προσέξτε να μην περιφρονείτε κανένα από αυτά τα μικρά [αυτούς τους ταπεινούς πιστούς στον εαυτό του, εδ. 3-6]· γιατί σας λέω ότι στον ουρανό οι άγγελοί τους βλέπουν πάντα το πρόσωπο του Πατέρα μου στον ουρανό (Ματθαίος 18:10). Και ο Γαβριήλ είπε, «... στέκομαι μπροστά στον Θεό» (Λουκάς 1:19). Ωστόσο, οι γραφές δεν τον αποκαλούν "αρχάγγελο", παρά το ψευδοεπιγραφικό βιβλίο του Ενώχ.

Φαίνεται ότι υπάρχει κατάταξη μεταξύ των αγγέλων με τη ρητή χρήση της λέξης «αρχάγγελος», που σημαίνει ο υψηλότερος άγγελος, που εμφανίζεται δύο φορές στην Καινή Διαθήκη. Ένα μέρος είναι το 1 Θεσσαλονικείς 4:16, όπου το οριστικό άρθρο, ενώ χρησιμοποιείται στη μετάφραση, παραλείπεται από το ελληνικό κείμενο, και έτσι θα μπορούσε να γίνει κατανοητό ως «αρχάγγελος», και επομένως επιτρέπει περισσότερα και επομένως μια κατηγορία αρχαγγέλων. Αλλά συμβαίνει επίσης στο Ιούδα 9, όπου ο Μιχαήλ ονομάζεται και αποκαλείται «ο αρχάγγελος», σαν να υποδεικνύει ότι είναι ο μόνος, παρόλο που ο Ιούδης ήταν εξοικειωμένος με το ψευδοεπιγραφικό βιβλίο του Ενώχ.

that God had Moses to build at Mount Sinai after Israel's deliverance from Egyptian bondage. There God promised to meet with Moses and "commune" with him "from above the mercy-seat, from between the two cherubim which are upon the ark of the testimony." – the implication being that the "cherubim" were one of the highest orders of created beings. (Exodus 25:18-22; 37:7-9; Numbers 7:89)

- (c) Later, when Solomon's Temple was rebuilt to replace the Tabernacle, there were two figures of "cherubim" placed in the "oracle" (equivalent to the Most Holy Place in the Tabernacle) to correspond to those in the Tabernacle, except larger and located differently. And all the walls of the "house" (Temple) had figures of "cherubim" carved on them, alternation with palm-trees, within and without, as did the entrance and its door also.
- (d) During the Babylonian captivity of Judah, and by the river Chebar, "the heavens were opened" to the prophet Ezekiel, and he "saw visions of God," the first of which featured "the likeness of four living creatures" beside the river (Ezekiel 1:1-28), later identified as "cherubim" (10:1-22); and in a subsequent vision of a restored temple (40:1-47:5), its walls and doors were covered with "cherubim" and palm-trees alternation (41:18-25). And their descriptions are more detailed than preceding ones – also somewhat different.
- (e) The only mention of "cherubim" in the New Testament is in Hebrews 9:5 where the mention is made of "the cherubim of glory overshadowing the mercy-seat" of the earthly temple.

Comment on four living creatures:

Each of the four living creatures of Ezekiel "had the likeness of a man," except that each had four faces and four wings, and the sole of their feet was "like the sole of a calf's foot" and "sparkled like burnished brass." They also had "the hands of a man under their wings of the four sides." "As for the likeness of their faces, they had the face of a man; and they four had the face of a lion on the right side; ... the face of an ox on the left side; ... also the face of an eagle (opposite the face of a man)." (1:4-9)

"As for the likeness of the living creatures [otherwise]. Their appearance was like the burning coals of fire, like the appearance of torches: the fire went up and down among the living creatures; and the fire was bright, and out of the fire went forth lightening. And the living creatures ran and returned as the appearance of a flash of lightning." (1:10-14)

Δεν περιοριζόμαστε στη γραφή, ωστόσο, στον όρο «αρχάγγελος», για ενδείξεις κατάταξης μεταξύ των αγγέλων. Αλλά θα αναφέρουμε σε αυτό το σημείο μόνο δύο ακόμη.

- (e) Στο εδάφιο 2 Πέτρου 2:4 και Ιούδα 6, γίνεται αναφορά σε αγγέλους που είχαν αμαρτήσει, και ο Ιούδας δηλώνει περαιτέρω ότι «δεν κράτησαν τη δική τους αρχή, αλλά εγκατέλειψαν την κατάλληλη κατοικία τους». Αυτό συνεπάγεται τόσο κατάταξη όσο και ανάθεση σε συγκεκριμένες θέσεις και ευθύνες.

Σχόλιο: Κάτι που «υποδηλώνεται» είναι προσωπική ερμηνεία.

- (β) Επίσης, το 1 Πέτρου 3:22 μιλάει για τον Ιησού Χριστό, ο οποίος βρίσκεται στα δεξιά του Θεού, έχοντας πάει στον ουρανό. Άγγελοι και εξουσίες και δυνάμεις υποτάσσονται σε αυτόν." Είναι πιθανό ότι οι "εξουσίες" και οι "εξουσίες" αναφέρονται σε κατηγορίες αγγέλων με ειδικές αναθέσεις και ευθύνες παρά σε δημιουργημένα όντα που δεν είναι άγγελοι - όπως ακριβώς στο Φιλιππησίους 1: 1 βρίσκουμε ότι η επιστολή αυτή απευθύνεται σε «όλους τους εν Χριστώ Ιησού Αγίους που είναι στους Φιλίππους, μαζί με τους επισκόπους και τους διακόνους» – πράγμα που δεν σημαίνει ότι οι «επίσκοποι» και οι «διάκονοι» δεν ήταν «άγιοι», αλλά μάλλον ότι ήταν άγιοι με ειδικές αρμοδιότητες και λειτουργίες.

Σχόλιο: Οι μεταφράσεις της Αγίας Γραφής μετά τον Βασιλιά Ιάκωβο έχουν γενικά επίσκοπο και όχι «επίσκοπο». Όταν μεταφράστηκε η Βίβλος του Βασιλιά Τζέιμς, η Εκκλησία της Αγγλίας είχε θέση ή αξίωμα Επισκόπου. Εφόσον ο Βασιλιάς Τζέιμς ήταν επικεφαλής της Εκκλησίας της Αγγλίας, διέταξε να γίνει η Βίβλος του Βασιλιά Τζέιμς σύμφωνα με τις διδασκαλίες και τις πρακτικές της εκκλησίας. Η λέξη επίσκοπος συζητείται στο A Kingdom Not Made With Hands, BbleWay Publishing.

- (1) ΧΕΡΟΥΒΙΜ (πληθυντικός χερουβείμ). Αυτά είναι τα πρώτα που αναφέρονται και φαινομενικά είναι από τα υψηλότερα σε κατάταξη.

(α) Αφού ο Αδάμ και η Εύα είχαν αμαρτήσει και εκδιώχθηκαν από την Εδέμ. Ο Θεός «έθεσε στα ανατολικά του κήπου της Εδέμ τα Χερουβίμ, και φλόγα ξίφους που γυρνούσε παντού, για να φυλάξει την οδό του δέντρου της ζωής» (Γένεση 3:24). Εδώ όμως δεν υπάρχει περιγραφή των χερουβείμ.

(β) Δύο φηγούρες «χερουβείμ» από χρυσό και στέκονται στα δύο άκρα του ελέους πάνω από την κιβωτό της διαθήκης στα Άγια της Σκηνης του Μαρτυρίου που ο Θεός έβαλε τον Μωσή να χτίσει στο όρος Σινά μετά την απελευθέρωση του Ισραήλ από Αιγυπτιακή δουλεία. Εκεί ο Θεός υποσχέθηκε να συναντηθεί με

Beside each of these "living creatures" of Ezekiel's first vision, he saw a curious wheel ("like unto a beryl [hence, blueish green-blue in hue]" and "as it were a wheel within a wheel") on the earth for each of their four faces. And the "rims of the wheels were "high and dreadful; and ... full of eyes round about." When the living creatures moved, the wheels moved with them; and when they were lifted up from the earth, the wheels were lifted – for "the spirit [or, life] of the living creature was in the "wheels." (1:15-21)

End comment on four living creatures

(2) SERAPHIM (plural of "seraph") - literally means fiery ones, so that in appearance they may have been somewhat as the "cherubim" that Ezekiel saw – that is, "like the burning coals of fire," or possibly like lightning.

Comment: Seraphim is mentioned only in one text—which describes an awe-inspiring vision Isaiah had of the glory of Jehovah when being called to the office of prophet, with "the seraphim" as a part of Jehovah's court.

"In the year that king Uzziah died I saw the Lord sitting upon a throne, high and lifted up; and his train filled the temple. Above him stood the seraphim: each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly. And one cried unto another [literally, this to this], and said "Holy, Holy Holy is Jehovah of hosts; the earth is full of his glory. And the foundations of the threshold shook at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke. Then said I, Woe is me! for I am undone; because I am a man of unclean lips, and I dwell in the midst of a people of unclean lips: for mine eyes have seen the King, Jehovah of host.

"Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar: and he touched my mouth with it, and said, Lo, this hath touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin forgiven." (Isaiah 6:1-7)

But here we have no description except for the fact that each had wings (six in number, two of them for flying), feet, face, hand (presumably two), and could speak.

(3) LIVING CREATURES. These we have in the New Testament, in the Book of Revelation, in the vision John saw of the throne room of the universe in heaven. There were four of them, similar in some respects to the cherubim and the seraphim of the Old Testament. They were "full of eyes before and behind," situated" in the midst of the throne, and around about the throne" – maybe one of either side of the throne itself, and on either side of the elevated throne area. "And the first creature was like a lion, and the second creature like a calf, and the third creature had a face as of a man, and the fourth creature was like a flying eagle. And the

τον Μωυσή και να «κοινωνήσει» μαζί του «από πάνω από το κάθισμα, ανάμεσα στα δύο χερουβίμ που βρίσκονται πάνω στην κιβωτό της μαρτυρίας». τάξεις δημιουργημένων όντων (Εξοδος 25:18-22-37:7-9· Αριθμοί 7:89)

(γ) Αργότερα, όταν ο Ναός του Σολομώντα ανοικοδομήθηκε για να αντικαταστήσει τη Σκηνή του Μαρτυρίου, υπήρχαν δύο φηγούρες «χερουβείμ» που τοποθετήθηκαν στο «μαντείο» (αντίστοιχο με το Αγιάτο Τόπο στη Σκηνή του Μαρτυρίου) για να αντιστοιχούν σε εκείνες στη Σκηνή του Μαρτυρίου, εκτός από μεγαλύτερες και βρίσκεται διαφορετικά. Και όλοι οι τοίχοι του «σπιτιού» (Ναού) είχαν σκαλισμένες μορφές «χερουβείμ», εναλλαγή με φοίνικες, μέσα και έξω, όπως και η είσοδος και η πόρτα του.

(δ) Κατά τη διάρκεια της βαβυλωνιακής αιχμαλωσίας του Ιούδα, και δίπλα στον ποταμό Χεβάρ, «άνοιξαν οι ουρανοί» στον προφήτη Ιεζεκιήλ και «είδε οράματα του Θεού», το πρώτο από τα οποία παρουσίαζε «ομοίωμα τεσσάρων ζωντανών πλάσμάτων» δίπλα ο ποταμός (Ιεζεκιήλ 1:1-28), που αργότερα αναγνωρίστηκε ως «χερουβείμ» (10:1-22). και σε ένα επόμενο όραμα ενός ανακαινισμένου ναού (40:1-47:5), οι τοίχοι και οι πόρτες του καλύφθηκαν με «χερουβείμ» και εναλλαγή φοίνικες (41:18-25). Και οι περιγραφές τους είναι πιο λεπτομερείς από τις προηγούμενες – επίσης κάπως διαφορετικές.

(ε) Η μόνη αναφορά του «χερουβείμ» στην Καινή Διαθήκη είναι στο εδάφιο Εβραίους 9:5 όπου αναφέρεται «τα χερουβείμ της δόξας που επισκιάζουν το ελέησμα» του επίγειου ναού.

Σχολιάστε τέσσερα ζωντανά πλάσματα:

Καθένα από τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα του Ιεζεκιήλ «είχε την ομοίωσή του ανθρώπου», εκτός από το ότι το καθένα είχε τέσσερα πρόσωπα και τέσσερα φτερά, και το πέλμα των ποδιών τους ήταν «όπως το πέλμα του ποδιού μοσχαριού» και «άστραφτε σαν λαμπερό ορείχαλκο. " Είχαν επίσης «χέρια ανθρώπου κάτω από τα φτερά τους από τις τέσσερις πλευρές». «Όσο για την ομοιότητα των προσώπων τους, είχαν πρόσωπο ανθρώπου· και οι τέσσερις είχαν πρόσωπο λιονταριού στη δεξιά πλευρά· ... πρόσωπο βοδιού στην αριστερή πλευρά· ... επίσης πρόσωπο αετού (απέναντι από το πρόσωπο ενός άνδρα).» (1:4-9)

"Όσο για την ομοιότητα των ζωντανών πλάσμάτων [κατά τα άλλα]. Η εμφάνισή τους ήταν σαν αναμμένα κάρβουνα φωτιάς, όπως η εμφάνιση πυρσών: η φωτιά ανέβαινε και κατέβαινε ανάμεσα στα ζωντανά

four living creatures, having each of them six wings, all full of eyes round about and within; and they had no rest day and night, saying, Holy, holy, holy is the Lord God, the Almighty, who was, and who is and who is to come." (Revelation 4:6a-8)

(4) ELDERS. "Round about the throne were four and twenty [subordinate] thrones [seemingly encircling the four 'living creatures' as well as the principal 'thrones' and its occupant]: and upon the thrones I saw four and twenty elders sitting, arrayed in white garments: and on their heads crowns of gold." (Revelation 4:4) Presumably these were human in appearance.

More often than not, the "living creatures" and "elders: acted in concert. For example,

(a) When the living creatures worshipped God, the elders joined them. (Revelation 4:9-11)

(b) When the Lamb had overcome to open the book of the seven seals, "the four living creatures and the four and twenty elders fell down before the Lamb ... And they sang a new song, Saying, Worthy art thou" etc. (Revelation 5:8-10)

(c) When myriads of angels and every created thing were joining in worship, "the four living creatures said Amen. And the elders fell down and worshipped." (Revelation 5:11-14)

(d) On another occasion, it is said that "the elders and the four living creatures ... fell before the throne and on their faces and Worshipped God." (Revelation 7:11-12)

(e) And when the fall of Babylon was being celebrated by a great multitude in heaven "the four and twenty elders and the four living creatures fell down and worshipped God that sitteth on the throne, saying, Amen; Hallelujah." (Revelation 19:1-4)

Occasionally they acted independently.

(a) When John was weeping because no one in the universe had been found to open the book with seven seals, "one of the elders saith unto [him], Weep not," for the Lion of the tribe of Judah had overcome, to open the book. (Revelation 5:1-5)

(b) Upon the opening of each of the first four seals of the book, each of the four living creatures took turn. in shouting, "Come," in response to which one of four horses and riders would come forth. (Revelation 6:1-8)

(c) On another occasion "the four and twenty elders fell upon their faces and worshipped God," without any

πλάσματα· και η φωτιά ήταν φωτεινή, και έβγαινε από Η φωτιά βγήκε αστραπιαία. Και τα ζωντανά πλάσματα έτρεξαν και επέστρεψαν σαν αστραπή». (1:10-14)

Δίπλα σε καθένα από αυτά τα «ζωντανά πλάσματα» του πρώτου οράματος του Ιεζεκιήλ, είδε έναν περίεργο τροχό («όπως σε βηρύλ [άρα, γαλαζοπράσινο-μπλε σε απόχρωση]» και «σαν τροχός μέσα σε τροχό») στη γη για καθένα από τα τέσσερα πρόσωπά τους. Και οι «ζάντες των τροχών ήταν «υψηλές και τρομερές, και ... γεμάτα μάτια τριγύρω." Όταν τα ζωντανά πλάσματα κινούνταν, οι τροχοί κινούνταν μαζί τους· και όταν σηκώθηκαν από τη γη, οι τροχοί σηκώθηκαν - γιατί "το πνεύμα [ή, η ζωή] του ζωντανού πλάσματος ήταν στους «τροχούς». (1:15-21)

Τέλος σχολίου για τέσσερα ζωντανά πλάσματα

(2) ΣΕΡΑΦΕΙΜ (πληθυντικός «σεραφείμ») - κυριολεκτικά σημαίνει φλογεροί, έτσι ώστε στην εμφάνιση μπορεί να ήταν κάπως σαν τα «χερουβίμ» που είδε ο Ιεζεκιήλ – δηλαδή «σαν τα αναμμένα κάρβουνα της φωτιάς» ή πιθανώς σαν αστραπή.

Σχόλιο: Ο Σεραφείμ αναφέρεται μόνο σε ένα κείμενο—το οποίο περιγράφει ένα όραμα που εμπνέει δέος ο Ησαΐας για τη δόξα του Ιεχωβά όταν κλήθηκε στο αξίωμα του προφήτη, με «τα σεραφείμ» ως μέρος της αυλής του Ιεχωβά.

«Την χρονιά που πέθανε ο βασιλιάς Οζία, είδα τον Κύριο να κάθεται σε θρόνο, ψηλά και υψωμένα· και το τρένο του γέμισε τον ναό. Από πάνω του στέκονταν τα σεραφείμ: το καθένα είχε έξι φτερά· με δύο κάλυπτε το πρόσωπό του και με Και με δύο σκέπασε τα πόδια του, και με δύο πέταξε. η γη είναι γεμάτη από τη δόξα του. Και τα θεμέλια του κατωφλιού τινάχτηκαν από τη φωνή αυτού που έκλαιγε, και το σπίτι γέμισε καπνό. Τότε είπα, Αλίμονο! γιατί έχω αναιρεθεί. επειδή είμαι άνθρωπος με ακάθαρτα χείλη, και κατοικώ ανάμεσα σε έναν λαό με ακάθαρτα χείλη· επειδή, τα μάτια μου είδαν τον Βασιλιά, τον Ιεχωβά των δυνάμεων.

«Τότε πέταξε προς εμένα ένα από τα σεραφείμ, έχοντας στο χέρι του ένα ζωντανό κάρβουνο, το οποίο είχε πάρει με τη λαβίδα από το θυσιαστήριο· και άγγιξε το στόμα μου με αυτό, και είπε: Ιδού, αυτό άγγιξε τα χείλη σου· και η ανομία σου αφαιρέθηκε και η αμαρτία σου συγχωρήθηκε». (Ησαΐας 6:1-7)

Αλλά εδώ δεν έχουμε καμία περιγραφή εκτός από το γεγονός ότι το καθένα είχε φτερά (έξι στον αριθμό, δύο από αυτά για πέταγμα), πόδια, πρόσωπο, χέρι (πιθανώς δύο) και μπορούσε να μιλήσει.

mention of the four living creatures. (Revelation 11:16-18)

(5) ANGELS. In addition to the foregoing specific categories of celestial creatures mentioned in the Old and New Testaments, there are multitudes of others simply called by the broader and more inclusive term "angels." There were "many angels ... ten thousand times ten thousand, and thousands of thousands" spoken of by him on one occasion as "round about the throne" (at least 101,000,000, but actually more, for that number represents only one thousand thousands in the second category whereas it is thousands [plural] of thousands – all told, an indefinite number of staggering proportions) celebrating the overcoming of the lamb to open the seals of the above mentioned book (Revelation 5:11-12). And in the Book of Revelation angels, singly or in groups, are mentioned throughout – as they also are elsewhere in both the Old and New Testaments. Hebrews 12:22 also speaks of "innumerable host of angels" in connection with "the heavenly Jerusalem."

Mission of Angels

As angels of God and of Christ, they are "all ministering Spirits, sent forth to do service for the sake of them that shall inherit salvation" (Hebrews 1:14) – besides any other missions there may be for them in God's vast and seemingly limitless universe. For the most part, their appearance is not described. And sometimes they have been present or nearby without being seen. But mostly when being seen by humans they appear to be men, and have not always been recognized as angels – at least, at first – so that "some have entertained angels unawares." (Hebrews 13:2) And **they may be present without being seen.** (see Genesis 22:21-35; cf. 2 Kings 6:14-17)

In what ways they may render service to us individually, we are not told. But we are given examples in both the Old and New Testaments of some instances of service already rendered, and some general missions are foretold.

Old Testament References to Angel's service

1. Genesis 19:1-22: Here we have an account of "two angels" (vs. 1, 15) who came to Sodom to destroy it and to rescue Lot and his family from destruction of the city. But they are also spoken of as "men" (v.10, 12, 16) and had likewise appeared as such to Abraham in company with another who came to be identified as Jehovah (see Genesis 18, and 16-22 in particular). These two occasions may be referred to in Hebrews 13:2, cited above.

2. Genesis 28:12; 31:11: Angels appeared to Jacob in dreams. In one, he saw them ascending and descending between heaven and earth on a ladder, symbolic of their presence and ministries in both realms and the close relation

(3) ΖΩΝΤΑΝΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ. Αυτά έχουμε στην Καινή Διαθήκη, στο Βιβλίο της Αποκάλυψης, στο όραμα που είδε ο Ιωάννης για την αίθουσα του θρόνου του σύμπαντος στον ουρανό. Υπήρχαν τέσσερα από αυτά, παρόμοια από ορισμένες απόψεις με τα χερουβίμ και τα σεραφείμ της Παλαιάς Διαθήκης. Ήταν «γεμάτα μάτια μπροστά και πίσω», τοποθετημένα στη μέση του θρόνου και γύρω γύρω από τον θρόνο» – ίσως μια από τις δύο πλευρές του ίδιου του θρόνου και εκατέρωθεν της υπερυψωμένης περιοχής του θρόνου. Το πρώτο πλάσμα ήταν σαν λιοντάρι, και το δεύτερο πλάσμα σαν μοσχάρι, και το τρίτο πλάσμα είχε πρόσωπο σαν ανθρώπου, και το τέταρτο πλάσμα ήταν σαν ιπτάμενος αετός. Και τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα, με έξι φτερά, όλα γεμάτα μάτια γύρω και μέσα. Και δεν είχαν ανάπαυση μέρα και νύχτα, λέγοντας: Άγιος, άγιος, Άγιος είναι ο Κύριος ο Θεός, ο Παντοδύναμος,

(4) ΓΕΡΟΝΤΕΣ. «Γύρω από τον θρόνο υπήρχαν είκοσι τέσσερις [υποτελείς] θρόνοι [που φαινομενικά περιέβαλλαν τα τέσσερα «ζωντανά πλάσματα» καθώς και τους κύριους «θρόνους» και τον ένοικο του]: και πάνω στους θρόνους είδα είκοσι τέσσερις πρεσβύτερους να κάθονται, παρατεταγμένοι στα λευκά ενδύματα: και στα κεφάλια τους χρυσά στέφανα». (Αποκάλυψη 4:4) Προφανώς ήταν ανθρωπίνου στην εμφάνιση.

Τις περισσότερες φορές, τα «ζωντανά πλάσματα» και οι «πρεσβύτεροι: ενεργούσαν από κοινού. Για παράδειγμα,

(f) Όταν τα ζωντανά πλάσματα λάτρευαν τον Θεό, οι πρεσβύτεροι ενώθηκαν μαζί τους. (Αποκάλυψη 4:9-11)

(g) Όταν το Αρνί νίκησε να ανοίξει το βιβλίο των επτά σφραγίδων, «τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα και οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνί... Και τραγουδούσαν ένα νέο τραγούδι, λέγοντας: Άξιος είσαι» κλπ. (Αποκάλυψη 5: 8-10)

(h) Όταν μυριάδες άγγελοι και κάθε δημιουργημένο πράγμα συνενώνονταν στη λατρεία, «τα τέσσερα έμβια πλάσματα είπαν αμήν. Και οι πρεσβύτεροι έπεσαν και προσκύνησαν». (Αποκάλυψη 5:11-14)

(i) Σε άλλη περίπτωση, λέγεται ότι «οι πρεσβύτεροι και τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα ... έπεσαν μπροστά στον θρόνο και στα πρόσωπά τους και προσκύνησαν τον Θεό». (Αποκάλυψη 7:11-12)

(j) Και όταν η πτώση της Βαβυλώνας γιορταζόταν από ένα μεγάλο πλήθος στον ουρανό «οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι και τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα έπεσαν και προσκύνησαν τον Θεό που κάθεται στο θρόνο, λέγοντας: Αμήν· Αλληλούγια». (Αποκάλυψη 19:1-4)

Περιστασιακά ενεργούσαν ανεξάρτητα.

between the two (cf. John 1:51). In the other, the angel may have been "the angel of Jehovah." (see 31:13)

3. Psalm 34:7: "The angel of Jehovah encamped round about them that fear him, and delivered them." This may be the specific angel called "the angel of Jehovah." Or, it may here be a term for the angels (plural) of Jehovah as a class, as we speak of "the horse," meaning horse as a class. If the latter should be the meaning in the text, see 2 Kings 6:14-16 as a possible example.

4. Psalm 78:49: "He cast upon them the fierceness of his anger, wrath, and indignation, and trouble, a band of angels of evil." This curious passage is a partial poetic description of God's vengeance upon Egypt by means of terrible plagues before leading up to deliverance of Israel from bondage there. It does not mean the "angels" were evil, but that they were employed as agents of God in bringing evils of afflictions upon the inhabitants of the land – as on the case of "the angel of Jehovah" at times (see 2 Samuel 24:15-17; 2 Kings 19:32-36). Or, it may even be a figurative expression, calling the evils themselves his angels or agents.

5. Psalm 91:11-12: "For he will give his angels charge over thee, To keep thee in all thy ways. They shall bear thee up in their hands, Least thou dash thy foot against a stone." This Psalm as a whole is poetically descriptive of the blessed state of the righteous – describing their spiritual security in terms of physical safety. Its preceding vs. 9-10 in the American Standard Version (using its marginal rendering of v. 9) reads as follows: "Because thou hast said, Jehovah is my refuge, Thou has made the Most High thy habitation; There shall no evil befall thee, neither shall any plague come near thy tent." Then following vs. 11-12. As quoted above, with angelic ministry involved. Satan quoted this to Jesus (with a significant omission) in one of his temptations, making it a physical promise to him – "If thou art the Son of God. (Matthew 4:5-6)

6. Ezekiel 9:1-11: This is part of a series of visions given to Ezekiel in regard to abominations in Jerusalem and God's punishment upon its guilty inhabitants (see 8:1-4). In chapter 9, he saw "six men" every one "with his destroying weapon in his hand" (vs.1-2), charged with executing God's wrath; but the description of what Ezekiel saw was more as if they were angels rather than actual men. "And one man in the midst of them clothed in linen, with a writer's inkhorn by his side" (vs.2,3,11), was also a part of what Ezekiel saw in connection with the "cherubim" of the next chapter, and both of his hands were filled with coals of fire from between the cherubim to scatter over the city. (10:2,6-7)

7. Daniel 3:19-28: Nebuchadnezzar had Shadrach, Meshach, and Abednego cast into a fiery furnace, and then saw with them one whom he said was "like a son of the gods"; and when they were delivered unharmed, he said,

(d) Όταν ο Ιωάννης έκλαιγε επειδή κανένας στο σύμπαν δεν είχε βρεθεί να ανοίξει το βιβλίο με επτά σφραγίδες, «ένας από τους πρεσβύτερους λείει [του], μην κλαίτε», γιατί το λιοντάρι της φυλής του Ιούδα είχε νικήσει, για να ανοίξει το Βιβλίο. (Αποκάλυψη 5:1-5)

(e) Με το άνοιγμα καθεμιάς από τις τέσσερις πρώτες σφραγίδες του βιβλίου, καθένα από τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα πήρε τη σειρά. φωνάζοντας, «Έλα», ως απάντηση στο οποίο θα έβγαινε ένα από τα τέσσερα άλογα και τους αναβάτες. (Αποκάλυψη 6:1-8)

(f) Σε άλλη περίπτωση «οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι έπεσαν με τα πρόσωπά τους και προσκύνησαν τον Θεό», χωρίς καμία αναφορά στα τέσσερα ζωντανά πλάσματα. (Αποκάλυψη 11:16-18)

(5) ΑΓΓΕΛΟΙ. Εκτός από τις προηγούμενες συγκεκριμένες κατηγορίες ουράνιων πλασμάτων που αναφέρονται στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, υπάρχουν πλήθη άλλων που απλώς ονομάζονται με τον ευρύτερο και πιο περιεκτικό όρο «άγγελοι». Υπήρχαν «πολλοί άγγελοι... δέκα χιλιάδες φορές δέκα χιλιάδες και χιλιάδες χιλιάδες» για τους οποίους μίλησε σε μια περίπτωση ως «γύρω από το θρόνο» (τουλάχιστον 101.000.000, αλλά στην πραγματικότητα περισσότεροι, γιατί αυτός ο αριθμός αντιπροσωπεύει μόνο χίλιες χιλιάδες στο δεύτερη κατηγορία, ενώ είναι χιλιάδες [πληθυντικός] χιλιάδων – όλα λέγονται, ένας απροσδιόριστος αριθμός συγκλονιστικών αναλογιών) που γιορτάζουν την υπέρβαση του αρνιού για να ανοίξουν τις σφραγίδες του παραπάνω βιβλίου (Αποκάλυψη 5:11-12). Και στο Βιβλίο της Αποκάλυψης άγγελοι, μεμονωμένα ή σε ομάδες, αναφέρονται παντού – όπως επίσης και αλλού τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη. Το εδάφιο Εβραίου 12:22 κάνει επίσης λόγο για «αμέτρητο πλήθος αγγέλων» σε σχέση με «την «ουράνια Ιερουσαλήμ».

Αποστολή Αγγέλων

Ως άγγελοι του Θεού και του Χριστού, είναι «όλα Πνεύματα διακονίας, σταλμένα για να κάνουν υπηρεσία για χάρη εκείνων που θα κληρονομήσουν τη σωτηρία» (Εβραίους 1:14) – εκτός από οποιεσδήποτε άλλες αποστολές μπορεί να υπάρχουν για αυτούς στην απέραντη και μεγάλη περιοχή του Θεού. φαινομενικά απεριόριστο σύμπαν. Ως επί το πλείστον, η εμφάνισή τους δεν περιγράφεται. Και μερικές φορές ήταν παρόντες ή κοντά χωρίς να φαίνονται. Αλλά ως επί το πλείστον, όταν τους βλέπουν οι άνθρωποι, φαίνονται να είναι άνδρες, και δεν αναγνωρίζονται πάντα ως άγγελοι –τουλάχιστον, στην αρχή– έτσι ώστε «μερικοί έχουν φιλοξενήσει αγγέλους εν αγνοία τους». (Εβραίους 13:2) Και μπορεί να είναι παρόντες χωρίς να φαίνονται. (βλέπε Γένεση 22:21-35· πρβλ. Β' Βασιλέων 6:14-17)

"Blessed be the God of Shadrach, Meshach, and Abednego, who hath sent his angel, and delivered his servants that trusted in him." etc.

8. Daniel 7:9-12: This was one of Daniel's night time visions. Said he: "I behold (watched) till thrones were placed, and one that was the ancient of days did sit ... thousands of thousands ministered unto him, and ten thousand times ten thousand stood before him." These, presumably, were angels at his beck and call. (Cf. Revelation 5:11)

9. Daniel 8:15-27: Gabriel (an angel of the Lord, Luke 1:11, 19, 26) was called upon to explain to Daniel a vision he had just seen but did not understand.

10. Daniel 9:20-27: "And while I was speaking and praying, and confessing my sin of my people Israel, and presenting my supplication before Jehovah my God for the holy mountain of my God; yea, while I was speaking my prayer, the man Gabriel [evidently the angel Gabriel, as per the foregoing]. Whom I had seen in the vision at the beginning, being caused to fly swiftly, touched me, about the time of the evening oblation. And he instructed me. And talked with me, and said, O Daniel, I am now come forth to give thee wisdom and understanding. At the beginning of thy supplications the commandment went forth, and I came to tell thee; for thou art greatly beloved: therefore, consider this matter, and understand the vision." (Then the information conveyed by Gabriel)

11. Daniel 10:10 - 11:1: "And behold a hand touched me [said Daniel after a vision that had left him without strength and he had fallen into a deep sleep], which set me upon my knees and upon the palms of my hands. And he said unto me, O Daniel, thou man greatly beloved, understand the words that I speak unto thee, and stand upright; for unto thee am I now sent: and when he had spoken this word, I stood trembling. Then said he unto me, Fear not, Daniel; for from the first day that thou didst set thy heart to understand and to humble thyself before thy God, thy words were heard; and I am come for thy words' sake. But the prince of the kingdom of Persia [would he be a fallen angelic prince?] withstood me one and twenty days; but, lo, Michael, one of the chief princes [in fact "the archangel" Jude 9], came to help me and I remained there with the kings of Persia. Now I am come to make thee understand what shall befall thy people in the latter days.... Then, said he, Knowest thou wherefore I am come unto thee? And now will I return to fight with the prince of Persia: and when I go forth, lo, the prince of Greece shall come. But I will tell thee that which is inscribed in the writing of truth: and there is none that holdeth with me against these, but Michael your prince. And as for me, in the first year of Darius the Mede, I stood up to confirm and strengthen him."

Με ποιους τρόπους μπορούν να μας προσφέρουν υπηρεσίες μεμονωμένα, δεν μας λένε. Αλλά μας δίνονται παραδείγματα τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη ορισμένων περιπτώσεων υπηρεσίας που έχουν ήδη παρασχεθεί, και ορισμένες γενικές αποστολές προμηνύονται.

Παλαιά Διαθήκη Αναφορές στην υπηρεσία του Αγγέλου

1. Γένεση 19:1-22: Εδώ έχουμε μια αφήγηση για «δύο αγγέλους» (έναντι 1, 15) που ήρθαν στα Σόδομα για να τα καταστρέψουν και να σώσουν τον Λωτ και την οικογένειά του από την καταστροφή της πόλης. Αλλά λέγονται επίσης ως «άνθρωποι» (εδ. 10, 12, 16) και είχαν παρομοίως εμφανιστεί ως τέτοιοι στον Αβραάμ παρέα με έναν άλλον που ταυτίστηκε ως Ιεχωβά (βλέπε Γένεση 18 και 16-22 ειδικότερα) . Αυτές οι δύο περιπτώσεις μπορούν να αναφέρονται στο εδάφιο Εβραίου 13:2, που αναφέρθηκε παραπάνω.

2. Γένεση 28:12. 31:11: Άγγελοι εμφανίστηκαν στον Ιακώβ σε όνειρα. Σε ένα, τους είδε να ανεβοκατεβαίνουν μεταξύ ουρανού και γης σε μια σκάλα, που συμβολίζει την παρουσία και τις διακονίες τους και στις δύο σφαίρες και τη στενή σχέση μεταξύ των δύο (βλ. Ιωάννη 1:51). Στην άλλη, ο άγγελος μπορεί να ήταν «ο άγγελος του Ιεχωβά». (βλέπε 31:13)

3. Ψαλμός 34:7: «Ο άγγελος του Ιεχωβά στρατοπέδευσε γύρω από αυτούς που τον φοβούνται και τους ελευθέρωσε». Αυτός μπορεί να είναι ο συγκεκριμένος άγγελος που ονομάζεται «άγγελος του Ιεχωβά». Ή, μπορεί εδώ να είναι ένας όρος για τους αγγέλους (πληθυντικός) του Ιεχωβά ως τάξη, καθώς μιλάμε για "το άλογο", που σημαίνει άλογο ως τάξη. Εάν το τελευταίο πρέπει να είναι το νόημα στο κείμενο, βλέπε Β' Βασιλέων 6:14-16 ως πιθανό παράδειγμα.

4. Ψαλμός 78:49: «Εριξε επάνω τους την αγριότητα του θυμού του, την οργή, και την αγανάκτηση και τη θλίψη, μια ομάδα αγγέλων του κακού». Αυτό το περίεργο απόσπασμα είναι μια μερική ποιητική περιγραφή της εκδίκησης του Θεού κατά της Αιγύπτου μέσω τρομερών πληγών πριν οδηγήσει στην απελευθέρωση του Ισραήλ από τη δουλεία εκεί. Δεν σημαίνει ότι οι «άγγελοι» ήταν κακοί, αλλά ότι χρησιμοποιήθηκαν ως πράκτορες του Θεού για να επιφέρουν κακά δεινά στους κατοίκους της γης – όπως στην περίπτωση του «αγγέλου του Ιεχωβά» κατά καιρούς (βλέπε Β' Σαμουήλ 24 :15-17· 2 Βασιλέων 19:32-36). Ή, μπορεί ακόμη και να είναι μια μεταφορική έκφραση, αποκαλώντας τους ίδιους τους κακούς αγγέλους ή πράκτορες του.

5. Ψαλμός 91:11-12: «Διότι θα δώσει εντολή στους αγγέλους του να σε κρατούν, να σε φυλάνε σε όλους τους δρόμους σου. Θα σε σηκώσουν στα χέρια τους, για να μην χτυπήσεις το πόδι σου σε πέτρα». Αυτός ο Ψαλμός στο σύνολό του είναι ποιητικά περιγραφικός της ευλογημένης κατάστασης των δικαίων – περιγράφοντας την πνευματική

This unidentified personage speaks of himself in such a way as to make him rank close to Michael, the archangel. And this same personage gave Daniel the remainder of the information in Chapter 11 and on to 12:4. Also, in 12:1 he speaks of "Michael"...., the great prince who standeth for the children of thy people" – namely, the righteous of Israel – a patron angel of the people of God, it would seem – involved in behalf of God and the obedient subjects of God against Satan and his minions. (Cf. Revelation 12:7-8.)

New Testament References to Angel's Services.

1. Luke 1:5-23: The angel Gabriel sent to a priest named Zacharias, to foretell the birth of John the Baptist.
2. Luke, 1:26-38: The angel Gabriel likewise sent to "a city of Galilee, named Nazareth," to a virgin named Mary, to foretell the birth of JESUS, "the son of the Most-High."
3. Matthew 1:18-25: An angel of the Lord appeared in the dream to Joseph, to whom Mary was betrothed, to assure him that it was by the Holy Spirit that she was with child, and that he should not fear to take her unto himself.
4. Luke- 2:8-20: An angel of the Lord, joined suddenly by "a multitude of the heavenly host," appeared to shepherds keeping watch over their flock by night near Bethlehem, to announce the birth of Jesus in that city and to instruct them as to how to find him.
5. Matthew 2:13-15: An angel of the Lord appeared to Joseph in a dream to have him take the child and his mother to Egypt to foil the effort of Herod the king to destroy him.
6. Matthew 2:19-23: An angel of the Lord likewise appeared to Joseph in a dream when Herod was dead, to have him take the child and his mother back to the land of Israel.
7. Matthew 4:11: After the baptism of Jesus, 40 days of fasting, and successfully resisting temptation of the Devil, "behold, angels came and administered unto him. (See also Mark 1:13)
8. Matthew 13:36-43: In his explanation of the Parable of the Tares, Jesus said "the harvest is the end of the world; and the reapers are the angels.... The Son of man shall send forth his angels, and they shall gather out of the kingdom all things that cause stumbling and them that do iniquity, and shall cast them into the furnace of fire," etc..
9. Matthew 13:47-50: In the Parable of the Net, he said that "in the end of the world: the angels shall come forth, and sever the wicked from among the righteous, and then cast them into the furnace of fire," etc..

τους ασφάλεια με όρους σωματικής ασφάλειας. Το προηγούμενο του έναντι 9-10 στην Αμερικανική Τυπική Έκδοση (χρησιμοποιώντας την περιθωριακή του απόδοση του στ. 9) έχει ως εξής: «Επειδή είπες, ο Ιεχωβά είναι το καταφύγιό μου, έκανες τον Ύψιστο την κατοικία σου· Δεν θα υπάρχει κακό σε πάθει, ούτε πληγή θα πλησιάσει τη σκηνή σου». Στη συνέχεια ακολουθεί εναντίον 11-12. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, με τη συμμετοχή της αγγελικής διακονίας. Ο Σατανάς το παρέθεσε αυτό στον Ιησού (με μια σημαντική παράλειψη) σε έναν από τους πειρασμούς του, καθιστώντας του μια φυσική υπόσχεση - " Αν είσαι ο Υιός του Θεού. (Ματθαίος 4:5-6)

6. Ιεζεκιήλ 9:1-11: Αυτό είναι μέρος μιας σειράς οραμάτων που δόθηκαν στον Ιεζεκιήλ αναφορικά με τις αηδίες στην Ιερουσαλήμ και την τιμωρία του Θεού στους ένοχους κατοίκους της (βλέπε 8:1-4). Στο κεφάλαιο 9, είδε «έξι άνδρες» ο καθένας «με το καταστροφικό του όπλο στο χέρι» (εδ. 1-2), επιφορτισμένοι με την εκτέλεση της οργής του Θεού. αλλά η περιγραφή αυτού που είδε ο Ιεζεκιήλ ήταν περισσότερο σαν να ήταν άγγελοι παρά πραγματικοί άνθρωποι. «Και ένας άντρας ανάμεσα τους, ντυμένος με λινό, με το μελάνι του συγγραφέα δίπλα του» (εδ.2,3,11), ήταν επίσης μέρος αυτού που είδε ο Ιεζεκιήλ σε σχέση με τα «χερουβίμ» του επόμενου κεφαλαίου, και τα δύο του χέρια γέμισαν με κάρβουνα φωτιάς ανάμεσα στα χερουβίμ για να σκορπίσουν στην πόλη. (10:2,6-7)

7. Δανιήλ 3:19-28: Ο Ναβουχοδονόσορ έβαλε τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβεντνεγώ να ρίξουν σε μια πύρινη κάμινο και μετά είδε μαζί τους έναν για τον οποίο είπε ότι ήταν «σαν γιος των θεών». Και όταν απελευθερώθηκαν σώοι, είπε: «Ευλογητός ο Θεός του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβεντνεγώ, που έστειλε τον άγγελό του και ελευθέρωσε τους δούλους του που εμπιστεύτηκαν σε αυτόν». και τα λοιπά.

8. Δανιήλ 7:9-12: Αυτό ήταν ένα από τα νυχτερινά οράματα του Δανιήλ. Είπε: «Βλέπω (παρακολούθησα) μέχρι να τοποθετηθούν θρόνοι, και ένας που ήταν ο αρχαίος των ημερών καθόταν... χιλιάδες χιλιάδες τον υπηρέτησαν και δέκα χιλιάδες φορές δέκα χιλιάδες στάθηκαν μπροστά του». Αυτοί, κατά πάσα πιθανότητα, ήταν άγγελοι στο κάλεσμά του. (Πρβλ. Αποκάλυψη 5:11)

9. Δανιήλ 8:15-27: Ο Γαβριήλ (άγγελος Κυρίου, Λουκάς 1:11, 19, 26) κλήθηκε να εξηγήσει στον Δανιήλ ένα όραμα που μόλις είχε δει αλλά δεν είχε καταλάβει.

10. Δανιήλ 9:20-27: «Και ενώ μιλούσα και προσευχόμουν, και εξομολογούσα την αμαρτία μου του λαού μου Ισραήλ, και παρουσίαζα τη δέησή μου στον Ιεχωβά τον Θεό μου για το άγιο βουνό του Θεού μου· ναι, ενώ μιλούσα προσευχή, ο άνθρωπος Γαβριήλ [προφανώς ο άγγελος Γαβριήλ, σύμφωνα με τα προηγούμενα]. Τον οποίο είχα δει στο όραμα στην αρχή, να πετάει γρήγορα, με άγγιξε την ώρα της

10. Mathew 16:27: "For the Son of man shall come in the glory of the Father with his angels; and then shall he render unto every man according to his deeds." (Cf. 25:31-46)

11. Matthew. 18:10: "... for I say unto you, that in the kingdom of heaven their angels do always behold the face of my father who is in heaven." (Cf. Acts 12:15)

12. Matthew 24:30-31: "... they shall see the son of man coming in the clouds of heaven with power and great glory. And he shall send forth his angels with a great sound of a trumpet, and they shall gather together his elect from the four winds, from one end of heaven to the other." (See also Mark 13:26-27; also 1 Thessalonians 4:16)

13. Matthew 25:31-32: "But when the Son of man shall come in his glory, and all the angels with him, then shall he sit on the throne of his glory: and before him shall be gathered all the nations" – to be judged. (vs.33-46). (Cf. Chapter, 16:27; also, Jude 14-15)

14. Matthew 28:1-10: On the morning of Christ's resurrection, "an angel of the Lord descended from heaven, and came and rolled away the stone, and sat upon it" etc. (See also Mark 16:1-7; Luke 24:1-7,22-23; cf. John 20:11-13)

15. Mark 8:38: "For whosoever shall be ashamed of me and of my words in this adulterous and sinful generation, the Son of man also shall be ashamed of him, when he cometh in the glory of the Father with the holy angels." (See Luke 9:26; 12:8-9; cf. Matthew 10:32-33)

16. Luke 15:10: "I say unto you, there is joy in the presence of the angels of God over one sinner that repenteth."

17. Luke 16:22: "And it came to pass that the beggar [Lazarus] died, and that he was carried away by the angels into Abraham's bosom."

18. Luke- 22:43: "And there appeared unto him [Jesus, in the Garden of Gethsemane] an angel from heaven, strengthening him." (Cf. Matthew 4:11)

19. Acts 1:10-11: " While they [the apostles during the ascension of Christ] were looking stedfastly into heaven as he went, behold, two men [evidently angels] stood by them in white apparel," and assured them of his return in like manner.

20. Acts 5:19-20: "An angel of the Lord" opened the prison doors and released the apostles, who had been incarcerated for preaching the gospel of the resurrected Christ.

βραδινής προσφοράς και με έδωσε οδηγίες. Και μίλησε μαζί μου και είπε, Δανιήλ, τώρα βγήκα για να σου δώσω σοφία και κατανόηση. Στην αρχή των ικεσιών σου βγήκε η εντολή και ήρθα να σου πω· γιατί είσαι πολύ αγαπητός· γι' αυτό, σκέψου αυτό το θέμα και κατανοήστε το όραμα». (Στη συνέχεια οι πληροφορίες που μετέφερε ο Γαβριήλ)

ήρθε να με βοηθήσει και έμεινα εκεί με τους βασιλιάδες της Περσίας. Τώρα ήρθα για να σε κάνω να καταλάβεις τι θα συμβεί στον λαό σου τις τελευταίες ημέρες... Τότε, είπε: Ξέρεις γιατί ήρθα σε σένα; Και τώρα θα επιστρέψω να πολεμήσω με τον άρχοντα της Περσίας· και όταν βγω, ιδού, ο πρίγκιπας της Ελλάδας θα έρθει. Αλλά εγώ θα σου πω αυτό που είναι εγγεγραμμένο στη γραφή της αλήθειας· και δεν υπάρχει κανένας που να με έχει εναντίον αυτών, παρά μόνο ο Μιχαήλ ο άρχοντάς σου. Κι όσο για μένα, τον πρώτο χρόνο του Δαρείου του Μήδου, στάθηκα όρθιος για να τον επιβεβαιώσω και να τον ενισχύσω». Θα έρθει ο πρίγκιπας της Ελλάδας. Αλλά εγώ θα σου πω αυτό που είναι εγγεγραμμένο στη γραφή της αλήθειας· και δεν υπάρχει κανένας που να με έχει εναντίον αυτών, παρά μόνο ο Μιχαήλ ο άρχοντάς σου. Κι όσο για μένα, τον πρώτο χρόνο του Δαρείου του Μήδου, στάθηκα όρθιος για να τον επιβεβαιώσω και να τον ενισχύσω».

Αυτό το άγνωστο πρόσωπο μιλά για τον εαυτό του με τέτοιο τρόπο που τον κάνει να βρίσκεται κοντά στον Μιχαήλ, τον αρχάγγελο. Και αυτό το ίδιο πρόσωπο έδωσε στον Ντάνιελ τις υπόλοιπες πληροφορίες στο Κεφάλαιο 11 και στο 12:4. Επίσης, στο 12:1 μιλάει για τον «Μιχαήλ»... τον μεγάλο πρίγκιπα που στέκεται για τα παιδιά του λαού σου» – δηλαδή, τον δίκαιο του Ισραήλ – έναν προστάτη άγγελο του λαού του Θεού, φαίνεται – εμπλέκεται σε για λογαριασμό του Θεού και των υπάκουων υπηκόων του Θεού ενάντια στον Σατανά και τα τσιράκια του (Πρβλ. Αποκάλυψη 12:7-8).

Αναφορές της Καινής Διαθήκης στις υπηρεσίες του Αγγέλου.

1. Λουκάς 1:5-23: Ο άγγελος Γαβριήλ έστειλε σε έναν ιερέα ονόματι Ζαχαρία, για να προφητεύσει τη γέννηση του Ιωάννη του Βαπτιστή.

2. Λουκάς, 1:26-38: Ο άγγελος Γαβριήλ έστειλε επίσης σε «μια πόλη της Γαλιλαίας, που ονομαζόταν Ναζαρέτ», σε μια παρθένο που ονομαζόταν Μαρία, για να προλέγει τη γέννηση του ΙΗΣΟΥ, «του γιου του Υψίστου».

3. Ματθαίος 1:18-25: Ένας άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε στο όνειρο στον Ιωσήφ, στον οποίο ήταν αρραβωνιασμένη

<p>21. <u>Act. 7:53</u>: Stephen, in a speech before the Sanhedrin, said to the court, "Ye ... received the law [of Moses] as it was ordained by angels, and kept it not." (Cf. Galatians 3:19; Hebrews 2:2)</p> <p>22. <u>Acts 8:26</u>: "An angel of the Lord" instructed Philip, the evangelist, to leave Samaria and go south to the road from Jerusalem to Gaza, where he contacted an Ethiopian eunuch and converted him to Christ. (vs. 27-39)</p> <p>23. <u>Acts 10:3-7,22,30-32</u>: "An angel of God," "a holy angel," "a man ... in bright apparel," appeared to Cornelius and instructed him to contact the apostle Peter for words whereby he and his house might be saved.</p> <p>24. <u>Acts 12:5-11</u>: "An angel of the Lord" delivered the apostle Peter from prison and averted his being put to death by Herod.</p> <p>25. <u>Acts 12:15</u>: When Peter had been released from prison and appeared at the house of Mary the mother of John Mark, with a maid answering his knocking "at the door of the gate" and reporting that it was Peter, she was told, "It is his angel." (Cf. Matthew 18:10)</p> <p>26. <u>Acts 12:23</u>: "An angel of the Lord" smote Herod so that he died, because he did not give God the glory when he accepted acclaim as a "god."</p> <p>27. <u>Acts 23:6-9</u>: Pharisees and Sadducees disagreed as to whether there is such a thing as an angel – also as to whether there is a "resurrection" or "spirit" – with the apostle Paul believing with the Pharisees in all three.</p> <p>28. <u>Acts 27:23-24</u>: "An angel of God" stood by Paul one night on board a storm-tossed ship on the Adria" (an arm of the Mediterranean) to guarantee the safety of himself and all on board.</p> <p>29. <u>1 Corinthians 11:10</u>: The apostle Paul wrote that the woman ought to have "a sign of authority on her head, because of the angels" – likely because of their concern that all be submissive to God. (See Luke 15:7,10)</p> <p>30. <u>1 Thessalonians 4:16</u>: "For the Lord himself shall descend from heaven with a shout, with the voice of the archangel, and with the trump of God: and the dead in Christ shall rise first" – meaning the archangel will be included with the angels that accompany our Lord upon his return at the end of earthly history.</p> <p>31. <u>2 Thessalonians 1:7-10</u>: "The lord Jesus shall be revealed from heaven with his mighty angels" (King James</p>	<p>η Μαρία, για να τον διαβεβαιώσει ότι ήταν έγκυος μέσω του Αγίου Πνεύματος και ότι δεν έπρεπε να φοβάται να να την πάρει στον εαυτό του.</p> <p>4. Λουκάς- 2:8-20: Ένας άγγελος Κυρίου, μαζί με «πλήθος του ουράνιου στρατού», εμφανίστηκε σε ποιμένες που φύλαγαν το κοπάδι τους τη νύχτα κοντά στη Βηθλεέμ, για να αναγγείλουν τη γέννηση του Ιησού σε εκείνη την πόλη και να τους καθοδηγήσει πώς να τον βρουν.</p> <p>5. Ματθαίος 2:13-15: Ένας άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε στον Ιωσήφ σε όνειρο για να τον βάλει να πάρει το παιδί και τη μητέρα του στην Αίγυπτο για να ματαιώσει την προσπάθεια του βασιλιά Ηρώδη να το καταστρέψει.</p> <p>6. Ματθαίος 2:19-23: Ένας άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε επίσης στον Ιωσήφ σε όνειρο όταν ο Ηρώδης πέθανε, για να τον βάλει να πάρει το παιδί και τη μητέρα του πίσω στη γη του Ισραήλ.</p> <p>7. Ματθαίος 4:11: Μετά το βάπτισμα του Ιησού, 40 ημέρες νηστείας, και επιτυχής αντίσταση στον πειρασμό του Διαβόλου, «ιδού, άγγελοι ήρθαν και τον υπηρέτησαν. (Βλέπε επίσης Μάρκος 1:13)</p> <p>8. Ματθαίος 13:36-43: Στην εξήγησή του για την Παραβολή των Ζαράνων, ο Ιησούς είπε «ο θερισμός είναι το τέλος του κόσμου· και οι θεριστές είναι οι άγγελοι... Ο Υιός του ανθρώπου θα στείλει τους αγγέλους του, και θα συγκεντρώσουν από το βασίλειο όλα τα πράγματα που προκαλούν σκάνδαλο και αυτούς που κάνουν την ανομία, και θα τα ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς» κ.λπ.</p> <p>9. Ματθαίος 13:47-50: Στην Παραβολή του Διχτύου, είπε ότι «στο τέλος του κόσμου: οι άγγελοι θα βγουν και θα χωρίσουν τους ασεβείς από τους δίκους και μετά θα τους ρίξουν στο καμίνι του φωτιά» κ.λπ..</p> <p>10. Ματθαίος 16:27: «Γιατί ο Υιός του ανθρώπου θα έρθει στη δόξα του Πατέρα μαζί με τους αγγέλους του· και τότε θα αποδώσει σε κάθε άνθρωπο σύμφωνα με τις πράξεις του». (Πρβλ. 25:31-46)</p> <p>11. Ματθαίος. 18:10: «... επειδή σας λέω, ότι στη βασιλεία των ουρανών οι άγγελοί τους βλέπουν πάντα το πρόσωπο του πατέρα μου που είναι στον ουρανό». (Πρβλ. Πράξεις 12:15)</p> <p>12. Ματθαίος 24:30-31: «...θα δουν τον γιο του ανθρώπου να έρχεται στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και μεγάλη δόξα. οι εκλεκτοί του από τους τέσσερις ανέμους, από τη μια άκρη του ουρανού ως την άλλη». (Βλέπε επίσης Μάρκος 13:26-27· επίσης 1 Θεσσαλονικείς 4:16)</p>
---	---

Version), when he comes to take vengeance on the wicked and be glorified in his saints.

32. 1 Timothy 3:16: "He who was manifested in the flesh" (see John 1:1-1,14; 1 John 1:1-4; 3:5) was "seen of angels" – evidently while on earth. (see Matthew 4:11; Mark 1:13; also, Luke 2:13; 24: 4-7; Act 1:10-11; cf. John 1:51)

Conclusion of Mission of Angels

The ministries of angels have been varied through human history, but used mostly in God's providential guidance and protection of his people – "sent forth to do service for the sake of them that shall inherit salvation." (Hebrews 1:14) And appearing as men; strangers and men have on occasion "entertained angels unawares." (Hebrews 13:2)

Comment: Angels perform God's service to Christians even when they are not aware of that service.

It is possible for us to be the recipients of their ministries and not know it. It is also probable that the spirits of all the righteous are at death conducted by angels to the Hadean paradise as in the case of Lazarus. (Luke 16:22)

Finally, it seems that we shall then join them in the heavenly world. (Hebrews 12:22-24)

GABRIEL

He is referred to twice in the Old Testament, and referred to as "the man Gabriel," because having the appearance of a man. In the first instance he appeared to the prophet Daniel to explain a vision he had seen but did not understand (Daniel 8:1-19). In the second instance, he likewise appeared to Daniel, this time in response to prayer and to instruct him further in regard to the vision he had seen. (9:20-23)

Gabriel is likewise mentioned twice in the New Testament. In the first instance, he appeared to Zacharias, the father of John the Baptist, to announce to him the birth of the latter, stating "I am Gabriel, that stand in the presence of God; and I was sent to speak unto thee, and to bring thee these good tidings" (Luke 1:5-23). And six months later he was sent from God to "a city of Galilee, named Nazareth," to a virgin named Mary, to announce to her that she would conceive by the power of the Holy Spirit and give birth to a son, whom she was to call Jesus, and who would be called the Son of the Most-High. (1:26-38)

MICHAEL

After a certain vision of Daniel, one was sent by God to explain to him the significance of it, yet that one had been delayed by the prince of the kingdom of Persia; but, said he to Daniel, "Michael, one of the chief princes, came to help me." And before departing, he told him, "there is none that holds with me against these [the prince of Persia and the

13. Ματθαίος 25:31-32: «Όταν όμως έρθει ο Υιός του ανθρώπου με τη δόξα του, και όλοι οι άγγελοι μαζί του, τότε θα καθίσει στον θρόνο της δόξας του· και μπροστά του θα συγκεντρωθούν όλα τα έθνη». – να κριθεί. (αντ.33-46). (Πρβλ. Κεφάλαιο, 16:27· επίσης, Ιούδα 14-15)

14. Ματθαίος 28:1-10: Το πρωί της ανάστασης του Χριστού, «άγγελος Κυρίου κατέβηκε από τον ουρανό, και ήρθε και κύλησε την πέτρα και κάθισε επάνω της» κ.λπ. (Βλέπε επίσης Μάρκος 16:1-7 Λουκάς 24:1-7,22-23· πρβλ. Ιωάννης 20:11-13)

15. Μάρκος 8:38: «Επειδή, όποιος ντραπεί για μένα και για τα λόγια μου σε αυτή τη μοιχική και αμαρτωλή γενιά, θα ντραπεί και ο Υιός του ανθρώπου για αυτόν, όταν έρθει στη δόξα του Πατέρα μαζί με τους αγίους αγγέλους. ." (Βλέπε Λουκάς 9:26· 12:8-9· πρβλ. Ματθαίος 10:32-33)

16. Λουκάς 15:10: «Σας λέω ότι υπάρχει χαρά στην παρουσία των αγγέλων του Θεού για έναν αμαρτωλό που μετανοεί».

17. Λουκάς 16:22: «Και συνέβη ότι ο ζητιάνος [Λάζαρος] πέθανε, και μεταφέρθηκε από τους αγγέλους στους κόλπους του Αβραάμ».

18. Λουκάς- 22:43: «Και φάνηκε σ' αυτόν [ο Ιησούς, στον κήπο της Γεθσημανή] ένας άγγελος από τον ουρανό, που τον ενίσχυε». (Πρβλ. Ματθαίος 4:11)

19. Πράξεις 1:10-11: «Ενώ αυτοί [οι απόστολοι κατά την ανάληψη του Χριστού] κοιτούσαν σταθερά στον ουρανό καθώς πήγαινε, ιδού, δύο άνδρες [προφανώς άγγελοι] στάθηκαν δίπλα τους με λευκή ενδυμασία» και τους διαβεβαίωσαν ότι την επιστροφή του με τον ίδιο τρόπο.

20. Πράξεις 5:19-20: «Ένας άγγελος Κυρίου» άνοιξε τις πόρτες της φυλακής και απελευθέρωσε τους αποστόλους, που είχαν φυλακιστεί επειδή κήρυξαν το ευαγγέλιο του αναστημένου Χριστού.

21. Πράξη. 7:53: Ο Στέφανος, σε μια ομιλία του ενώπιον του Σανχεντρίν, είπε στο δικαστήριο: «Εσείς ... λάβατε τον νόμο [του Μωυσή] όπως ορίστηκε από τους αγγέλους, και δεν τον τηρήσατε». (Πρβλ. Γαλάτες 3:19· Εβραίους 2:2)

22. Πράξεις 8:26: «Ένας άγγελος Κυρίου» έδωσε εντολή στον Φίλιππο, τον ευαγγελιστή, να αφήσει τη Σαμάρεια και να πάει νότια στον δρόμο από την Ιερουσαλήμ προς τη Γάζα, όπου επικοινωνήσε με έναν Αιθίοπα ευνούχο και τον μετέτρεψε στον Χριστό. (έναντι 27-39)

23. Πράξεις 10:3-7,22,30-32: «Ένας άγγελος του Θεού», «ένας άγιος άγγελος», «ένας άνθρωπος... με φωτεινή ενδυμασία», εμφανίστηκε στον Κορνήλιο και του έδωσε

prince of Greece], but Michael your prince." (see Daniel 10:1-21, with Michael's name mentioned in vs.13,21.) And in 12:1, he is mentioned again by name, and described as "the great prince who stands for the children of thy people" – Daniel's people, the holy ones of the Jews.

In the New Testament, in Jude 9, he is called "Michael the archangel" (the highest level of angel), and describes as having contended with the devil and "disputed about the body of Moses." And, finally, in Revelation 12:7-9, we read: "And there was war in heaven: Michael and his angels going forth to war with the dragon; and the dragon warred and his angels; and they prevailed not, neither was their place found any more in heaven. And the dragon was cast down, the old serpent, he that is called the Devil and, the deceiver of the whole world; he was cast down to the earth, and his angels were cast down with him." All this was seen by John in a vision, while on the Isle of Patmos.

SATAN

The English word is from the Hebrew term *Satan* in the Old Testament and the Greek term *Satanas* in the New Testament. Its basic meaning is "adversary." It is translated "Satan," meaning supreme adversary of God and man and tolerated by God within certain bounds for the duration of man's probationary period on earth but is doomed to "eternal fire" afterward along with his agents. (Matthew 25:41) The one exception is when Jesus called Peter "Satan" in the sense of a Satan-like man when he challenged our Lord's prediction of his approaching death in Matthew 16:23; Mark 8:33).

Character and Identity

In Revelation 12:9, where he is symbolically represented as a "dragon." He is described as "the old serpent, he that is called the Devil; and Satan, the deceiver of the whole world." The word "Devil" means calumniator, one who makes maliciously false statements or a slanderer. And being called "the old serpent ... the deceiver" is evidently an allusion to the serpent who, as an agent of Satan, by falsehood and slander of God deceived Eve in the garden of Eden (Genesis 3), and led her and Adam into sin that eventuated in physical death for them and all posterity. Accordingly, Jesus said to Jews who were seeking to kill him: "Ye are of your father the devil, and the lusts of your father it is your will to do. He was a murderer from the beginning, and standeth not in the truth, because there is no truth in him. When he speaketh a lie, he speaketh of his own: for he is a liar, and the father thereof" (John 8:44). The apostle Paul speaks of "the serpent [who] beguiled Eve in his craftiness" (2 Corinthians 11:3), of "the wiles of the devil." (Ephesians 6:11) And of "his devices" (2 Corinthians 2:11). He may appear as "an angel of light" (2 Corinthians 11:14). Also, oppositely, "your adversary, the devil as a

εντολή να επικοινωνήσει με τον απόστολο Πέτρο για λόγια. όπου αυτός και το σπίτι του θα μπορούσαν να σωθούν.

24. Πράξεις 12:5-11: «Άγγελος Κυρίου» απελευθέρωσε τον απόστολο Πέτρο από τη φυλακή και απέτρεψε τη θανάτωσή του από τον Ηρώδη.

25. Πράξεις 12:15: Όταν ο Πέτρος απελευθερώθηκε από τη φυλακή και εμφανίστηκε στο σπίτι της Μαρίας, της μητέρας του Ιωάννη Μάρκου, με μια υπηρέτρια να απαντά χτυπώντας του «στην πόρτα της πύλης» και ανέφερε ότι ήταν ο Πέτρος, αυτή ήταν είπε: «Είναι ο άγγελός του». (Πρβλ. Ματθαίος 18:10)

26. Πράξεις 12:23: «Άγγελος Κυρίου» χτύπησε τον Ηρώδη και πέθανε, επειδή δεν έδωσε στον Θεό τη δόξα όταν δέχθηκε την αναγνώριση ως «θεός».

27. Πράξεις 23:6-9: Φαρισαίοι και Σαδδουκαίοι διαφώνησαν ως προς το αν υπάρχει κάτι όπως ένας άγγελος – επίσης ως προς το αν υπάρχει «ανάσταση» ή «πνεύμα» – με τον απόστολο Παύλο να πιστεύει με τους Φαρισαίους σε όλα τρία.

28. Πράξεις 27:23-24: «Ένας άγγελος του Θεού» στάθηκε στο πλευρό του Παύλου μια νύχτα σε ένα πλοίο που έπεσε από τη θύελλα στην Adria» (ένας βραχίονας της Μεσογείου) για να εγγυηθεί την ασφάλεια του εαυτού του και όλων των επιβαινόντων.

29. 1 Κορινθίους 11:10: Ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι η γυναίκα πρέπει να έχει «σημάδι εξουσίας στο κεφάλι της εξαιτίας των αγγέλων» – πιθανότατα λόγω της ανησυχίας τους να είναι όλοι υποταγμένοι στον Θεό. (Βλέπε Λουκάς 15:7,10)

30. Α' Θεσσαλονικείς 4:16: «Γιατί ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με κραυγή, με φωνή αρχαγγέλου και με ατού του Θεού· και οι νεκροί εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτοι» – δηλαδή ο αρχάγγελος θα είναι περιλαμβάνεται με τους αγγέλους που συνοδεύουν τον Κύριό μας κατά την επιστροφή του στο τέλος της επίγειας ιστορίας.

31. 2 Θεσσαλονικείς 1:7-10: «Ο Κύριος Ιησούς θα αποκαλυφθεί από τον ουρανό μαζί με τους δυνατούς αγγέλους του» (King James Version), όταν έρθει να εκδικηθεί τους κακούς και να δοξαστεί στους αγίους του.

32. 1 Τιμόθεο 3:16: «Αυτός που φανερώθηκε στη σάρκα» (βλέπε Ιωάννη 1:1-1,14· 1 Ιωάννη 1:1-4· 3:5) «θεάθηκε από αγγέλους» – προφανώς γη. (βλέπε Ματθαίος 4:11· Μάρκος 1:13· επίσης, Λουκάς 2:13· 24: 4-7· Πράξη 1:10-11· πρβλ. Ιωάννης 1:51)

roaring lion, walking about, seeking whom he may devour." (1 Peter 5:8)

Origin and Destiny

1. It seems likely that Satan was created as an angel of God of high rank, but not quite the highest, and was leader of "the angels that sinned" and were "cast down," as referred to in 2 Peter 2:4 and Jude 6. In the latter passage, it is stated that "they kept not their own principality, but left their proper habitation," implying that they were not pleased with their assigned rank and sphere.

2. In Revelation 12:7-9, we read: "And there was a war in heaven: Michael and his angels going forth to war with the dragon; and the dragon warred, and his angels; and they prevailed not, neither was their place found any more in heaven. And the great dragon was cast down, the old serpent, he that is called the Devil and Satan, the deceiver of the whole world; he was cast down to the earth, and his angels were cast down with him."

Comment: This was part of a vision John had on the Isle of Patmos, symbolic of what happened as a result of Satan's attempt to destroy Jesus after he had been born, and finally achieve his crucifixion – only for Him to be raised by God from the dead and "caught up unto God, and unto his throne." (12:4-5)

3. In Matthew 25:41, Jesus speaks of the "eternal fire prepared for the Devil and his angels." So, Satan must have been a mighty angel with other angels aligned with him, just as Michael was a mighty angel ("the archangel," Jude 9) and, according to the imagery of Revelation 12, had still other angels aligned with him. The fallen angels, including Satan, have not yet been cast into the "eternal fire," but are reserved unto judgment" (2 Peter 2:4) – Jude says "unto the judgment of the great day" (Jude 6). This is no doubt the "day" God appointed for judging the world in righteousness by the "man" he raised from the dead. (Acts 17:31)

4. In Job (1:6,7,7,8,9,12,12; 2:1,2,2,3,4,6,7) we have our first mention of "Satan" by that name – designated in Hebrew as "the Satan," evidently by way of preeminence.

Ancient tradition identifies Job with Jobab, the second King of Edom (Genesis 36:33); and Uz is thought to have been along the border between Palestine and Arabia, extending from Edom northerly and easterly toward the Euphrates river. That part of the land of Uz which tradition has called home to Job was Hauran, east of the Sea of Galilee, a part of which was later called Bashan, also Golan (to this day).

The Devil

The term "devil" has already been described as a smearing calumniator - slanderer – a false accuser. Not all of Satan's accusations are necessarily false, but all are of evil intent,

Συμπέρασμα της Αποστολής των Αγγέλων

Οι διακονίες των αγγέλων έχουν ποικίλει κατά τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας, αλλά χρησιμοποιήθηκαν κυρίως για την προνοητική καθοδήγηση και την προστασία του λαού του από τον Θεό – «απεσταλμένοι να κάνουν υπηρεσία για χάρη αυτών που θα κληρονομήσουν τη σωτηρία». (Εβραίους 1:14) Και εμφανιζόμενοι ως άνθρωποι. Ξένοι και άντρες έχουν κατά καιρούς «διασκεδάσει αγγέλους εν αγνοία». (Εβραίους 13:2)

Σχόλιο: Οι άγγελοι εκτελούν την υπηρεσία του Θεού στους Χριστιανούς ακόμη και όταν δεν έχουν επίγνωση αυτής της υπηρεσίας.

Είναι δυνατόν να είμαστε αποδέκτες των υπουργείων τους και να μην το γνωρίζουμε. Είναι επίσης πιθανό ότι τα πνεύματα όλων των δικαίων βρίσκονται στο θάνατο και οδηγούνται από αγγέλους στον παράδεισο του Άδη, όπως στην περίπτωση του Λαζάρου. (Λουκάς 16:22)

Τέλος, φαίνεται ότι τότε θα ενώσουμε μαζί τους στον ουράνιο κόσμο. (Εβραίους 12:22-24)

ΓΑΒΡΙΗΛ

Αναφέρεται δύο φορές στην Παλαιά Διαθήκη και αναφέρεται ως «ο άνθρωπος Γαβριήλ», επειδή έχει την εμφάνιση ενός άνδρα. Στην πρώτη περίπτωση εμφανίστηκε στον προφήτη Δανιήλ για να εξηγήσει ένα όραμα που είχε δει αλλά δεν κατάλαβε (Δανιήλ 8:1-19). Στη δεύτερη περίπτωση, εμφανίστηκε ομοίως στον Δανιήλ, αυτή τη φορά ως απάντηση στην προσευχή και για να τον διδάξει περαιτέρω σχετικά με το όραμα που είχε δει. (9:20-23)

Ο Γαβριήλ αναφέρεται επίσης δύο φορές στην Καινή Διαθήκη. Στην πρώτη περίπτωση, εμφανίστηκε στον Ζαχαρία, τον πατέρα του Ιωάννη του Βαπτιστή, για να του αναγγείλει τη γέννηση του τελευταίου, λέγοντας: «Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, που στέκομαι μπροστά στο Θεό· και στάλθηκα να σου μιλήσω. και να σου φέρω αυτά τα καλά νέα» (Λουκάς 1:5-23). Και έξι μήνες αργότερα στάλθηκε από τον Θεό σε «μια πόλη της Γαλιλαίας, που ονομαζόταν Ναζαρέτ», σε μια παρθένο που λεγόταν Μαρία, για να της αναγγείλει ότι θα συλλάβει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος και θα γεννήσει έναν γιο, τον οποίο ήταν να καλέσει τον Ιησού, και ποιος θα ονομαζόταν Υιός του Υψίστου. (1:26-38)

ΜΙΧΑΗΛ

Μετά από ένα ορισμένο όραμα του Δανιήλ, ένας στάλθηκε από τον Θεό για να του εξηγήσει τη σημασία του, αλλά ότι ο πρίγκιπας του βασιλείου της Περσίας είχε καθυστερήσει. αλλά, είπε στον Δανιήλ, «Ο Μιχαήλ, ένας από τους αρχηγούς πρίγκιπες, ήρθε να με βοηθήσει». Και πριν φύγει, του είπε: «Δεν υπάρχει κανένας που να με έχει εναντίον αυτών [τον άρχοντα της Περσίας και τον πρίγκιπα της Ελλάδας], παρά ο Μιχαήλ ο πρίγκιπας σου». (βλέπε Δανιήλ

and most of them are false. Being an inveterate {firmly established or of long standing} enemy of God and man, he accuses man to God (Job 1:6-11; 2:1-5; Revelation 12:9-19), and God to man (Genesis 3:1-15). The Greek word more appropriately rendered "devil: is *diabolos*. It is translated "false accuser" in 1 Timothy 3:1 and 2 Timothy 3:3, and "slanderer" in Titus 2:33, "devil" one time (John 6:70), where Jesus said of Judas Iscariot that he was a "devil" – not "the devil."

Belial

This is a Greek form of the Hebrew word *beliyaal*, meaning worthlessness. wickedness, base fellow and ungodly.

Beelzebub

In the Latin Vulgate by Jerome (in the late 4th century A.D.) of the Greek New Testament work *Beelzeboul* in Matthew 10:25; 12:24, 27; Mark 3:22; Luke 11:15,18,19), and adopted in most if not all English translations. It was used by the Jewish enemies of Jesus and by Himself as well of "the prince of the demons" and applied to "Satan." (Matthew 12:24-27)

The Tempter

That description occurs in Matthew 4:3 and 1 Thessalonians 3:5 – literally, the tempting one, and the one tempting, respectively. Satan as a tempter solicits evil actions.

The Evil One

See Matthew 13:19, 38-39; 1 John 2:13-14; 3:12; 5:18.

The Deceiver

See Revelation 12:9; cf. 20:3, 8.

The Accuser

See Revelation 12:10; cf. Job 1:11; 2:4-5.

The Enemy

See Matthew 13:39.

Adversary

See 1 Peter 5:8; the Greek word is *antidikos*, which originally meant an opponent in a lawsuit, but came to be used as a general word for an adversary whether in a court of law or not. In the latter passage, Satan is used as a verb, meaning to accuse of, be an adversary. (cf. Zechariah 3:1)

Lucifer??? We Think Not.

Early Bible translations of Isaiah have "How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! How art thou cut down to the ground, which did weaken the nations." But in a note, it says. "Or, O day star." But the context of Isaiah 14:3-23 shows the term to be used in addressing the "king of Babylon" (v.4), the brightest star in the political heavens at that time, not Satan, notwithstanding any comparisons between the two and any hyperbolic descriptions used, most of which represent the king's own egotistical and arrogant

10:1-21, με το όνομα του Μιχαήλ να αναφέρεται στα εδάφια 13,21.) Και στο 12:1, αναφέρεται ξανά ονομαστικά και περιγράφεται ως «ο μεγάλος πρίγκιπας που υπερασπίζεται τα παιδιά του λαού σου». – Ο λαός του Δανιήλ, οι άγιοι των Ιουδαίων.

Στην Καινή Διαθήκη, στο Ιούδα 9, αποκαλείται «Μιχαήλ ο αρχάγγελος» (το υψηλότερο επίπεδο αγγέλου) και περιγράφει ότι συγκρούστηκε με τον διάβολο και «διαμάχησε για το σώμα του Μωυσή». Και, τέλος, στην Αποκάλυψη 12,7-9, διαβάζουμε: «Και έγινε πόλεμος στον ουρανό: ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του βγήκαν στον πόλεμο με τον δράκο· και ο δράκος πολέμησε και οι άγγελοί του· και δεν επικράτησαν, ούτε Η θέση τους βρέθηκε πια στον ουρανό. Και ο δράκος, το παλιό φίδι, αυτός που ονομάζεται Διάβολος και ο απατεώνας όλου του κόσμου, ρίχτηκε στη γη, και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του. "Όλα αυτά τα είδε ο Γιάννης σε όραμα, ενώ βρισκόταν στο νησί της Πάτμου.

ΣΑΤΑΝΑΣ

Η αγγλική λέξη προέρχεται από τον εβραϊκό όρο Satan στην Παλαιά Διαθήκη και τον ελληνικό όρο Satanas στην Καινή Διαθήκη. Η βασική του σημασία είναι «αντίπαλος». Μεταφράζεται «Σατανάς», που σημαίνει ο υπέρτατος αντίπαλος του Θεού και του ανθρώπου και γίνεται ανεκτός από τον Θεό εντός ορισμένων ορίων για τη διάρκεια της δοκιμαστικής περιόδου του ανθρώπου στη γη, αλλά είναι καταδικασμένος σε «αιώνιο πυρ» στη συνέχεια μαζί με τους πράκτορές του. (Ματθαίος 25:41) Η μόνη εξαίρεση είναι όταν ο Ιησούς αποκάλυψε τον Πέτρο «Σατανά» με την έννοια ενός ανθρώπου που μοιάζει με τον Σατανά όταν αμφισβήτησε την πρόβλεψη του Κυρίου μας για τον επικείμενο θάνατό του στο Ματθαίος 16:23. Μάρκος 8:33).

Χαρακτήρας και Ταυτότητα

Στην Αποκάλυψη 12:9, όπου συμβολικά αναπαρίσταται ως «δράκος». Περιγράφεται ως «το παλιό φίδι, αυτός που ονομάζεται Διάβολος· και ο Σατανάς, ο απατεώνας όλου του κόσμου». Η λέξη «Διάβολος» σημαίνει συκοφαντικός, αυτός που κάνεκακόβουλα ψευδείς δηλώσειζη συκοφάντης. Και το να αποκαλείται «το παλιό φίδι... ο απατεώνας» είναι προφανώς μια νύξη για το φίδι που, ως πράκτορας του Σατανά, με ψέματα και συκοφαντίες του Θεού εξαπάτησε την Εύα στον κήπο της Εδέμ (Γένεση 3) και οδήγησε αυτήν και τον Αδάμ σε αμαρτία που κατέληξε σε φυσικό θάνατο για αυτούς και για όλους τους απογόνους. Έτσι, ο Ιησούς είπε στους Ιουδαίους που ήθελαν να τον σκοτώσουν: «Είστε από τον πατέρα σας, τον διάβολο, και τις επιθυμίες του πατέρα σας είναι το θέλημά σας να κάνετε. Αυτός ήταν φονιάς από την αρχή, και δεν στέκεται στην αλήθεια. επειδή δεν υπάρχει αλήθεια μέσα του· όταν λέει ψέματα, λέει από μόνος του· επειδή, είναι ψεύτης και ο πατέρας του» (Ιωάν. 8:44). Ο απόστολος Παύλος μιλάει για «το φίδι [που] εξαπάτησε την Εύα με την πονηριά του» (Β'

pride and ambitious designs, soon to be thwarted by overthrow and downfall.

The context just mentioned represents the second part of a "burden" or oracle against the nation of Babylon itself, beginning with Isaiah 13:1. Another similar prophecy is found in Ezekiel 28: 1-19, against the "prince of Tyre," describing his overweening pride and warning him of approaching death (vs.1-10), followed by a satirical "lamentation over the king of Tyre" (vs.11-19), almost certain to have been the same as the "prince."

Chapter 4

Demons

This study on Demons will include their relation to and involvement in other subjects also such as pagan worship, beliefs and practices including astrology, and ancestor worship, spiritism and necromancy, fortune-telling, magic reincarnation, transmigration of souls, and all kinds of myths superstitions, etc. Some of these we may not mention again unless only incidentally and briefly.

Notwithstanding considerable material on the subject, the Bible does not supply conclusive or necessarily authentic answers to nearly all the questions that may or can be asked. But it will be our purpose to cover a wide range of materials as we reasonably can in the scriptures and that contribute to an understanding of them.

In the Bible the word "spirit," but not soul is used of non-human as well as human entities, both good and bad, as GOD, the HOLY SPIRIT and CHRIST, ANGELS and DEMONS. An interesting fact is that belief in the spirit world (both good and bad) has characterized every culture known in all the earth not just in the lands of the Bible, but also in the Semitic, Egyptian, Greek, and Roman cultures predominant in those lands.

The English word "demon" is anglicized form of the Greek noun daimon and is found both in our New Testament and in the LXX (a Greek translation of the Old Testament of about 250 B.C.).

The Septuagint (LXX) speak of a rebellious people "burning incense upon altars of brick without spelling out to whom but forbidden objects of worship; e.g., Baal and other pagan gods.

A popular belief in the Hellenistic or Grecian world before New Testament times was "The spirits of mortals become demons when separated from earthly bodies." (A. Campbell, Popular Lectures and Addresses, pp.380, 381, 386.) It was a common notion in the Greek world (and pagan world in general) that demons often appear in all kinds of places, at

Κορινθίους 11:3), για «τα πονήματα του διαβόλου». (Εφεσίους 6:11) Και των "

Προέλευση και πεπρωμένο

1. Φαίνεται πιθανό ότι ο Σατανάς δημιουργήθηκε ως άγγελος του Θεού υψηλής βαθμίδας, αλλά όχι πολύ υψηλότερος, και ήταν αρχηγός «των αγγέλων που αμάρτησαν» και «πετάχτηκαν», όπως αναφέρεται στο 2 Πέτρου 2:4 και Ιούδα 6. Στο τελευταίο απόσπασμα αναφέρεται ότι «δεν διατήρησαν το δικό τους πριγκιπάτο, αλλά εγκατέλειψαν την κατάλληλη κατοίκησή τους», υπονοώντας ότι δεν ήταν ευχαριστημένοι με την τάξη και τη σφάιρα που τους είχε ανατεθεί.

2. Στην Αποκάλυψη 12:7-9, διαβάζουμε: «Και έγινε πόλεμος στον ουρανό: ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του βγήκαν στον πόλεμο με τον δράκο· και ο δράκος πολέμησε και οι άγγελοί του· και δεν επικράτησαν, ούτε Η θέση τους βρέθηκε πλέον στον ουρανό. Και ο μεγάλος δράκος ρίχτηκε κάτω, το παλιό φίδι, αυτός που ονομάζεται Διάβολος και Σατανάς, ο απατεώνας όλου του κόσμου· ρίχτηκε στη γη, και οι άγγελοί του ρίχτηκαν κάτω με αυτόν."

Σχόλιο: Αυτό ήταν μέρος ενός οράματος που είχε ο Ιωάννης στη Νήσο της Πάτμου, συμβολικό του τι συνέβη ως αποτέλεσμα της προσπάθειας του Σατανά να καταστρέψει τον Ιησού μετά τη γέννησή του και τελικά να επιτύχει τη σταύρωση του – μόνο για να τον αναστήσει ο Θεός από το νεκρός και «αρπασμένος στον Θεό και στον θρόνο του». (12:4-5)

3. Στο Κατά Ματθαίον 25:41, ο Ιησούς μιλά για «την αιώνια φωτιά που ετοιμάστηκε για τον Διάβολο και τους αγγέλους του». Έτσι, ο Σατανάς πρέπει να ήταν ένας πανίσχυρος άγγελος με άλλους αγγέλους ευθυγραμμισμένους μαζί του, όπως ακριβώς ο Μιχαήλ ήταν ένας πανίσχυρος άγγελος ("ο αρχάγγελος, "Ιούδα 9) και, σύμφωνα με την εικόνα της Αποκάλυψης 12, είχε ακόμη άλλους αγγέλους ευθυγραμμισμένους μαζί του. Οι έκπτωτοι άγγελοι, συμπεριλαμβανομένου του Σατανά, δεν έχουν ριχτεί ακόμη στην «αιώνια φωτιά», αλλά είναι δεσμευμένοι για κρίση» (Β' Πέτρου 2:4) – ο Ιούδας λέει «στην κρίση της μεγάλης ημέρας» (Ιούδα 6). είναι αναμφίβολα η «ημέρα» που όρισε ο Θεός για να κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη από τον «άνθρωπο» που ανέστησε από τους νεκρούς. (Πράξεις 17:31)

4. Στον Ιώβ (1:6,7,7,8,9,12,12· 2:1,2,2,3,4,6,7) έχουμε την πρώτη αναφορά του «Σατανά» με αυτό το όνομα – ορίζεται στα εβραϊκά ως «ο Σατανάς», προφανώς ως υπεροχή.

Η αρχαία παράδοση ταυτίζει τον Ιώβ με τον Ιωβάβ, τον δεύτερο Βασιλιά του Εδώμ (Γένεση 36:33). και το Ουζ πιστεύεται ότι ήταν κατά μήκος των συνόρων μεταξύ Παλαιστίνης και Αραβίας, που εκτείνεται από τον Εδώμ βόρεια και ανατολικά προς τον ποταμό Ευφράτη. Αυτό το

all possible times, especially those of uncanny beast, and are manifested in the most diverse mischances. Happenings were often mysterious until recognized as the work of a demon. Some demons were believed to be benign, only wanting the sacrifices due them, others to be hostile and harmful – even violent, and had to be countered by the most drastic means. Demon possession, resulting in illnesses, had also become a part of popular belief. And so had the practice of endeavoring to expel or exorcise them by magical.

Detestable Practices

The pagan world at large held views similar to popular Greek beliefs with reference to spirits. That concept embraced the forces which mediate between the higher gods and man, including the spirits of the dead, much as angels are represented in the Old Testament as doing between Jehovah and man. But the Old Testament writings forbade the people of God to adopt the beliefs and practices of the pagans, as later the New Testament did and does.

Both Old and New Testaments condemn as abominations various pagan practices and beliefs in relation to demons as follows:

- (1) the practice of passing their son or his daughter through the fire
- (2) one that uses divination,
- (3) one that practices augury (an omen),
- (4) an enchanter,
- (5) a sorcerer,
- (6) a charmer,
- (7) a consulter of a familiar spirit,
- (8) a wizard,
- (9) a necromancer.
- (10) soothsaying,
- (11) magic,
- (12) witchcraft (wizard, as well as witch)
- (13) astrology,
- (14) monthly prognosticators,
- (15) exorcism,
- (16) superstition,
- (17) idol (and kindred terms),
- (18) imposture (reason for which will be explained later).

Meaning of some of these practices

1. Pass Son or Daughter to Through the Fire as worship:

This was a form of child sacrifice, widely practiced in Canaan and its environs, and abominable practice.

Comment: Does today's practice of abortion equate to the practice of child sacrifice in idol worship?

2. Idolatry

Literally, idolatry is the worship of idols or images as deity; figuratively, excessive attachment to or veneration for anything, in which sense "covetousness" is said to be idolatry (Colossians 3:5). Our English word "idol" is from the Greek *eidolon*, something seen, an image or likeness –

τμήμα της γης του Ουζ που η παράδοση αποκαλούσε σπίτι του Ιώβ ήταν η Χαουράν, ανατολικά της Θάλασσας της Γαλιλαίας, ένα τμήμα της οποίας ονομάστηκε αργότερα Μπασάν, επίσης Γκολάν (μέχρι σήμερα).

Ο διάβολος

Ο όρος «διάβολος» έχει ήδη περιγραφεί ως συκοφαντικός συκοφάντης - συκοφάντης - ψεύτικος κατηγορός. Δεν είναι απαραίτητα όλες οι κατηγορίες του Σατανά ψευδείς, αλλά όλες έχουν κακή πρόθεση, και οι περισσότερες από αυτές είναι ψευδείς. Όντας ένας ακλόνητος εχθρός του Θεού και του ανθρώπου, κατηγορεί τον άνθρωπο στον Θεό (Ιώβ 1:6-11· 2:1-5· Αποκάλυψη 12:9-19) και τον Θεό στον άνθρωπο (Γένεση 3:1-15). Η ελληνική λέξη που αποδίδεται καταλληλότερα "διάβολος: είναι διάβολος. Μεταφράζεται ως "ψευδής κατηγορός" στα εδάφια 1 Τιμόθεο 3:1 και 2 Τιμόθεο 3:3, και "συκοφάντης" στο Τίτο 2:33, "διάβολος" μία φορά (Ιωάννης 6 :70), όπου ο Ιησούς είπε για τον Ιούδα τον Ισκαριώτη ότι ήταν «διάβολος» – όχι «ο διάβολος».

Belial

Αυτή είναι μια ελληνική μορφή της εβραϊκής λέξης beliyaal, που σημαίνει αναξιοσύνη. κακία, ασεβής και ασεβής.

Βελζεβούλ

Στη Λατινική Βουλγάτα του Ιερώνυμου (στα τέλη του 4ου αιώνα μ.Χ.) του ελληνικού έργου της Καινής Διαθήκης Beelzeboul στο Ματθαίος 10:25. 12:24, 27; Μάρκος 3:22; Λουκάς 11:15,18,19) και υιοθετήθηκε στις περισσότερες, αν όχι σε όλες τις αγγλικές μεταφράσεις. Χρησιμοποιήθηκε από τους Εβραίους εχθρούς του Ιησού και από τον ίδιο τον «άρχοντα των δαιμόνων» και εφαρμόστηκε στον «Σατανά». (Ματθαίος 12:24-27)

Ο Πειρατής

Αυτή η περιγραφή εμφανίζεται στα εδάφια Ματθαίος 4:3 και 1 Θεσσαλονικείς 3:5 – κυριολεκτικά, το δελεαστικό και το δελεαστικό, αντίστοιχα. Ο Σατανάς ως πειραστής επικαλείται κακές ενέργειες.

Ο Κακός

Βλέπε Ματθαίος 13:19, 38-39. 1 Ιωάννη 2:13-14. 3:12; 5:18.

Ο Απατεώνας

Βλέπε Αποκάλυψη 12:9. βλ. 20:3, 8.

Ο Κατήγορος

Βλέπε Αποκάλυψη 12:10. βλ. Ιώβ 1:11. 2:4-5.

Ο εχθρός

Βλέπε Ματθαίος 13:39.

Αντίπαλος

Βλέπε 1 Πέτρου 5:8. η ελληνική λέξη είναι αντίδικος, που αρχικά σήμαινε αντίπαλος σε μια δίκη, αλλά άρχισε να χρησιμοποιείται ως γενική λέξη για έναν αντίπαλο είτε σε

representing the form of an object, either real or imaginary. In other words, it represents a non-entity so far as reality is concerned. But, in the minds of pagans, in offering sacrifices to idols they "sacrifice to demons, and not to God: and I would not that ye [Christians] should have communion with demons." (1 Corinthians 10:20)

In giving the Decalogue to Israel at Sinai, Jehovah said; "Thou shalt have no other gods besides me. Thou shalt not make unto thee a graven image, nor any likeness of anything that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth: thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them, for I Jehovah thy God am a jealous God." (Exodus 20:4-5)

According to Romans 1:18-32, religion originally was monotheistic (worship of one true God), not polytheistic (belief in many gods) and not idolatry (worship of images). There is no record of polytheism or idolatry before the flood. But it would seem that not many generations latter, these had come into being "Your fathers dwelt of old times beyond the River [the Euphrates], even Terah, father of Abraham, and the father of Nahor; and they served other gods." (Joshua 24:2)

3. Superstition

Superstition is founded on irrational feelings of fear, a belief in a religious system regarded (by others than the believer) as without reasonable support, the occult or belief in omens, charms, and signs. (from Funk & Wagnalls New Practical dictionary of the English Language)

Our culture, even among Christians, is not entirely free of vestiges of ancient superstitions. A common superstition of the Middle Ages was that the devil could enter a person during an unguarded moment when he is sneezing, but that this could be prevented if anyone present immediately appealed to God; e.g., "God bless you" when someone sneezes which involved their belief in the power of magic and witchcraft. Among other similar holdovers are the belief that 13 is an unlucky number, the belief in an evil eye, that breaking a mirror causes bad luck, and, conversely, that a horseshoe, a rabbit's foot, or a four-leaf clover brings good luck. The one most prevalent and taken most seriously in our day is dependence upon published horoscope for direction of one's daily activities, based on belief that the stars (widely believed anciently to be demons, gods and goddesses) influence nations and individuals and that astrologers can by them predict the events of a person's life. (See below under the term "Astrology")

4. Divination

This is the process by which humans attempt, or profess, to acquire information from superhuman powers of divinities, by the use of various physical means. (See Ezekiel 21:21). It contrasts with genuinely inspired prophecy. In the New

δικαστήριο είτε όχι. Στο τελευταίο απόσπασμα, ο Σατανάς χρησιμοποιείται ως ρήμα, που σημαίνει κατηγορώ, είμαι αντίπαλος. (πρβλ. Ζαχαρίας 3:1)

Εωσφόρος??? Νομίζουμε Όχι.

Οι πρώτες μεταφράσεις της Βίβλου του Ησαΐα έχουν "Πώς έπεσες από τον ουρανό, ω Εωσφόρε, γιε του πρωινού! Σε ένα σημείωμα όμως λέει. «Η, ω αστέρι της ημέρας». Αλλά το συμφραζόμενο του Ησαΐα 14:3-23 δείχνει τον όρο που πρέπει να χρησιμοποιείται για να απευθυνθούμε στον «βασιλιά της Βαβυλώνας» (εδ. 4), το λαμπρότερο αστέρι στους πολιτικούς ουραμούς εκείνη την εποχή, όχι τον Σατανά, παρά τις συγκρίσεις μεταξύ των δύο και τυχόν υπερβολικές περιγραφές που χρησιμοποιούνται, οι περισσότερες από τις οποίες αντιπροσωπεύουν την εγωιστική και αλαζονική υπερηφάνεια και τα φιλόδοξα σχέδια του ίδιου του βασιλιά, που σύντομα θα ματαιωθούν από την ανατροπή και την πτώση.

Το πλαίσιο που μόλις αναφέρθηκε αντιπροσωπεύει το δεύτερο μέρος ενός «φορτίου» ή χρησμού εναντίον του ίδιου του έθνους της Βαβυλώνας, ξεκινώντας από το εδάφιο Ησαΐας 13:1. Μια άλλη παρόμοια προφητεία βρίσκεται στο Ιεζεκιήλ 28: 1-19, κατά του «άρχοντα της Τύρου», που περιγράφει την υπερβολική υπερηφάνεια του και τον προειδοποιεί ότι πλησιάζει ο θάνατος (έναντι 1-10), ακολουθούμενο από ένα σατιρικό «θρήνο για τον βασιλιά της Τύρου " (vs.11-19), σχεδόν βέβαιο ότι ήταν το ίδιο με τον "πρίγκιπα."

Κεφάλαιο 4

Δαίμονες

Αυτή η μελέτη για τους Δαίμονες θα περιλαμβάνει τη σχέση και τη συμμετοχή τους σε άλλα θέματα, όπως η παγανιστική λατρεία, οι πεποηθήσεις και οι πρακτικές, όπως η αστρολογία και η λατρεία των προγόνων, ο πνευματισμός και η νεκρομαντεία, η μαντεία, η μαγική μετενσάρκωση, η μετεμψύχωση ψυχών και κάθε είδους μύθοι δεισιδαιμονίες κ.λπ. Κάποιες από αυτές μπορεί να μην αναφέρουμε ξανά παρά μόνο τυχαία και εν συντομία.

Παρά το σημαντικό υλικό για το θέμα, η Αγία Γραφή δεν παρέχει οριστικές ή αναγκαστικά αυθεντικές απαντήσεις σε όλες σχεδόν τις ερωτήσεις που μπορεί ή μπορούν να τεθούν. Αλλά θα είναι ο σκοπός μας να καλύψουμε ένα ευρύ φάσμα υλικών όπως μπορούμε εύλογα στις γραφές και αυτό να συμβάλλει στην κατανόησή τους.

Στη Βίβλο η λέξη «πνεύμα», αλλά όχι ψυχή χρησιμοποιείται για μη ανθρώπινες καθώς και ανθρώπινες οντότητες, καλές και κακές, όπως ο ΘΕΟΣ, το ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ και ο ΧΡΙΣΤΟΣ, οι ΑΓΓΕΛΟΙ και οι ΔΑΙΜΟΝΟΙ. Ένα ενδιαφέρον γεγονός είναι ότι η πίστη στον κόσμο των πνευμάτων (τόσο καλό όσο και κακό) έχει χαρακτηρίσει

Testament (Acts 16:16), a maid is represented as "having a spirit of divination" – literally, "a spirit of a python, the name of the mythological serpent slain by Apollo. (Harper's Analytical Greek Lexicon)

5. Soothing

One who claims to have supernatural insight and is able to reveal secrets and foretell events, a seer, diviner, those who were possessed by the evil spirit (represented by a pagan god or goddess) while delivering their oracular message. (Vine, Expository Dictionary). It is never used in either Old or New Testament of the prophets of God.

6. Augury

The foretelling of events by auspices or omens, hence, predictions based upon the flight of birds, the feeding of fowl, phenomena in the sky, as a meteor or eclipse; and predictions based upon anything – as black cats, nightmares, unlucky days or numbers and the breaking of mirrors.

7. Consulting a Familiar Spirit

This is commonly thought of as consulting, or purporting to consult, with a spirit with which one has rapport and can call upon for information, advice, or assistance, as in the case of the soothsaying maid of Acts 16:16-18.

8. Wizard

Wizard is a translation of the Hebrew word *yiddeoni*, a knowing one, or psychic. It is interesting to note that Isaiah in chapter 8:19 speaks of them "that chirp and mutter" – possibly referring to disguising their voices so as to appear to be voices of the dead (cf. 29:4). A wizard is considered to be a male while having a familiar spirit is more often spoken of as a woman.

Comment: Wizard and witch are not of the same root word. The expressions "witch of Endor" has references to a woman with a "familiar spirit." (1 Samuel 28:7-9)

9. Necromancy

The practice or pretense of calling up the spirits of the dead and inquiring of them. The Hebrew word *darash*, means to inquire of the dead. That is what Saul did through the woman of Endor as a medium (1 Samuel 28:8-19) – she having a "familiar spirit" – at least pretending to have, and God certainly granting success this one time, whether or not her usual practice was pretense. And, from Deuteronomy 18:11, it seems a reasonable inference that "consulters of familiar spirits" and "wizards" denote alike such seek, or pretend to seek, oracles from the spirits of the dead. The New International Version consistently renders "mediums" and "spiritists."

10. Monthly Prognostication

Purported divining by omens of the new moon. (Isaiah 47:13)

κάθε πολιτισμό που είναι γνωστός σε όλη τη γη, όχι μόνο στις χώρες της Βίβλου, αλλά και στους σημιτικούς, αιγυπτιακούς, ελληνικούς και ρωμαϊκούς πολιτισμούς που κυριαρχούν σε αυτές. Χώρες.

Η αγγλική λέξη "demon" είναι αγγλοποιημένη μορφή του ελληνικού ουσιαστικού *daimon* και βρίσκεται τόσο στην Καινή μας Διαθήκη όσο και στην LXX (μια ελληνική μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης περίπου το 250 π.Χ.).

Οι Εβδομήκοντα (LXX) μιλούν για έναν επαναστατημένο λαό που «καίει θυμίαμα σε βωμούς από τούβλα χωρίς να συλλαβίζει σε ποιον παρά απαγόρευε αντικείμενα λατρείας: π.χ. στον Βάαλ και άλλους ειδωλολατρικούς θεούς.

Μια δημοφιλής πεποίθηση στον ελληνιστικό ή ελληνικό κόσμο πριν από τους χρόνους της Καινής Διαθήκης ήταν «Τα πνεύματα των θνητών γίνονται δαίμονες όταν χωρίζονται από τα γήινα σώματα». (A. Campbell, Popular Lectures and Addresses, σελ. 380, 381, 386.) Ήταν μια κοινή αντίληψη στον ελληνικό κόσμο (και στον παγανιστικό κόσμο γενικότερα) ότι οι δαίμονες εμφανίζονται συχνά σε κάθε είδους μέρη, σε όλες τις πιθανές στιγμές, ειδικά εκείνα του ασυνήθιστου θηρίου, και εκδηλώνονται με τις πιο διαφορετικές ατυχίες. Τα γεγονότα ήταν συχνά μυστηριώδη μέχρι που αναγνωρίστηκαν ως έργο δαίμονα. Ορισμένοι δαίμονες πίστευαν ότι ήταν καλοήθεις, ήθελαν μόνο τις θυσίες που τους οφείλονταν, άλλοι εχθρικοί και επιβλαβείς – ακόμη και βίαιοι, και έπρεπε να αντιμετωπιστούν με τα πιο δραστηρικά μέσα. Η δαιμονοποίηση, που είχε ως αποτέλεσμα ασθένειες, είχε επίσης γίνει μέρος της λαϊκής πεποίθησης.

Αποτρόπαιες Πρακτικές

Ο παγανιστικός κόσμος γενικά είχε απόψεις παρόμοιες με τις δημοφιλείς ελληνικές πεποιθήσεις σχετικά με τα πνεύματα. Αυτή η έννοια περιλάμβανε τις δυνάμεις που μεσολαβούν μεταξύ των ανώτερων θεών και του ανθρώπου, συμπεριλαμβανομένων των πνευμάτων των νεκρών, όπως οι άγγελοι αντιπροσωπεύονται στην Παλαιά Διαθήκη όπως κάνουν μεταξύ του Ιεχωβά και του ανθρώπου. Αλλά τα κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης απαγόρευαν στο λαό του Θεού να υιοθετήσουν τις πεποιθήσεις και τις πρακτικές των ειδωλολατρών, όπως αργότερα έκανε και κάνει η Καινή Διαθήκη.

Τόσο η Παλαιά όσο και η Καινή Διαθήκη καταδικάζουν ως αηδίες διάφορες παγανιστικές πρακτικές και πεποιθήσεις σε σχέση με τους δαίμονες ως εξής:

- (1) η πρακτική να περνούν τον γιο τους ή την κόρη του μέσα από τη φωτιά
- (2) αυτός που χρησιμοποιεί μαντεία,
- (3) αυτός που ασκεί οιωνό (οιωνός),
- (4) ένας μάγος,
- (5) ένας μάγος,

11. Astrology

Purported form of divination by means of determining and properly interpreting the locations of the celestial bodies of the zodiac – stars, planets, sun, and moon, worshipped by pagans as deities – based upon the belief that they influence human affairs and determine the course of events by their movements and respective and relative locations at particular times.

12. Magic

This is the attempt by human beings to compel or at least induce a divinity, by use of physical means, to do what they wish it to do –whether good (White Magic) or ill (Black Magic) – the terms in parentheses not occurring in the Bible. The purpose of "White Magic" is often to counter or protect from "Black Magic."

13. Enchantment

This form of magus (sorcerer) seems for the most part to be a magical charm or spell-binding attempted by incantation or formula of words chanted or recited, but does exclude action.

14. Charming

Charming has much the same meaning as enchantment and may also include snake charmers.

15. Witchcraft

One would think this has to do with the practice or supposed powers of witches (females) or wizards (males), mainly for evil purposes, rendered the use of black magic, sorcery, enchantment, Satanism, and other occult (mysterious and supposedly supernatural) arts. But this is not altogether accurate. Witchcraft and sorcery are practically synonymous.

16. Sorcery

An umbrella term, embracing both divination and magic, but usually for selfish and deceptive purposes, if not intended to injure others; the professed use of powers gained from the assistance or control of spirits, especially for divining; but also, for black magic, witchcraft.

17. Imposture

Imposter or charlatans is from the Greek word *goetes* denoting a wailer or howler, and was used of an enchanter or magician who uttered incantations in a kind of howl or wail. It may have reference to false teachers who practiced magical arts (see Acts 19:19) for many who practiced "magical arts" bringing their books together and burning them, in Ephesus, where Timothy was. It well could be that most of the practice of so-called occult arts were imposters.

(6) ένας γόης,

(7) ένας σύμβουλος οικείου πνεύματος,

(8) ένας μάγος,

(9) ένα νεκρομαντείο.

(10) μαντείο,

(11) μαγεία,

(12) μαγεία (μάγος, καθώς και μάγισσα)

(13) αστρολογία,

(14) μηνιαία προγνωστικά,

(15) εξορκισμός,

(16) δεισιδαιμονία,

(17) είδωλο (και συγγενικοί όροι),

(18) απάτη (ο λόγος για τον οποίο θα εξηγηθεί αργότερα).

Το νόημα ορισμένων από αυτές τις πρακτικές

1. Περάστε τον γιο ή την κόρη στη φωτιά ως λατρεία:

Αυτή ήταν μια μορφή θυσίας παιδιών, που ασκούσαν ευρέως στη Χαναάν και τα περίχωρά της, και αποτρόπαια πρακτική.

Σχόλιο: Η σημερινή πρακτική της άμβλωσης ισοδυναμεί με την πρακτική της θυσίας παιδιών στην ειδωλολατρία; 2. Ειδωλολατρία

Κυριολεκτικά, η ειδωλολατρία είναι η λατρεία των ειδώλων ή των εικόνων ως θεότητας. μεταφορικά, υπερβολική προσκόλληση ή σεβασμό για οτιδήποτε, με την έννοια αυτή η «απληστία» λέγεται ότι είναι ειδωλολατρία (Κολοσσαείς 3:5). Η αγγλική μας λέξη "είδωλο" προέρχεται από το ελληνικό *eidolon*, κάτι που φαίνεται, εικόνα ή ομοίωση - που αντιπροσωπεύει τη μορφή ενός αντικειμένου, είτε πραγματικού είτε φανταστικού. Με άλλα λόγια, αντιπροσωπεύει μια μη οντότητα όσον αφορά την πραγματικότητα. Όμως, στο μυαλό των ειδωλολατρών, όταν προσφέρουν θυσίες στα είδωλα, «θυσιάζουν στους δαίμονες και όχι στον Θεό· και δεν θα ήθελα εσείς [οι Χριστιανοί] να έχετε κοινωνία με δαίμονες». (1 Κορινθίους 10:20)

Δίνοντας τον Δεκάλογο στο Ισραήλ στο Σινά, ο Ιεχωβά είπε: "Δεν θα έχεις άλλους θεούς εκτός από εμένα. Δεν θα σου φτιάξεις γλυπτό είδωλο, ούτε όμοιο με οτιδήποτε είναι επάνω στον ουρανό, ή από κάτω στη γη, ή στο νερό κάτω από τη γη. Μην τους προσκυνήσεις ούτε θα τους υπηρετήσεις, γιατί εγώ ο Ιεχωβά ο Θεός σου είμαι ζηλιάρης Θεός». (Εξοδος 20:4-5)

Σύμφωνα με το προς Ρωμαίους 1:18-32, η θρησκεία ήταν αρχικά μονοθεϊστική (λατρεία ενός αληθινού Θεού), όχι πολυθεϊστική (πίστη σε πολλούς θεούς) και όχι ειδωλολατρία (λατρεία εικόνων). Δεν υπάρχει καταγραφή πολυθεϊσμού ή ειδωλολατρίας πριν από τον κατακλυσμό. Αλλά φαίνεται ότι όχι πολλές γενιές αργότερα, αυτές είχαν δημιουργηθεί «Οι πατέρες σας κατοικούσαν παλιά πέρα από τον ποταμό [τον Ευφράτη], ακόμη και ο Θάρα, ο πατέρας

18. Exorcism

This is the practice (pretended if not real) of expelling evil spirits from persons or places or things in which they are thought to be, by means of incantations and the performance of certain occult or magical arts – the opposite of those rites that aim at propitiating or evoking the assistance of the spirit world. It was not used by Jesus and his disciples in casting out demons – Jesus casting them out "with a word" (Matthew 8:16). The word "exorcist" (Gr. *Exorkistes*) occurs in the Bible only in Acts 19:13, where it is used of those who attempted to cast out evil spirits by using the name of Jesus whom the apostle Paul preached, and seemingly used by Paul in a way to discredit professional exorcists.

Existence of Demons: Real or Mythological?

Widespread Belief in Reality

Belief in demons and the possibility of demon possession is dependent first of all on belief in a spirit world – which likely goes back to the beginning of man, and was universal down to the time of Christ, except among the Sadducees. They were a sect of the Jews that denied the reality of angels, spirits, or resurrection (Acts 23:8), whose disbelief was refuted by Jesus.

Belief in demons and demon possession continued to hold an important place in the life of Christian people until the end of the 18th century. Since then belief in spirits has somewhat diminished in civilized countries because of an increasing tendency toward extreme materialism, with a belief demons (ghost) becoming more generally regarded as superstitious. Even some who claim to believe the Bible, as well as skeptics, have considered that demons never really existed and that belief in them as well as in demoniacal possession was indeed superstitious. On the other hand, in recent times (beginning not later than the 1970s) there has been a resurgence of interest and claims with reference to various aspects of occultism, even in sophisticated circles. And in a sort of sub-culture "Satanism" has reared its ugly head.

One theory among professed believers is that the whole scripture account of demons is mythological, and symbolic of the prevalence of evil in the world; also, that the accounts of casting out demons by our Lord and his apostles are symbolic of their conquest over evil by their doctrine and life. But the plain, simple, prosaic narration of events as if fact, makes their assertions not symbolic or figurative, but false, if not literally true. Christ did once speak what is confessedly a parable involving unclean spirits (Matthew 12:43-45; Luke 11:20-26). Yet it symbolized neither the prevalence of evil in the world nor his power over it, but expressly illustrated the worsening state of that evil generation.

του Αβραάμ και ο πατέρας του Ναχώρ· και υπηρέτησαν άλλους θεούς». (Ιησούς του Ναυή 24:2)

3. Δεισιδαιμονία

Η δεισιδαιμονία βασίζεται σε παράλογα συναισθήματα φόβου, σε μια πίστη σε ένα θρησκευτικό σύστημα που θεωρείται (από άλλους εκτός από τον πιστό) ως χωρίς λογική υποστήριξη, στον αποκρυφισμό ή στην πίστη σε οωνούς, γοητεία και σημάδια. (από Funk & Wagnalls Νέο Πρακτικό Λεξικό της Αγγλικής Γλώσσας)

Ο πολιτισμός μας, ακόμη και μεταξύ των Χριστιανών, δεν είναι εντελώς απαλλαγμένος από υπολείμματα αρχαίων δεισιδαιμονιών. Μια κοινή δεισιδαιμονία του Μεσαίωνα ήταν ότι ο διάβολος μπορούσε να εισέλθει σε ένα άτομο κατά τη διάρκεια μιας αφύλακτης στιγμής όταν φτερνίζεται, αλλά ότι αυτό θα μπορούσε να αποφευχθεί εάν κάποιος παρευρισκόμενος έκανε αμέσως έκκληση στον Θεό. π.χ. "Ο Θεός να σε ευλογεί" όταν κάποιος φτερνίζεται, πράγμα που περιελάμβανε την πίστη του στη δύναμη της μαγείας και της μαγείας. Ανάμεσα σε άλλα παρόμοια στοιχεία είναι η πεποίθηση ότι το 13 είναι ένας άτυχος αριθμός, η πίστη στο κακό μάτι, ότι το σπάσιμο ενός καθρέφτη προκαλεί κακή τύχη και, αντίθετα, ότι ένα πέταλο, ένα πόδι κουνελιού ή ένα τετράφυλλο τριφύλλι φέρνει καλή τύχη. Αυτό που επικρατεί και λαμβάνεται πιο σοβαρά στις μέρες μας είναι η εξάρτηση από το δημοσιευμένο ωροσκόπιο για την κατεύθυνση των καθημερινών δραστηριοτήτων του, με βάση την πεποίθηση ότι τα αστέρια (πιστευόταν ευρέως αρχαία ότι ήταν δαίμονες, θεοί και θεές) επηρεάζουν τα έθνη και τα άτομα και ότι οι αστρολόγοι μπορούν με αυτά να προβλέψουν τα γεγονότα της ζωής ενός ατόμου. (Δείτε παρακάτω στον όρο «Αστρολογία»)

4. Μαντεία

Αυτή είναι η διαδικασία με την οποία οι άνθρωποι προσπαθούν, ή ομολογούν, να αποκτήσουν πληροφορίες από υπεράνθρωπες δυνάμεις θεοτήτων, με τη χρήση διαφόρων φυσικών μέσων. (Βλέπε Ιεζεκιήλ 21:21). Έρχεται σε αντίθεση με την αληθινά εμπνευσμένη προφητεία. Στην Καινή Διαθήκη (Πράξεις 16:16), μια υπηρέτρια αναπαρίσταται ως «έχουσα πνεύμα μαντικής» - κυριολεκτικά, «πνεύμα πύθωνα, το όνομα του μυθολογικού φιδιού που σκοτώθηκε από τον Απόλλωνα. (Harper's Analytical Greek Lexicon)

5. Καταπραϊντικό

Αυτός που ισχυρίζεται ότι έχει υπερφυσική ενόραση και είναι σε θέση να αποκαλύψει μυστικά και να προλέγει γεγονότα, ένας μάντης, ένας μάντης, εκείνοι που κυριεύτηκαν από το κακό πνεύμα (που αντιπροσωπεύεται από έναν ειδωλολατρικό θεό ή θεά) κατά την παράδοση του μαντείου τους. (Αμπέλι, Εκθετικό Λεξικό). Δεν χρησιμοποιείται ποτέ ούτε στην Παλαιά ούτε στην Καινή Διαθήκη των προφητών του Θεού.

Another theory is that Christ and his evangelist spoke of demons and demoniacal possession only in accommodation to the general belief of the Jews, without any assertion as to its truth or falsity, with a view that "demoniacs" were merely suffering under unusual diseases of body or mind (Smith's Bible Dictionary, Vol.1, p.585). But accommodative language is properly used only of things indifferent and when not conveying a false impression. And the scripture narratives do convey a false impression if demons are not reality – which can hardly be a matter of indifference, in belief in demons being the underlying source of much superstition and abhorrent conduct.

Furthermore, though bodily or mental disease is represented as often accompanying demon possession or resulting from it, Jesus nevertheless distinguished between them: "In my name they shall cast out demons; ... they shall lay hands on the sick, and they shall recover." (Mark 16:17-18) "And he ordained twelve, that they should ... have power to heal sicknesses, and to cast out demons" (Mark 3:14-15). This is not in harmony with accommodative language. The following is evidence that it is more than a disease.

1. James 2:14:

Thou believest that God is one; thou doest well: the demons also believe, and shudder." It could hardly be said that "diseases" believe and shudder. But demons can do so, and in some instances have communicated their dread through those they possessed. Note the following.

2. Matthew 8:28-32:

"And when he [Jesus] was come into the country of the Gadarenes, there met him two possessed with demons, coming forth out of the tombs, exceeding fierce, so that no man could pass by that way. And behold, they cried out, saying, 'What have we to do with thee, thou Son of God? Art thou come hither to torment us before the time?' Now there was afar off from them a herd of swine feeding. And the demons besought him, saying, If thou cast us out, send us away into the herd of swine. And he said unto them, Go. And they came out, and went into the herd of swine: and behold, the whole herd rushed down the steep into the sea, and perished in the waters." (Cf. Mark 5:1-17; Luke 8:26-33)

Diseases do not talk, do not have intelligence, are not endowed with desire and volition, and cannot be tormented.

3. Acts 16:16-21

"And it came to pass as we were going to a place of prayer [in or near Philippi], that a certain maid having a spirit of divination [Gr. a spirit, a Python] met us, who brought her masters much gain by soothsaying. The same following after Paul and us cried out, saying, 'These men are servants of the Most-High God, who proclaim unto you the way of salvation.' And this she did for many days. But Paul, being

6. Αυγόριο

Η πρόβλεψη γεγονότων με αισιοδοξία ή οιωνούς, επομένως, προβλέψεις που βασίζονται στο πέταγμα των πτηνών, την τροφοδοσία βρωμιάς, φαινόμενα στον ουρανό, ως μετεωρίτης ή έκλειψη. και προβλέψεις που βασίζονται σε οτιδήποτε – όπως μαύρες γάτες, εφιάλτες, άτυχες μέρες ή αριθμούς και το σπάσιμο των καθρεφτών.

7. Συμβουλευτείτε ένα οικείο πνεύμα

Αυτό συνήθως θεωρείται ως διαβούλευση, ή υποτιθέμενη διαβούλευση, με ένα πνεύμα με το οποίο κάποιος έχει σχέση και μπορεί να ζητήσει πληροφορίες, συμβουλές ή βοήθεια, όπως στην περίπτωση της μάντης υπηρέτριας των Πράξεων 16:16-18.

8. Μάγος

Wizard είναι μια μετάφραση της εβραϊκής λέξης yiddeoni, ένας που γνωρίζει, ή μέντιουμ. Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι ο Ησαΐας στο κεφάλαιο 8:19 μιλά για αυτούς «που κελαηδούν και μουρμουρίζουν» – πιθανώς αναφερόμενος στη συγκάλυψη της φωνής τους έτσι ώστε να φαίνεται ότι είναι φωνές νεκρών (πρβλ. 29:4). Ένας μάγος θεωρείται ότι είναι αρσενικό, ενώ το οικείο πνεύμα αναφέρεται συχνότερα ως γυναίκα.

Σχόλιο: Μάγος και μάγισσα δεν έχουν την ίδια ρίζα λέξη. Οι εκφράσεις «μάγισσα του Έντορ» έχουν αναφορές σε μια γυναίκα με «οικείο πνεύμα». (1 Σαμουήλ 28:7-9)

9. Νεκρομαντεία

Η πρακτική ή η προσποίηση της κλήσης των πνευμάτων των νεκρών και της αναζήτησής τους. Η εβραϊκή λέξη darash σημαίνει έρευνα για τους νεκρούς. Αυτό έκανε ο Σαούλ μέσω της γυναίκας του Ενδάρ ως μέσο (1 Σαμουήλ 28:8-19) – έχοντας ένα «οικείο πνεύμα» – τουλάχιστον προσποιούμενος ότι έχει, και ο Θεός σίγουρα έδωσε επιτυχία αυτή τη φορά, είτε αυτή είτε όχι η συνήθης πρακτική ήταν προσποίηση. Και, από το Δευτερονόμιο 18:11, φαίνεται εύλογο το συμπέρασμα ότι «οι σύμβουλοι οικείων πνευμάτων» και «μάγοι» υποδηλώνουν παρόμοια αναζήτηση ή προσποιούνται ότι αναζητούν χρησμούς από τα πνεύματα των νεκρών. Η Νέα Διεθνής Έκδοση αποδίδει με συνέπεια "μέσα" και "πνευματιστές".

10. Μηνιαία Πρόγνωση

Υποτίθεται ότι μαντεύει από τους οιωνούς της νέας σελήνης. (Ησαΐας 47:13)

11. Αστρολογία

Υποτιθέμενη μορφή μαντείας μέσω του προσδιορισμού και της σωστής ερμηνείας των θέσεων των ουράνιων σωμάτων του ζωδιακού κύκλου – αστέρια, πλανήτες, ήλιος και σελήνη, που λατρεύονται από τους ειδωλολάτρες ως θεότητες – με βάση την πεποίθηση ότι επηρεάζουν τις ανθρώπινες υποθέσεις και καθορίζουν την πορεία του

sore troubled, turned and said to the spirit, I charge thee in the name of Jesus Christ to come out of her. And it came out that very hour. But when her masters saw that the hope of their gain was gone, they laid hold on Paul and Silas, and dragged them into the marketplace before the rulers," etc. This is a narrative of something other than a disease.

4. Acts 19:11-20

Luke records the following later incident in Ephesus: "And God wrought special miracles by the hands of Paul: insomuch that unto sick were carried away from his body handkerchiefs or aprons, and the diseases departed from them, and the evil spirits went out. But certain also of the strolling Jews, exorcists, took upon them to name over them that had evil spirits the name of the Lord Jesus, saying, I adjure you by Jesus whom Paul preaches. And the seven sons of one Sceva, a Jew, a chief priest, who did this. And the evil spirit answered, and said unto them, Jesus I know, and Paul I know; but who are ye? And the man in whom the evil spirit was leaped on them, and mastered both of them [who were attempting such in this particular instance], and prevailed against them, so that they fled out of that house naked and wounded. And this became known to all, both Jews and Greeks, that dwelt at Ephesus; and fear fell upon them all, and the name of the Lord Jesus was glorified. Many also of them that had believed came and confessing and declaring their deeds. And not a few of them that practiced magical arts brought their books together and burned them in the sight of all; and they counted the price of them, and found it fifty thousand pieces of silver. So mightily grew the word of the Lord and prevailed."

Comment: Not only are "evil spirits" distinguished from "diseases," but what the evil spirits said and did to seven of the sons of Sceva through the demoniac can hardly be attributed to a disease.

Therefore, Demons had some knowledge of God (James 2:14), of Jesus (Mark 1:21-28; 3:11-12; Matthew 8:28-32; Acts 19:11-20), and of his apostles (Acts 16:16-21; 19:11-10) – and in reference to Jesus and his apostles they expressed it through those they possessed – which means there was such a thing as demonic inspiration (but not always communicating truth, as other passages indicate):

(a) "seducing spirits and doctrines of demons. (1 Timothy 4:1-5)

(b) spirits not of God versus "the Spirit of God" – "spirits of error" versus "Spirits of truth" – "false prophets" versus implied true prophets. (1 John 3:24 - 5:6)

(c) spiritual gift of "discerning of spirits" necessitated in assemblies of the saints evidently to guard against impostors (1 corinthians 12:10; 14:29); and, today any

γεγονότα με βάση τις κινήσεις τους και τις αντίστοιχες και σχετικές τοποθεσίες σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές.

12. Μαγεία

Αυτή είναι η προσπάθεια των ανθρώπινων όντων να εξαναγκάσουν ή τουλάχιστον να προκαλέσουν μια θεότητα, με τη χρήση φυσικών μέσων, να κάνει ό,τι θέλουν να κάνει -είτε καλό (Λευκή μαγεία) είτε κακό (Μαύρη μαγεία) - οι όροι σε παρένθεση δεν εμφανίζονται στη Βίβλο. Ο σκοπός της «Λευκής Μαγείας» είναι συχνά η αντιμετώπιση ή η προστασία από τη «Μαύρη Μαγεία».

13. Μαγεία

Αυτή η μορφή μάγου (μάγος) φαίνεται ως επί το πλείστον να είναι μια μαγική γοητεία ή ένα ξόρκι που επιχειρείται με ξόρκι ή φόρμουλα λέξεων που ψάλλονται ή απαγγέλλονται, αλλά αποκλείει τη δράση.

14. Γοητευτικό

Γοητευτικός έχει σχεδόν την ίδια έννοια με τη γοητεία και μπορεί επίσης να περιλαμβάνει γητευτές φιδιών.

15. Μαγεία

Κάποιος θα πίστευε ότι αυτό έχει να κάνει με την πρακτική ή τις υποτιθέμενες δυνάμεις μαγισσών (θηλυκών) ή μάγων (αρσενικών), κυρίως για κακούς σκοπούς, που αποδίδονται στη χρήση μαύρης μαγείας, μαγείας, γοητείας, σατανισμού και άλλων αποκρυφιστικών (μυστηριωδών και υποτιθέμενων υπερφυσικών) τέχνες. Αλλά αυτό δεν είναι εντελώς ακριβές. Η μαγεία και η μαγεία είναι πρακτικά συνώνυμα.

16. Μαγεία

Ένας όρος-ομπρέλα, που περιλαμβάνει και τη μαντεία και τη μαγεία, αλλά συνήθως για ιδιοτελείς και παραπλανητικούς σκοπούς, αν δεν προορίζεται να τραυματίσει άλλους. η δήθεν χρήση δυνάμεων που αποκτώνται από τη βοήθεια ή τον έλεγχο πνευμάτων, ειδικά για μαντεία· αλλά και, για μαύρη μαγεία, μαγεία.

17. Απάτη

Ο απατεώνας ή τσαρλατάνοι προέρχεται από την ελληνική λέξη goetes που δηλώνει κλαυδούρισμα ή ουρλιαχτό και χρησιμοποιούνταν για έναν μάγο ή μάγο που έλεγε ξόρκια σε ένα είδος ουρλιαχτού ή ουρλιαχτού. Μπορεί να αναφέρεται σε ψεύτικους δασκάλους που ασκούσαν μαγικές τέχνες (βλέπε Πράξεις 19:19) για πολλούς που ασκούσαν «μαγικές τέχνες» συγκεντρώνοντας τα βιβλία τους και καίγοντας τα, στην Έφεσο, όπου ήταν ο Τιμόθεος. Θα μπορούσε κάλλιστα το μεγαλύτερο μέρος της πρακτικής των λεγόμενων απόκρυφων τεχνών να ήταν απατεώνες.

18. Εξορκισμός

pretended inspiration of God is false. (see 1 Corinthians 13:8-13; cf. Ephesians 4:7-16)

Sorcerers and soothsayers were often able to deceive by means of some sort – whether by Satanic powers or by sleight of hand – but came short of what was done by divine power (see Simon, Acts 8:9-13; Elymas, Acts 13:4-12; sons of Sceva (Acts 19:11-20); Jannes and Jambres (2 Timothy 3:8-9; Exodus 7:8-13, 20-25; 8:1, 16-19); and those of the court of Nebuchadnezzar (Daniel 2, and 4) and Belshazzar (Daniel 5).

Origin and Temporal Abode of Demons

The origin of demons is unknown from the scriptures except they were created beings. Their abode seems to be referred to as the "abyss" (or "deep"). In Luke 8:31, by the demons who requested of Jesus that he would not command them to "depart into the abyss". And, in Romans 10:6-7, we are told not to say in our hearts "Who shall ascend into the abyss? (that is to bring Christ up from the dead)". Here the word is used as a synonym of Hades, the place of departed spirits of both the righteous and the wicked between death and the resurrection. From Acts 2:27-31, we learn that in death Christ's soul was in "Hades" (some Bibles have mistranslated it as "Hell"), – but was not left there, because he was raised from the dead (vs.22-33). That was also where the unrighteous "rich man" was after death, as told by Jesus in the account of The Rich Man and Lazarus; but there was "a great gulf fixed" between him and the righteous (Luke 16:19-31). His place in Hades is likely the same as that into which the angels that sinned had been cast down and "reserved unto judgment" – namely, *Tartarus* – in English usually rendered "hell" (2 Peter 2:4; cf. Jude 6) –but distinguished from *gehenna*, the lake of fire and place of the eternal punishment.

The Greek work for "abyss" or "bottomless pit" is *abussos*, an immeasurable depth. It is further employed in Revelation:

1) Revelation 9:1-11, in which the abyss is opened to release smoke darkening the air and a five-month plague of diabolical locusts tormenting those not having the seal of God on their foreheads;

2) Revelation 11:1-3, in which a beast is represented as coming up out of the abyss to make war against God's two witnesses and kill them;

3) Revelation 20:1-10, in which Satan is represented as being imprisoned for a thousand years in the abyss, so as not able to marshal all the nations for world-wide onslaught to destroy the saints of God until the thousand years are finished. And in the last account the distinction between the "abyss" and the "lake of fire and brimstone" is clearly drawn – the latter place of final and unending torment of the wicked. This contrast with Hades, which

Αυτή είναι η πρακτική (που προσποιείται αν όχι αληθινή) της εκδίωξης των κακών πνευμάτων από πρόσωπα ή μέρη ή πράγματα στα οποία πιστεύεται ότι βρίσκονται, μέσω ξόρκων και την εκτέλεση ορισμένων απόκρυφων ή μαγικών τεχνών – το αντίθετο από εκείνες τις τελετουργίες που στοχεύουν εξευμενίζοντας ή προκαλώντας τη βοήθεια του πνευματικού κόσμου. Δεν χρησιμοποιήθηκε από τον Ιησού και τους μαθητές του για να εκδιώξουν τους δαίμονες – ο Ιησούς τους έδιωχνε «με λόγο» (Ματθαίος 8:16). Η λέξη «εξορκιστής» (Γρ. Εξορκιστής) εμφανίζεται στη Βίβλο μόνο στις Πράξεις 19:13, όπου χρησιμοποιείται για όσους προσπάθησαν να εκδιώξουν τα κακά πνεύματα χρησιμοποιώντας το όνομα του Ιησού τον οποίο κήρυξε ο απόστολος Παύλος, και φαινομενικά χρησιμοποιήθηκε από Ο Παύλος με έναν τρόπο να δυσφημεί τους επαγγελματίες εξορκιστές.

Υπαρξη δαιμόνων: Πραγματική ή Μυθολογική;

Διαδεδομένη πίστη στην πραγματικότητα

Η πίστη στους δαίμονες και η πιθανότητα δαιμονισμού εξαρτάται πρώτα από όλα από την πίστη σε έναν πνευματικό κόσμο – που πιθανότατα ανάγεται στην αρχή του ανθρώπου και ήταν παγκόσμιος μέχρι την εποχή του Χριστού, εκτός από τους Σαδδουκαίους. Ήταν μια αίρεση των Εβραίων που αρνούσαν την πραγματικότητα των αγγέλων, των πνευμάτων ή της ανάστασης (Πράξεις 23:8), των οποίων η δυσπιστία διέψευσε ο Ιησούς.

Η πίστη στους δαίμονες και η δαιμονοποίηση συνέχισε να κατέχει σημαντική θέση στη ζωή των χριστιανών μέχρι τα τέλη του 18ου αιώνα. Από τότε η πίστη στα πνεύματα έχει κάπως μειωθεί στις πολιτισμένες χώρες λόγω μιας αυξανόμενης τάσης προς τον ακραίο υλισμό, με μια πεποίθηση που οι δαίμονες (φάντασμα) θεωρούνται γενικότερα ως δεισιδαίμονες. Ακόμη και μερικοί που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στη Βίβλο, καθώς και σκεπτικιστές, θεώρησαν ότι οι δαίμονες δεν υπήρξαν ποτέ στην πραγματικότητα και ότι η πίστη σε αυτούς καθώς και σε δαιμονική κατοχή ήταν πράγματι προληπτική. Από την άλλη πλευρά, τον τελευταίο καιρό (αρχίζοντας όχι αργότερα από τη δεκαετία του 1970) υπάρχει μια αναζωπύρωση του ενδιαφέροντος και των διεκδικήσεων σχετικά με διάφορες πτυχές του αποκρυφισμού, ακόμη και σε σοφιστικές κύκλους. Και σε ένα είδος υποκοουλτούρας ο «σατανισμός» έχει σηκώσει το άσχημο κεφάλι του.

Μια θεωρία μεταξύ των δήθεν πιστών είναι ότι ολόκληρη η αφήγηση των δαιμόνων είναι μυθολογική και συμβολική της επικράτησης του κακού στον κόσμο. Επίσης, ότι οι αφηγήσεις για την εκδίωξη των δαιμόνων από τον Κύριό μας και τους αποστόλους του συμβολίζουν την κατάκτησή τους έναντι του κακού με τη διδασκαλία και τη ζωή τους. Αλλά η απλή, απλή, πεζή αφήγηση των γεγονότων σαν γεγονός, κάνει τους ισχυρισμούς τους όχι συμβολικούς ή μεταφορικούς, αλλά ψευδείς, αν όχι κυριολεκτικά

will be done away at the time of the final and general judgment. (Revelation 20:11-15)

Comment: The "locusts" of the "abyss were let loose for a season for a divine purpose. It might likewise be true of "demons" to allow a demonstration of the superiority of divine power over diabolic forces, such as by our Lord and his apostles and certain others.

But we have other considerations to take into account, in scriptures addressed to Christians with pagan background and a merging of religious environment, involving the "air" as a region of activity.

In Ephesians 2:2, Satan is referred to in the statement that "ye once walked according to the course of this world, according to the prince of the powers of the air of the spirit that now worketh in the sons of disobedience."

In Ephesians 6:10-12: "Finally, be strong in the Lord, and in the strength of his might. Put on the whole armor of God, that ye may be able to stand against the wiles of the devil. For our wrestling is not against flesh and blood [not against man, primarily or only], but against the principalities, against the powers, against the world-rulers of this darkness [spiritual and moral darkness], against the spiritual host of wickedness in the heavenly places" (the atmospheric heavens), or to powerful corporate entities of exalted status on earth under the control of Satan and his imps.

In Colossians we have the following: "God has delivered us [who are Christians] out of the power of darkness [the domain or kingdom of Satan], and translated us into the kingdom of the Son of his love [Jesus Christ, whose kingdom by implication is one of light (see John 1:1-14; 8:12; 1 John 1:5-7; 2:7-11, where "darkness" and light" are not physical, but spiritual, ethical, moral)]" (1:13)—without any reference to or change in spacial location.

Therefore: "Take heed lest there shall be any one that maketh spoil of you through his philosophy and vain deceit, after the rudiments [or elements] of the world, and not after Christ: for in him dwelleth all the fullness of the Godhead bodily, and in him are ye made full, who is the head of all principality and power: ... having despoiled the principalities and the powers, he made a show of them openly, triumphing over them in it (that is, in his death on the cross)." (2:8-10,15)

Comment: The word translated here as elemental spirits, rudiments, could mean that the fundamental principles of knowledge; it was also applied to the basic elements that made up the natural world (earth, air, fire, and water) which were sometimes thought of as spirit powers. But the term was also used of the 'heavenly bodies and the powers that were thought to dwell in them. These were

αληθινούς. Ο Χριστός μίλησε κάποτε αυτό που είναι ομολογουμένως μια παραβολή που περιλαμβάνει ακάθαρτα πνεύματα (Ματθαίος 12:43-45· Λουκάς 11:20-26). Ωστόσο, δεν συμβόλιζε ούτε την επικράτηση του κακού στον κόσμο ούτε τη δύναμή του πάνω του, αλλά απεικόνιζε ρητά την επιδεινούμενη κατάσταση αυτής της κακιάς γενιάς.

Μια άλλη θεωρία είναι ότι ο Χριστός και ο ευαγγελιστής του μίλησαν για δαίμονες και δαιμονική κατοχή μόνο σε συμφωνία με τη γενική πίστη των Εβραίων, χωρίς κανέναν ισχυρισμό ως προς την αλήθεια ή το ψέμα της, με την άποψη ότι οι «δαιμονικοί» απλώς υπέφεραν από ασυνήθιστες σωματικές ασθένειες. ή μυαλό (Smith's Bible Dictionary, Vol.1, p.585). Αλλά η διευκολυντική γλώσσα χρησιμοποιείται σωστά μόνο για πράγματα αδιάφορα και όταν δεν μεταφέρει μια λανθασμένη εντύπωση. Και οι αφηγήσεις των γραφών μεταφέρουν μια λανθασμένη εντύπωση εάν οι δαίμονες δεν είναι πραγματικότητα – κάτι που δύσκολα μπορεί να είναι θέμα αδιαφορίας, καθώς η πίστη στους δαίμονες είναι η υποκείμενη πηγή πολλών δεισιδαιμονιών και απεχθών συμπεριφορών.

Επιπλέον, αν και η σωματική ή ψυχική ασθένεια αναπαριστάται ως συχνά συνοδευόμενη από δαιμονισμό ή ως αποτέλεσμα αυτής, ο Ιησούς ωστόσο διέκρινε μεταξύ τους: «Στο όνομά μου θα εκδιώξουν τους δαίμονες: ... θα βάλουν τα χέρια στους αρρώστους και θα αναρρώσουν». (Μάρκος 16:17-18) «Και όρισε δώδεκα, για να έχουν δύναμη να θεραπεύουν αρρώστιες και να εκδιώκουν δαιμόνια» (Μάρκος 3:14-15). Αυτό δεν είναι σε αρμονία με τη διευκολυντική γλώσσα. Τα παρακάτω είναι απόδειξη ότι είναι κάτι περισσότερο από ασθένεια.

1. Ιάκωβος 2:14:

Πιστεύεις ότι ο Θεός είναι ένας. Καλά κάνεις: πιστεύουν και οι δαίμονες και ανατριχιάζουν." Δύσκολα θα μπορούσε να ειπωθεί ότι οι "ασθένειες" πιστεύουν και ανατριχιάζουν. Αλλά οι δαίμονες μπορούν να το κάνουν, και σε ορισμένες περιπτώσεις έχουν επικοινωνήσει τον τρόπο τους μέσω αυτών που κατείχαν. Σημειώστε τα ακόλουθα.

2. Ματθαίος 8:28-32:

«Και όταν ήρθε [ο Ιησούς] στη χώρα των Γαδαρηνών, τον συνάντησαν δύο δαιμονισμένοι, που βγήκαν από τους τάφους, πολύ αγριεμένοι, ώστε κανείς δεν μπορούσε να περάσει από εκείνη την οδό. Και ιδού, φώναξαν λέγοντας, "Τι σχέση έχουμε με σένα, Υιέ του Θεού; Ήρθες εδώ για να μας βασανίσεις πριν από την ώρα;" Και ήταν μακριά από αυτούς ένα κοπάδι από χοίρους που έβοζε· Και οι δαίμονες τον παρακάλεσαν, λέγοντας: «Αν μας διώξεις, στείλε μας στο κοπάδι των χοίρων.» Και τους είπε: Πήγαινε. Και βγήκαν έξω και μπήκε στο κοπάδι των χοίρων· και ιδού, όλο το κοπάδι όρμησε κάτω από το απότομο στη θάλασσα και χάθηκε στα νερά». (Πρβλ. Μάρκος 5:1-17· Λουκάς 8:26-33)

considered to have influence on human affairs, just as people today believe in fate and read their horoscopes in the daily papers, and sometimes take them seriously."

Comments: The following comment in The Cambridge Bible Commentary on the New English Bible has much to commend it: "Once more it is stressed that Jesus is the only centre of the Christian life. Speculations about planetary powers and their effect on human destiny are not to be heeded... In the first century A.D. there were a lot of speculations about divine powers that controlled the universe and about the correct way of coming to terms with them. This discussion was often based on the old myths or legends about pagan gods and goddesses. Its basis was therefore man-made as opposed to Christianity which is solidly based on a historical character, Jesus Christ, and on convincing evidence of his importance as the one in whom God speaks to man. In these speculations the elemental spirits or powers that were thought to inhabit the planets loomed large. (see above 1:16)

So, the scriptures themselves are not definitive in either the Old or New Testament in regard to the spatial locations of the places under consideration and for us to attempt to would be highly presumptuous.

C. Demon Possession Now

The Roman Catholic Church which gives traditional equal place with scripture in its faith and practice, believes there is demon possession now. Its Catechism of Christian Doctrine, 1949, a 2nd Revised Edition of the Baltimore Catechism," expresses the view that "the devils [that is, demons], or the evil spirits" of scripture are "bad angels," and

- (a) Devils are sometimes permitted to enter into the body of a man to exercise power over his faculties – a state known as diabolical possession; or they are permitted to torment a person from without – a state known as diabolical obsession.
- (b) Diabolical possession and obsession are permitted by God to show forth his Glory, to punish sin, to bring sinners to repentance, or give occasion for the exercise of virtue.
- (c) When the devil uses the body of a possessed person to say or do evil things, the person is not guilty of sin, provided he does not freely consent.
- (d) Exorcism is the act of driving out or warding off evil spirits from persons, places or things possessed or infested by them. The church received from Christ the power of exorcism.

Οι ασθένειες δεν μιλούν, δεν έχουν νοημοσύνη, δεν είναι προικισμένες με επιθυμία και θέληση και δεν μπορούν να βασανιστούν.

3. Πράξεις 16:16-21

«Και συνέβη καθώς πηγαίναμε σε έναν τόπο προσευχής [μέσα ή κοντά στους Φιλίππους], μας συνάντησε μια υπηρέτρια που είχε πνεύμα μαντικής [Γρ. ένα πνεύμα, ένας Πύθωνα], η οποία έφερε στους κυρίους της πολλά κέρδη από Οι ίδιοι που ακολούθησαν μετά από εμάς και τον Παύλο φώναζαν, λέγοντας: «Αυτοί οι άνθρωποι είναι δούλοι του Υψίστου Θεού, που σας κηρύττουν την οδό της σωτηρίας». Και αυτό το έκανε για πολλές μέρες. Αλλά ο Παύλος, που ήταν πολύ ταραγμένος, γύρισε και είπε στο πνεύμα: Σε παρακαλώ στο όνομα του Ιησού Χριστού να βγεις από αυτήν. Και ήρθε εκείνη την ώρα. ότι η ελπίδα του κέρδους τους είχε χαθεί, έπιασαν τον Παύλο και τον Σίλα και τους έσυραν στην αγορά ενώπιον των ηγεμόνων» κλπ. Αυτή είναι μια αφήγηση για κάτι άλλο εκτός από ασθένεια.

4. Πράξεις 19:11-20

Και αυτό έγινε γνωστό σε όλους, Εβραίους και Έλληνες, που κατοικούσαν στην Έφεσο. και έπεσε σε όλους τους φόβους, και το όνομα του Κυρίου Ιησού δοξάστηκε. Πολλοί επίσης από αυτούς που είχαν πιστέψει ήρθαν και εξομολογήθηκαν και δήλωσαν τις πράξεις τους. Και δεν είναι λίγοι αυτοί που ασκούσαν μαγικές τέχνες συγκέντρωσαν τα βιβλία τους και τα έκαψαν στα μάτια όλων. και μέτρησαν την τιμή τους και βρήκαν πενήντα χιλιάδες αργύρια. Έτσι μεγάλωσε δυνατά ο λόγος του Κυρίου και επικράτησε». και το βρήκε πενήντα χιλιάδες αργύρια. Έτσι μεγάλωσε δυνατά ο λόγος του Κυρίου και επικράτησε». και το βρήκε πενήντα χιλιάδες αργύρια. Έτσι μεγάλωσε δυνατά ο λόγος του Κυρίου και επικράτησε».

Σχόλιο: Όχι μόνο διακρίνονται τα «κακά πνεύματα» από τις «ασθένειες», αλλά αυτό που είπαν και έκαναν τα κακά πνεύματα σε επτά από τους γιους του Σκέβα μέσω του δαιμονισμένου δύσκολα μπορεί να αποδοθεί σε ασθένεια.

Επομένως, οι δαίμονες είχαν κάποια γνώση για τον Θεό (Ιακώβου 2:14), για τον Ιησού (Μάρκος 1:21-28· 3:11-12· Ματθαίος 8:28-32· Πράξεις 19:11-20) και για τους αποστόλους του (Πράξεις 16:16-21· 19:11-10) – και αναφορικά με τον Ιησού και τους αποστόλους του το εξέφρασαν μέσω αυτών που κατείχαν – πράγμα που σημαίνει ότι υπήρχε κάτι τέτοιο όπως η δαιμονική έμπνευση (αλλά όχι πάντα μεταδίδοντας την αλήθεια, όπως άλλα αποσπάσματα δείχνουν):

(α) "παραπλάνηση πνευμάτων και δόγματα δαιμόνων. (1 Τιμόθεο 4:1-5)

(f) πνεύματα όχι του Θεού έναντι «του Πνεύματος του Θεού» – «πνεύματα της πλάνης» έναντι «Πνεύματα

(e) An exorcist is one who has power, conferred by a bishop, to exercise demons. The order of exorcist is the third of four minor orders of the Western Church. Only with permission of his bishop is a priest allowed to use his power of exorcising evil spirits."

"Scripture cited and quoted: Matthew 10:1; Ephesians 6"11. 1 Peter 5:8-9. (Topics 44, 45; pages 34-36)

Some Protestant sources express belief in demoniacal possession as a reality still. "Haynes, in Spiritualism Vs Christianity, says: "Satan possesses the souls and bodies of men and women now just as much as he ever.

Scriptures

The scriptures are not definitive on the matter now being considered, but we can examine whatever we are aware of that might provide a clue.

(a) The Old Testament does not deal with demon possession as such, and neither does the Gospel of John, which may not have been written until the last decade of the first Christian century – which is thought by some to indicate that demon possession began to be allowed after the close of the Old Testament cannon and reached its peak in the time of Christ and his apostles, in order to allow a demonstration through them of divine power over satanic power, and then dwindle considerably, though not completely eradicated.

That demon possession reached its peak and began its decline even while Christ was still alive, may be true. For he speaks of having bound "the strong Man" (Satan) and "spoiled his house" (by casting out demons) (Matthew 12:28-29). And when seventy whom he had sent out ahead to places he would afterward visit, returned rejoicing that "even the demons are subject unto us in thy name," he said, "I beheld Satan fallen as lightening from heaven." (Luke 10:17-20)

(b) It seems rather significant that power to cast out demons is not mentioned as one of the miraculous gifts in any of the epistles to churches or Christian individuals, though it was exercised by the apostles (and Philip) as mentioned in the book of Acts and promised and reported in Mark 16:17-29.

(c) It is not clear from scripture what conditions predisposed to demon possession, though Christ's parabolic message in Matthew 12:43-45 seems to indicate that an "empty house" can be reoccupied, and therefore that a lack of proper piety and character,

της αλήθειας» – «ψευδοπροφήτες» έναντι υπονοούμενων αληθινών προφητών. (1 Ιωάννη 3:24 - 5:6)

(γ) πνευματικό χάρισμα της «διάκρισης των πνευμάτων» που απαιτείται στις συνελεύσεις των αγίων προφανώς για να φυλάγονται από απατεώνες (1 Κορινθίους 12:10-14:29). και, σήμερα, οποιαδήποτε προσποιημένη έμπνευση του Θεού είναι ψευδής. (βλέπε 1 Κορινθίους 13:8-13· πρβλ. Εφεσίους 4:7-16)

Οι μάγοι και οι μάντες ήταν συχνά ικανοί να εξαπατήσουν με κάποιο είδος – είτε με σατανικές δυνάμεις είτε με δολοπλοκία – αλλά απείχαν από αυτό που γινόταν με τη θεϊκή δύναμη (βλέπε Simon, Πράξεις 8:9-13, Elymas, Πράξεις 13: 4-12· γιοι του Σκήβα (Πράξεις 19:11-20)· Ιάnnης και Ιάμπρης (2 Τιμόθεο 3:8-9· Έξοδος 7:8-13, 20-25· 8:1, 16-19)· και της αυλής του Ναβουχοδονόσορ (Δανιήλ 2, και 4) και του Βαλτάσαρ (Δανιήλ 5).

Προέλευση και προσωρινή κατοικία των δαιμόνων

Η προέλευση των δαιμόνων είναι άγνωστη από τις γραφές εκτός από το ότι ήταν δημιουργημένα όντα. Η κατοικία τους φαίνεται να αναφέρεται ως «άβυσσος» (ή «βαθύ»). Στο Λουκάς 8:31, από τους δαίμονες που ζήτησαν από τον Ιησού να μην τους πρόσταζε να «αναχωρήσουν στην άβυσσο». Και, στο προς Ρωμαίους 10:6-7, μας λένε να μην λέμε στην καρδιά μας «Ποιος θα ανέβει στην άβυσσο; (δηλαδή για να αναστήσει τον Χριστό από τους νεκρούς)». Εδώ η λέξη χρησιμοποιείται ως συνώνυμο του Άδη, ο τόπος των πνευμάτων που αναχώρησαν τόσο των δικαίων όσο και των κακών μεταξύ του θανάτου και της ανάστασης. Από τις Πράξεις 2:27-31, μαθαίνουμε ότι στο θάνατο η ψυχή του Χριστού ήταν στον «Άδη» (κάποιες Βίβλοι το έχουν μεταφράσει λάθος ως «Κόλαση»), – αλλά δεν αφέρθηκε εκεί, επειδή αναστήθηκε από τους νεκρούς (εδ.22 -33). Εκεί ήταν και ο άδικος «πλούσιος» ήταν μετά θάνατον, όπως είπε ο Ιησούς στην αφήγηση του Πλούσιου και του Λαζάρου. αλλά υπήρχε «ένα μεγάλο χάσμα διορθώθηκε» μεταξύ αυτού και των δικαίων (Λουκάς 16:19-31). Η θέση του στον Άδη είναι πιθανότατα η ίδια με εκείνη στην οποία οι άγγελοι που αμάρτησαν είχαν ριχθεί και «επιφυλαχθεί για κρίση» – δηλαδή, Τάρταρος» – στα αγγλικά συνήθως αποδίδεται «κόλαση» (2 Πέτρου 2:4, πρβλ. Ιούδα 6) – αλλά διακρίνεται από τη Γέεννα, τη λίμνη της φωτιάς και τόπο της αιώνιας τιμωρίας.

Το ελληνικό έργο για «άβυσσος» ή «άβυσσος» είναι αβύσσος, ένα αμέτρητο βάθος. Χρησιμοποιείται περαιτέρω στην Αποκάλυψη:

1) Αποκάλυψη 9:1-11, όπου η άβυσσος ανοίγει για να απελευθερώσει καπνό που σκοτεινιάζει τον αέρα και μια πεντάμηνη πληγή από διαβολικές ακρίδες που βασανίζουν όσους δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους.

even without fiendish or malignant disposition, may be a factor.

CONCLUSION

From all we have learned, the climax for ourselves is found in Ephesians 6:10-20 and Colossians 2:8-15, already studied, and what we also have in Colossians 2:16 - 3:17 (and other similar passages), assuring us that Christ is in control, having demonstrated his superiority over Satan and all his angels and/or demons, so that our deliverance from their control is guaranteed by faith in and loyal submission to him. That ought to free Christians of all superstitious fear and dread of an evil spirit world.

Demons are not of Christ as He expelled them and they were used by Satan to accomplish his will.

2) Αποκάλυψη 11:1-3, στο οποίο ένα θηρίο παριστάνεται να βγαίνει από την άβυσσο για να κάνει πόλεμο εναντίον των δύο μαρτύρων του Θεού και να τους σκοτώσει.

3) Αποκάλυψη 20:1-10, στο οποίο ο Σατανάς παριστάνεται ως φυλακισμένος για χίλια χρόνια στην άβυσσο, έτσι ώστε να μην είναι σε θέση να επιστρατεύσει όλα τα έθνη για παγκόσμια επίθεση για να καταστρέψει τους αγίους του Θεού μέχρι τα χίλια χρόνια πεπερασμένους. Και στην τελευταία αφήγηση γίνεται ξεκάθαρα η διάκριση ανάμεσα στην «άβυσσο» και τη «λίμνη του πυρός και του θειάφιου» – ο τελευταίος τόπος του τελικού και ατέρμονου βασανισμού των πονηρών. Αυτή η αντίθεση με τον Άδη, που θα καταργηθεί την ώρα της τελικής και γενικής κρίσης. (Αποκάλυψη 20:11-15)

Σχόλιο: Οι "ακρίδες" της "άβυσσος" αφέθηκαν ελεύθερες για μια εποχή για έναν θεϊκό σκοπό. Θα μπορούσε επίσης να ισχύει για τους "δαίμονες" να επιτρέψουν μια επίδειξη της ανωτερότητας της θείας δύναμης έναντι των διαβολικών δυνάμεων, όπως από τον Κύριό μας και τον απόστολους και ορισμένους άλλους.

Αλλά έχουμε και άλλες σκέψεις που πρέπει να λάβουμε υπόψη, σε γραφές που απευθύνονται σε Χριστιανούς με ειδωλολατρικό υπόβαθρο και συγχώνευση θρησκευτικού περιβάλλοντος, που περιλαμβάνει τον «αέρα» ως περιοχή δραστηριότητας.

Στο εδάφιο Εφεσίους 2:2, ο Σατανάς αναφέρεται στη δήλωση ότι «κάποτε περπατήσατε σύμφωνα με την πορεία αυτού του κόσμου, σύμφωνα με τον άρχοντα των δυνάμεων του αέρα του πνεύματος που τώρα ενεργεί στους γιους της ανυπακοής».

Στο εδάφιο Εφεσίους 6:10-12: "Τέλος, γίνετε δυνατοί στον Κύριο και στη δύναμη της δυνάμης του. Φορέστε όλη την πανοπλία του Θεού, για να μπορέσετε να σταθείτε ενάντια στις πονηρίες του διαβόλου. Για την πάλη μας δεν είναι ενάντια στη σάρκα και το αίμα [όχι ενάντια στον άνθρωπο, πρωτίστως ή μόνο], αλλά ενάντια στις αρχές, ενάντια στις δυνάμεις, ενάντια στους παγκόσμιους άρχοντες αυτού του σκότους [πνευματικό και ηθικό σκοτάδι], ενάντια στο πνευματικό πλήθος της κακίας στους ουράνιους τόπους (τους ατμοσφαιρικούς ουρανοί), ή σε ισχυρές εταιρικές οντότητες εξυψωμένης θέσης στη γη υπό τον έλεγχο του Σατανά και των απατεώνων του.

Στους Κολοσσαείς έχουμε το εξής: «Ο Θεός μας έχει ελευθερώσει [που είμαστε Χριστιανοί] από τη δύναμη του σκότους [την κυριαρχία ή το βασίλειο του Σατανά] και μας μετέφρασε στο βασίλειο του Υιού της αγάπης του [του Ιησού Χριστού, του οποίου το βασίλειο κατά συνέπεια είναι ένα φως (βλέπε Ιωάννη 1:1-14· 8:12· 1 Ιωάννη 1:5-7· 2:7-11, όπου το «σκοτάδι» και το φως» δεν είναι φυσικά, αλλά

πνευματικά, ηθικά, ηθικά)]" (1:13)—χωρίς καμία αναφορά ή αλλαγή στη θέση του χώρου.

Γι' αυτό: «Προσέχετε μήπως υπάρξει κάποιος που θα σας λεηλατήσει μέσω της φιλοσοφίας και της μάταιης απάτης του, σύμφωνα με τα βασικά [ή στοιχεία] του κόσμου, και όχι μετά τον Χριστό· γιατί μέσα του κατοικεί όλο το πλήρωμα της Θεότητας σωματικά , και σε αυτόν γίνεστε πλήρεις, που είναι η κεφαλή κάθε πριγκιπάτου και εξουσίας: ... αφού λεηλάτησε τις ηγεμονίες και τις εξουσίες, τους παρουσίασε ανοιχτά, θριαμβεύοντάς τους σε αυτό (δηλαδή, στο θάνατό του στο σταυρός)." (2:8-10,15)

Σχόλιο: Η λέξη που μεταφράζεται εδώ ως στοιχειώδη πνεύματα, βασικά στοιχεία, θα μπορούσε να σημαίνει ότι οι θεμελιώδεις αρχές της γνώσης? Εφαρμόστηκε επίσης στα βασικά στοιχεία που αποτελούσαν τον φυσικό κόσμο (γη, αέρας, φωτιά και νερό) που μερικές φορές θεωρούνταν ως πνευματικές δυνάμεις. Αλλά ο όρος χρησιμοποιήθηκε επίσης για τα «ουράνια σώματα και τις δυνάμεις που πιστεύονταν ότι κατοικούσαν σε αυτά». Αυτά θεωρούνταν ότι είχαν επιρροή στις ανθρώπινες υποθέσεις, όπως οι άνθρωποι σήμερα πιστεύουν στη μοίρα και διαβάζουν τα ωροσκόπια τους στις καθημερινές εφημερίδες και μερικές φορές τα παίρνουν στα σοβαρά».

Σχόλια: Το ακόλουθο σχόλιο στο The Cambridge Bible Commentary on the New English Bible έχει πολλά να το επαινέσει: "Για άλλη μια φορά τονίζεται ότι ο Ιησούς είναι το μόνο κέντρο της χριστιανικής ζωής. Οι εικασίες για τις πλανητικές δυνάμεις και την επίδρασή τους στο ανθρώπινο πεπρωμένο δεν πρέπει να Τον πρώτο αιώνα μ.Χ., υπήρχαν πολλές εικασίες για τις θεϊκές δυνάμεις που έλεγχαν το σύμπαν και για τον σωστό τρόπο συμβιβασμού μαζί τους. Αυτή η συζήτηση βασιζόταν συχνά στους παλιούς μύθους ή θρύλους για ειδωλολατρικούς θεούς και θεές Επομένως, η βάση του ήταν ανθρωπογενής σε αντίθεση με τον Χριστιανισμό, ο οποίος βασίζεται σταθερά σε έναν ιστορικό χαρακτήρα, τον Ιησού Χριστό, και σε πειστικές αποδείξεις για τη σημασία του ως εκείνου με τον οποίο ο Θεός μιλάει στον άνθρωπο. θεωρήθηκε ότι κατοικούν οι πλανήτες φαινόταν μεγάλος.(βλέπε παραπάνω 1:16)

Έτσι, οι ίδιες οι γραφές δεν είναι οριστικές ούτε στην Παλαιά ούτε στην Καινή Διαθήκη όσον αφορά τις χωρικές τοποθεσίες των υπό εξέταση τόπων και θα ήταν πολύ αλαζονικό να προσπαθήσουμε να το κάνουμε.

Γ. Δαιμονική κατοχή τώρα

Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, η οποία δίνει την παραδοσιακή ίση θέση με τη γραφή στην πίστη και την πρακτική της, πιστεύει ότι υπάρχει πλέον δαιμονισμός. Its Catechism of Christian Doctrine, 1949, μια 2η Αναθεωρημένη Έκδοση της Κατήχησης της Βαλτιμόρης»,

εκφράζει την άποψη ότι «οι διάβολοι [δηλαδή οι δαίμονες] ή τα κακά πνεύματα» της γραφής είναι «κακοί άγγελοι» και

- (b) Μερικές φορές επιτρέπεται στους διαβόλους να εισέλθουν στο σώμα ενός ανθρώπου για να ασκήσουν εξουσία στις ικανότητές του – μια κατάσταση γνωστή ως διαβολική κατοχή. ή τους επιτρέπεται να βασανίζουν ένα άτομο από έξω – μια κατάσταση γνωστή ως διαβολική εμμονή.
- (β) Η διαβολική κατοχή και εμμονή επιτρέπονται από τον Θεό για να επιδείξει τη Δόξα Του, να τιμωρήσει την αμαρτία, να φέρει τους αμαρτωλούς σε μετάνοια ή να δώσει αφορμή για την άσκηση της αρετής.
- (g) Όταν ο διάβολος χρησιμοποιεί το σώμα ενός δαιμονισμένου για να πει ή να κάνει κακά πράγματα, το άτομο δεν είναι ένοχο αμαρτίας, υπό την προϋπόθεση ότι δεν συναινεί ελεύθερα.
- (h) Ο εξορκισμός είναι η πράξη της εκδίωξης ή της αποτροπής των κακών πνευμάτων από πρόσωπα, μέρη ή πράγματα που κατέχονται ή έχουν προσβληθεί από αυτά. Η εκκλησία έλαβε από τον Χριστό τη δύναμη του εξορκισμού.
- (ε) Εξορκιστής είναι εκείνος που έχει εξουσία, που του εκχωρείται από έναν επίσκοπο, να ασκεί δαίμονες. Το τάγμα του εξορκιστή είναι το τρίτο από τα τέσσερα δευτερεύοντα τάγματα της Δυτικής Εκκλησίας. Μόνο με την άδεια του επισκόπου του επιτρέπεται σε έναν ιερέα να χρησιμοποιήσει τη δύναμή του να εξορκίζει τα κακά πνεύματα».

«Γραφή που αναφέρεται και παρατίθεται: Ματθαίος 10:1· Εφεσίους 6»11. 1 Πέτρου 5:8-9. (Θέματα 44, 45, σελίδες 34-36)

Ορισμένες προτεσταντικές πηγές εκφράζουν την πίστη στη δαιμονική κατοχή ως πραγματικότητα. «Ο Χέινς, στο Πνευματισμός εναντίον του Χριστιανισμού, λέει: «Ο Σατανάς κατέχει τις ψυχές και τα σώματα ανδρών και γυναικών τώρα όσο ποτέ.

Γραφές

Οι γραφές δεν είναι οριστικές για το θέμα που εξετάζεται τώρα, αλλά μπορούμε να εξετάσουμε οτιδήποτε γνωρίζουμε ότι μπορεί να δώσει μια ένδειξη.

- (α) Η Παλαιά Διαθήκη δεν ασχολείται με τη δαιμονοποίηση αυτή καθαυτή, ούτε και το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, το οποίο μπορεί να μην είχε γραφτεί μέχρι την τελευταία δεκαετία του πρώτου χριστιανικού αιώνα – το οποίο πιστεύεται από ορισμένους ότι υποδηλώνει ότι ξεκίνησε η δαιμονοποίηση να επιτραπεί μετά το κλείσιμο του κανονίου της Παλαιάς Διαθήκης και να φτάσει στο

αποκορύφωμά του την εποχή του Χριστού και των αποστόλων του, προκειμένου να επιτραπεί μέσω αυτών η επίδειξη της θεϊκής δύναμης επί της σατανικής δύναμης, και στη συνέχεια να μειωθεί σημαντικά, αν και να μην εξαλειφθεί τελείως.

Αυτή η δαιμονική κατοχή έφτασε στο αποκορύφωμά της και άρχισε να παρακμάζει ακόμη και ενώ ο Χριστός ήταν ακόμη ζωντανός, μπορεί να είναι αλήθεια. Διότι μιλάει ότι έδωσε «τον δυνατό άνθρωπο» (Σατανά) και «χάλασε το σπίτι του» (διώχνοντας δαίμονες) (Ματθαίος 12:28-29). Και όταν εβδομήντα τους οποίους είχε στείλει προηγουμένως σε μέρη που θα επισκεπτόταν αργότερα, επέστρεψαν χαρούμενοι που «ακόμα και οι δαίμονες υποτάσσονται σε εμάς στο όνομά σου», είπε, «Είδα τον Σατανά να πέφτει σαν αστραπή από τον ουρανό». (Λουκάς 10:17-20)

(β) Φαίνεται μάλλον σημαντικό ότι η εξουσία εκδίωξης δαιμόνων δεν αναφέρεται ως ένα από τα θαυμαστά δώρα σε καμία από τις επιστολές προς εκκλησίες ή χριστιανικά άτομα, αν και ασκήθηκε από τους αποστόλους (και τον Φίλιππο) όπως αναφέρεται στο βιβλίο του Πράξεις και υποσχέσεις και αναφέρθηκαν στο Μάρκο 16:17-29.

(γ) Δεν είναι σαφές από τη Γραφή ποιες συνθήκες προδιαθέτουν για δαιμονισμό, αν και το παραβολικό μήνυμα του Χριστού στο Ματθαίος 12:43-45 φαίνεται να δείχνει ότι ένα «άδειο σπίτι» μπορεί να ξανακατοικηθεί και επομένως ότι η έλλειψη κατάλληλης ευσέβειας και χαρακτήρα, ακόμη και χωρίς διαβολική ή κακοήθη διάθεση, μπορεί να είναι ένας παράγοντας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Από όλα όσα μάθαμε, η κορύφωση για τον εαυτό μας βρίσκεται στα εδάφια Εφεσίους 6:10-20 και Κολοσσαείς 2:8-15, που έχουν ήδη μελετηθεί, και αυτό που έχουμε επίσης στο Κολοσσαείς 2:16 - 3:17 (και άλλα παρόμοια εδάφια), διαβεβαιώνοντάς μας ότι ο Χριστός έχει τον έλεγχο, έχοντας αποδείξει την ανωτερότητά του έναντι του Σατανά και όλων των αγγέλων ή/και των δαίμονών του, έτσι ώστε η απελευθέρωσή μας από τον έλεγχό τους να είναι εγγυημένη με την πίστη και την πιστή υποταγή σε αυτόν. Αυτό θα έπρεπε να απαλλάξει τους Χριστιανούς από κάθε δεισδαιμονικό φόβο και τρόπο για έναν κόσμο των κακών πνευμάτων.

Οι δαίμονες δεν είναι του Χριστού καθώς τους έδωσε και χρησιμοποιήθηκαν από τον Σατανά για να εκπληρώσει το θέλημά του.

--	--